

398 4
8-4-10
116

การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมร
และนักเรียนที่พูดภาษาส่วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ในจังหวัดสุรินทร์

ปริญญานิพนธ์

ของ

สุนันทา ทองซอน

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921 575, 391 5058

- 9 ส.ย. 2526

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาดุษฎีศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน 2525

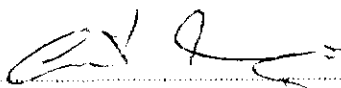
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

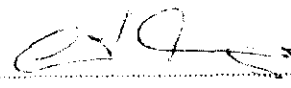
151566

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณะนิติและกรรมการสอบ ได้พิจารณาประเด็นที่
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้.

คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร

คณะกรรมการสอบ

 ประธาน
ทอริศผ ทอริศผ กรรมการ

 ประธาน
ทอริศผ ทอริศผ กรรมการ
อริศ อริศ กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

การทำปฏิญานพันธันันี้ ได้รับความกรุณาและคำแนะนำอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรณี โสมประยูร และผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงรัตน์ ทวีรัตน์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
ขอบพระคุณ คณะผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้คำแนะนำในการแก้ไขปรับปรุง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
และ รองศาสตราจารย์อังคณา สายยศ ที่ได้แนะนำในด้านสถิติ

ขอบพระคุณ อาจารย์ใหญ่ และคณะครู โรงเรียนบ้านประทุนของ อำเภอศรีขรภูมิ
จังหวัดสุรินทร์ ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการทดลองและรวบรวมข้อมูลอย่างดียิ่ง

ขอบคุณ อาจารย์ใหญ่ และคณะครู โรงเรียนบ้านหนองบัว อำเภอศรีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์
ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการยืมเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และผู้ใหญ่นาโนช บุรณเจริญ
ที่ให้ความอนุเคราะห์ที่พักอาศัยในระหว่างเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอบคุณ คุณนิเวศน์ แก้วหล้า คุณสายสรวง จินันทุยา เพื่อน ๆ นิสิตปริญญาโทการประถมศึกษา
ตลอดจนน้อง ๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือในการทำปฏิญานพันธันันี้

ท้ายสุด ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ได้สนับสนุนและให้กำลังใจในการศึกษา และ
การทำปฏิญานพันธันันี้ให้สำเร็จไ้ด้วยดี.

สุนันทา ทองซอน

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
	ความสำคัญของการวิจัย	5
	ขอบเขตของการวิจัย	5
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความรู้เบื้องต้นของการอ่าน	8
	ความหมายของการอ่าน	8
	จุดมุ่งหมายของการอ่าน	9
	พฤติกรรมในการอ่าน	10
	ประเภทของการอ่าน	12
	องค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจในการอ่าน	14
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน	17
	ความมุ่งหมายของการสอนอ่านในชั้นประถมศึกษา	17
	ชั้นต่าง ๆ ของการอ่าน	18
	ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน	19
	หลักการสอนภาษาที่สอง	25
	ความสนใจในการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษา	29
	แบบฝึกทักษะทางภาษา	30

งานวิจัยในประเทศ	32
งานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านในชั้นประถมศึกษา	32
งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสนใจในการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษา	33
งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาที่สอง	34
งานวิจัยที่เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะทางภาษา	36
งานวิจัยต่างประเทศ	37
งานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านในชั้นประถมศึกษา	37
งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสนใจในการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษา	38
งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาที่สอง	40
งานวิจัยที่เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะทางภาษา	41
สมมุติฐานของการวิจัย	43
3 วิธีดำเนินการวิจัย	44
กลุ่มตัวอย่าง	44
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	45
วิธีดำเนินการวิจัย	50
การจัดกระทำข้อมูล	52
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	52
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56
ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ที่พูดภาษาเขมรก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน	57
ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ที่พูดภาษาส่วยก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน	58

ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ที่พูดภาษาเขมรกับนักเรียนที่พูดภาษาส่วยก่อนและหลังการ ใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน	59
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	60
ความมุ่งหมายของการวิจัย	60
สมมุติฐานของการวิจัย	60
วิธีดำเนินการวิจัย	61
สรุปผลการวิจัย	62
อภิปรายผล	63
ข้อเสนอแนะ	65
บรรณานุกรม	67
ภาคผนวก	76

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	ลำดับความสนใจในเรื่องที่อ่าน เรียงตามค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 10 ลำดับ ที่คิดไว้	47
2	รูปแบบการทดลอง	51
3	การวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม	55
4	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน	57
5	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาส่วยก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน	58
6	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรกับนักเรียนที่พูดภาษาส่วยก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน	59

บทนำ

ภาษามีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตมนุษย์ เพราะมนุษย์ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร ในทางจิตวิทยาถือว่าภาษาเป็นเครื่องมือช่วยมนุษย์ได้แก่เปลี่ยนแปลงความคิดเห็นที่เป็นนามธรรมต่อกัน จนเรียกได้ว่าภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารของสังคมมนุษย์ ส่วนในทางการศึกษาถือว่าภาษาเป็นเครื่องมืออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (ศรียา - ประภัศร นิยมธรรม 2519 : 1-2) ยิ่งสังคมเจริญมากขึ้นและขยายวงกว้างออกไปมากเท่าใด การใช้ภาษายิ่งมีความจำเป็นมากขึ้นเท่านั้น ผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาได้ดีย่อมทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ ทั้งยังเป็นผลทำให้การศึกษาเกิดผลโดยการใชภาษาเป็นสื่อดำเนินไปอีกด้วย และก่อให้เกิดความรู้กว้างขวางออกไป

อนึ่ง แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 ได้ระบุในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบการศึกษาในหมวดที่ 3 ข้อ 31 ว่า การศึกษาในระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐาน และสามารถคงสภาพนอกเขียนได้ (อักษรบัณฑิต 2520 : 7) ในหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ในส่วนที่เป็นภาษาไทยได้กำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตรไว้ว่า มุ่งให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของภาษาไทย ในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ จึงควรให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติถูกต้องเหมาะสมกับระดับวิชาการ เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและสังคม (ศึกษาธิการ, กระทรวง 2520:1) จากความมุ่งหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติและหลักสูตรดังกล่าว แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลได้ตระหนักถึงคุณค่าของภาษาไทยว่ามีความสำคัญสำหรับคนไทยทุกคน ดังนั้นคนไทยจึงควรภูมิใจและรักษาให้ดำรงไว้ได้ยิ่งยั้งคู่กับความเป็นไทย สำหรับการเรียนภาษาไทยจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่คนไทยจะต้องพยายามฝึกฝนให้เป็นผู้ใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การสื่อสารเข้าใจได้ถูกต้องตรงกัน และเพื่อเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้

กิจกรรมทางภาษาแบ่งออกเป็นสี่อย่างคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่า การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างหนึ่ง เพราะ เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และ เป็นการสื่อสารความคิดระหว่างบุคคล เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหา และใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิต (Adam. 1949 : 1)

การอ่านมิได้จำกัดอยู่แต่เพียงการอ่านหนังสือเท่านั้น หากรวมไปถึงการอ่านกิริยาท่าทางของมนุษย์และสัตว์ ซึ่งได้แก่ การอ่านความคิดของผู้อื่น การอ่านแผนที่ อ่านแผนผัง อ่านกราฟ การอ่านสถานการณ์ การอ่านโน้ตดนตรี การอ่านสัญญาณต่าง ๆ เช่น การอ่านสัญญาณไฟ สัญญาณมือ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นการอ่านทั้งสิ้น ซึ่งการอ่านดังกล่าวมีความสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ในยุคปัจจุบันไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการอ่านหนังสือ ทั้งนี้เพราะเหตุว่าการอ่านนอกจากจะทำให้ผู้อ่านสามารถแก้ปัญหาทั้งส่วนตัวและที่เกี่ยวข้องกับสังคมได้แล้ว ยังช่วยให้ผู้อ่านเป็นผู้ทันต่อเหตุการณ์ และความเปลี่ยนแปลงของสังคม ซึ่งทำให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ได้อย่างแนบเนียน ยิ่งกว่านั้น การอ่านยังเป็นการตอบสนองของความสนใจ และความอยากรู้อยากเห็นอันเป็นวิสัยของมนุษย์ได้เป็นอย่างดี (ประเทิน มหาจันทร์ 2523 : 4 - 5) การพัฒนาทักษะในการอ่านให้แก่สมาชิกของสังคมจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพราะสังคมยุคนี้เป็นสังคมแห่งการอ่าน จะเห็นได้จากการผลิตวัสดุสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ขึ้นมาจำนวนมากนี้มีทั้ง นิตยสาร หนังสือพิมพ์ หนังสือ และจุลสาร นอกจากนี้ยังมีสิ่งที่คุณต้องอ่านอีกมาก เช่น ใบเสร็จรับเงิน ข้อความโฆษณาสินค้า ป้ายประกาศข้างถนน เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่าแทบจะไม่มีกิจกรรมใดในชีวิตประจำวันของคนที่ไม่อาศัยการอ่านเข้าช่วย (Tinker. 1968 : 1) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมประชาธิปไตยประชาชนต้องรู้เรื่องราวและปัญหาเกี่ยวกับตนเองและสังคม เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอคอยการฟังวิทยุหรือดูโทรทัศน์ แต่สภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบัน การทำงานต่าง ๆ ต้องแข่งกับเวลา เราไม่ค่อยมีเวลาสำหรับติดตามเหตุการณ์ต่าง ๆ จากวิทยุและโทรทัศน์ จึงต้องใช้การอ่านแทน

สำหรับนักเรียนในวัยเรียน การอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ เพราะการเรียนรู้ต่าง ๆ ทุกอย่างต้องอาศัยความสามารถทางการอ่านแทบทั้งสิ้น เมื่อมีทักษะทางการอ่านดีแล้วจะมีผลทำให้ทักษะทางด้าน การฟัง การพูด การเขียน ดีขึ้นซึ่งเป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอื่น ๆ ดีตามไปด้วย ดังนั้นนักเรียนทุกคนจึงควรฝึกทักษะทางการอ่านเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชา

อื่น ๆ และเพื่อปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในและนอกโรงเรียน นอกจากนี้การอ่านยังมีบทบาทสำคัญในการหล่อหลอมบุคลิกภาพของนักเรียนด้วย ทั้งนี้เพราะความล้มเหลวในการเรียนอ่านเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีผลกระทบต่อการพัฒนาการทางอารมณ์และบุคลิกภาพ เนื่องจากนักเรียนรู้สึกมีปัญหาคอยและกลายเป็นักเรียนที่มีปัญหาในห้องเรียน ซึ่งก่อให้เกิดผลหลายอย่างติดตามมา (ศรียา - ประภัสร นิยมธรรม 2519 : 56)

ปัจจุบันการพัฒนาทักษะการอ่านในบางท้องถิ่นยังมีปัจจัยที่เป็นอุปสรรคอยู่มาก เช่น นักเรียนที่เคยเรียนชั้นต้น การขาดเรียน มีหนังสือแบบเรียนไม่ครบ มีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานและการใช้ภาษาอื่นที่บ้าน สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นองค์ประกอบที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2520 : 75) การพูดภาษาถิ่นในชีวิตประจำวันของนักเรียนเป็นอุปสรรคอันหนึ่งที่มีผลต่อการฝึกทักษะการอ่าน เพราะเด็กที่พูดภาษาท้องถิ่นจะหาคำอ่านได้ช้ากว่าเด็กที่พูดภาษาไทยอยู่แล้ว และจากสภาพลักษณะของท้องถิ่นที่เด็กได้พบเห็นมีส่วนทำให้เด็กมีความคิดอ่านไปตามสภาพแวดล้อม (กอ สวัสดิ์พาณิชย์ 2505 : 28 - 29) นอกจากนี้ภาษาถิ่นที่ใช้พูดและสภาพท้องถิ่นที่อยู่อาศัยยังมีผลต่อสภาพการรู้หนังสือของผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงเหตุผลที่ศึกษาจากจังหวัดต่าง ๆ ในแต่ละภาค พบว่าจังหวัดสุรินทร์ซึ่งเป็นตัวแทนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีปัญหาทางภาษาคือ ไค้คะแนนเฉลี่ยทั้งการอ่านเอาเรื่องและการอ่านฟังเสียงต่ำสุดเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นในภาคอื่น ๆ ของประเทศไทย (ศึกษาธิการ, กระทรวง 2512 : 93 - 175) ทั้งนี้เป็นเพราะว่าในชีวิตประจำวันเมื่ออยู่ที่บ้านนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ไม่ได้อ่านภาษาไทย ทำให้ขาดทักษะในการใช้ภาษาไทย และยังพบว่านักเรียนในจังหวัดสุรินทร์มีความสามารถในการสร้างสำกับและความสามารถในการอ่านต่ำ (ปฐม นิคมานนท์ 2514 : 97) เมื่อได้เปลี่ยนมาสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 แล้ว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะ โดยเฉพาะภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นก็ยังไม่ดีขึ้น เช่น ผลการศึกษาการประเมินผลการทดลองใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2521 โดยการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ต่ำกว่าภาคอื่น ๆ โดยเฉพาะภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีผลสัมฤทธิ์ต่ำสุด (ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ 2524 : 78 - 81) ถึงแม้ว่า

การจัดการศึกษาจะใช้ภาษาไทยกับนักเรียนทุกคน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาไทย และเป็นผู้ใช้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ตามที่ได้อธิบายมาแล้วจะเห็นได้ว่า การจัดการศึกษายังไม่บรรลุผลตามจุดหมายที่ตั้งไว้ เพราะความสามารถในการอ่านของนักเรียนยังไม่ได้เกิดตามที่ตั้งไว้

การสอนอ่านจึงควรมีอุปกรณ์อื่นที่จะช่วยเสริมความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนประกอบในการสอนด้วย และอุปกรณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ แบบฝึกทักษะการอ่าน เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะอย่างหนึ่งซึ่งต้องอาศัยการฝึกหัดหรือได้ทำซ้ำ ๆ เพราะถ้านักเรียนได้ฝึกอ่านบ่อย ๆ จะช่วยสร้างความรู้ ความเข้าใจที่แน่นอนและแม่นยำได้ โดยนักเรียนมีความสนใจ ตั้งใจและเข้าใจตามกฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) ของ Thorndike (ประสาธน์ อิศรปริศา 2520 : 55)

ดังนั้นแบบฝึกทักษะการอ่านมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมากคือ ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการอ่าน และสามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้ยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะแบบฝึกมีเนื้อหาที่มีความหมายต่อชีวิต เหมาะกับวัยและความสามารถของผู้เรียน และอาจเรียนด้วยตนเองได้ เพราะมีข้อความช่วยให้ฝึกตอบทั้งแบบที่กำหนดคำตอบให้ และแบบให้ตอบโดยเสรี (สมศรี เพ็ชรยิ้ม 2519 : 17) ลักษณะของแบบฝึกทักษะการอ่านควรจะเป็นแบบที่ให้นักเรียนได้ฝึกใช้ความคิดในขณะที่อ่าน และมีเนื้อหาตรงกับความสนใจของนักเรียน ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ ซึ่งเป็นนักเรียนที่พูดภาษาเขมร และนักเรียนที่พูดภาษาส่วยในชีวิตประจำวันที่บ้าน เพื่อศึกษานักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้ เมื่อได้รู้แบบฝึกทักษะประกอบการสอนแล้ว นักเรียนจะมีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้นหรือไม่อย่างไร เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนทักษะการอ่านได้วิธีหนึ่ง สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาเขมร และนักเรียนที่พูดภาษาส่วยในจังหวัดสุรินทร์ โดยมีความมุ่งหมายในการวิจัยดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาส่วยก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรกับนักเรียนที่พูดภาษาส่วยหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

4. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาเขมรและนักเรียนที่พูดภาษาส่วย

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นแนวทางสำหรับครูในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทยเกี่ยวกับทักษะการอ่าน สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาเขมรและนักเรียนที่พูดภาษาส่วย

2. เป็นแนวทางสำหรับครูในการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยในชั้นอื่น ๆ สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาเขมรและนักเรียนที่พูดภาษาส่วย

3. เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร ผู้ปกครอง และผู้ผลิตตำรา ในการพิจารณาปรับปรุง คู่มือครูแบบเรียน และหนังสืออ่านประกอบให้เหมาะสมตามความสามารถและความสนใจของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรและนักเรียนที่พูดภาษาส่วย

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2525 โรงเรียนบ้านประทุนอายุอง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอศรีธรรมิ จังหวัดสุรินทร์ มีจำนวน 68 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ

กลุ่มที่ 1 นักเรียนที่พูดภาษาเขมร มี 33 คน

กลุ่มที่ 2 นักเรียนที่พูดภาษาส่วย มี 35 คน

2. ระยะเวลาในการทดลอง กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มใช้เวลาในการทดลองวันละ 3 คาบ ทุกวัน รวมเป็นสัปดาห์ละ 15 คาบ คาบละ 20 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์

3. ทักษะที่ศึกษา

ทักษะการสื่อสาร ได้แก่

1. สภาพการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านซึ่งแบ่งเป็นก่อนใช้กับหลังใช้
2. ชนิดของภาษาที่ใช้พูดที่บ้านของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งแบ่งเป็น 2 ชนิดคือ

ภาษาเขมรกับภาษาส่วย

ทักษะการอ่าน ได้แก่ ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกทักษะการอ่าน หมายถึง ชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาเพื่อฝึกความเข้าใจในการอ่าน ที่มีลักษณะ เป็นเรื่องสั้น ๆ ตอนท้ายเป็นคำถามที่มุ่งถามถึงความเข้าใจในการอ่าน

2. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการแปลความ ที่ความ และขยายความ คำศัพท์ ข้อความและสำนวนภาษาจากเรื่องที่อ่านได้ ในที่นี้วัดจากคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบมาตรฐานวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของสำนักทดสอบ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

3. นักเรียนที่พูดภาษาเขมร หมายถึง นักเรียนที่ใช้ภาษาเขมรเป็นภาษาพูดในชีวิตประจำวันเมื่ออยู่ในครอบครัว

4. นักเรียนที่พูดภาษาส่วย หมายถึง นักเรียนที่ใช้ภาษาส่วยเป็นภาษาพูดในชีวิตประจำวันเมื่ออยู่ในครอบครัว

5. ภาษาไทย หมายถึง ภาษาพูดและภาษาเขียนที่ทางราชการกำหนดให้ใช้ในการติดต่องานทางราชการ.

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน วิธีการสอนอ่าน และการฝึกทักษะการอ่าน ดังนั้น เพื่อความสะดวกในการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอความสำคัญหัวข้อต่อไปนี้

ก. เอกสาร

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความรู้เบื้องต้นของการอ่าน
 - 1.1 ความหมายของการอ่าน
 - 1.2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
 - 1.3 พฤติกรรมในการอ่าน
 - 1.4 ประเภทของการอ่าน
 - 1.5 องค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจในการอ่าน
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน
 - 2.1 ความมุ่งหมายของการสอนอ่านในชั้นประถมศึกษา
 - 2.2 ขั้นตอนต่าง ๆ ของการอ่าน
 - 2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน
 - 2.4 หลักการสอนภาษาที่สอง
 - ✓ 2.5 ความสนใจในการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษา
 - ✓ 2.6 แบบฝึกทักษะทางภาษา

ข. งานวิจัย

1. งานวิจัยในประเทศ
 - 1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านในชั้นประถมศึกษา
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสนใจในการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษา
 - 1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาที่สอง

- 1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวกับแบบฝึกหัดทางภาษา
2. งานวิจัยทางประเทศ
 - 2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านในชั้นประถมศึกษา
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสนใจในการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษา
 - 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาที่สอง
 - 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวกับแบบฝึกหัดทางภาษา

ก. เอกสาร

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความรู้นองคนของการอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

ฮิลเดเรท (Hildreth, 1958 : 2) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่จะแปลสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่มองเห็นให้เกิดความรู้ความเข้าใจ

เบอร์ตัน (Burton, 1959 : 5) กล่าวว่า การอ่านคือการมองดูเพื่อค้นหาและเก็บรวบรวมความคิดจากสิ่งพิมพ์

ชาวล แพร์ทกุล (ชาวล แพร์ทกุล 2507 : 228 - 240) กล่าวว่า การอ่านคือการทำให้เกิดความเข้าใจซึ่งเป็นพื้นฐานของปัญญา และของคุณภาพสมองที่พัฒนาขึ้น ๆ ที่เห็นขึ้นไป ซึ่งประกอบด้วย

การแปลความ (Translation) คือการแปลเรื่องราวเดิมให้ออกมาเป็นคำใหม่ ภาษาใหม่หรือรูปแบบใหม่

การตีความ (Interpretation) คือการเก็บความเดิมมาเรียบเรียงใหม่เป็นการมองเรื่องราวเดิมในแง่ใหม่ ค้นหาและเรียบเรียงถึงความสำคัญและความสัมพันธ์กับส่วนย่อยๆ ภายในเรื่องราวนั้น ๆ ย่อเรื่องจนเป็นข้อสรุปได้

การขยายความ (Extrapolation) คือการอนุมานหรือขยายความคิดให้กว้างลึกหรือไกลกว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในเรื่องนั้น

จุฑามาศ สุวรรณโคตร (จุฑามาศ สุวรรณโคตร 2519 : 27) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านคือการรับรู้ข้อความหรือสิ่งพิมพ์หรือในสิ่งที่เขียนขึ้น หรือการ

รับรู้ เครื่องหมายสื่อสารซึ่งมีความหมายและสามารถสร้างความเข้าใจแก่ผู้อ่านโดยอาศัยประสบการณ์ที่ผ่านมามีของผู้อ่านประกอบด้วย

โกชัย สาริกบุตร (อ้างจาก ฉวีลักษณ์ บุญะกาญจน 2525 : 2) ได้กล่าวถึงกระบวนการใช้ภาษาที่ลักษณะเฉพาะตัวเป็นพิเศษ ไม่เหมือนกับการพูด การฟัง การเขียน การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำและความคิด แล้วนำความคิดไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ตัวอักษรเป็นเพียงเครื่องหมายแทนคำพูด และคำพูดก็เป็นเพียงเสียงที่โชนของจริงอีกทอดหนึ่ง ดังนั้นหัวใจของการอ่านจึงอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำที่ปรากฏในข้อความนั้น ๆ สูตรของการอ่านคือ

การอ่าน = การมองดูตัวอักษรให้ชัดเจน + การเข้าใจความหมายของคำ + การพิจารณาเลือกเอาความหมายที่ถูกต้องซึ่งเหมาะสมกับข้อความและเนื้อเรื่องทรงนั้น + การใช้ความหมายให้เป็นประโยชน์

1.2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

แฮร์ริส (Harris. 1956 : 12) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการอ่านไว้

3 ประการคือ

1. อ่านเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางการอ่าน
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

คูลเนอร์ (Cullner. 1959 : 4 - 8) และ มิลเลอร์ (Miller. 1962 : 15) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านออกเป็น 6 ประการดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความคร่าว ๆ (Scanning or Skimming reading)
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Idea reading)
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและใจความสำคัญโดยทั่ว ๆ ไป

(Exploratory reading)

4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างกองแท (Study reading)

5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ทัศนคติหรือความชอบ (Critical reading)

6. อ่านเพื่อการวิเคราะห์ข้อความหรือแนวความคิดในเรื่องที่อ่าน

(Analytical reading)

อัมพร สุขเกษม (อัมพร สุขเกษม 2520 : 5) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่านออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. อ่านเพื่อความบันเทิงหรือพักผ่อน
2. อ่านเพื่อความรู้ ผู้อ่านต้องมีความรู้พื้นฐานในเรื่องที่อ่านพอสมควร และต้องมีการจับใจความสำคัญของเรื่อง มีการบันทึกไว้ และบางทีต้องอาศัยการทบทวน
3. อ่านเพื่อเสริมสร้างความคิด ผู้อ่านต้องมีความรู้ในเรื่องที่อ่านเป็นอย่างดี ต้องทั้งคำอ่านตัวเองอยู่เสมอในขณะที่อ่าน แล้วคอยปัญหาให้ตัวเองจะเป็นการช่วยเสริมความคิดได้เป็นอย่างดี

ประทีป วาทิกินกร (ประทีป วาทิกินกร 2520 : 78 - 79) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่านออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. อ่านเพื่อความรู้
2. อ่านเพื่อความคิด
3. อ่านเพื่อความบันเทิง

ทั้ง 3 อย่างนี้สิ่งสำคัญรวมกันคือ ความเข้าใจ เพราะเป็นพื้นฐานที่ทำให้เกิดความรู้ ความคิด และความบันเทิงได้ตามจุดมุ่งหมาย ดังนั้นสิ่งที่ทำให้ท่านอย่างมีความเข้าใจได้ก็คือต้องจับใจความสำคัญให้ได้

1.3 พฤติกรรมในการอ่าน

กศ สวัสดิ์พาณิชย์ (กศ สวัสดิ์พาณิชย์ 2505 : 9 - 10) มีความเห็นว่าสิ่งสำคัญอย่างยิ่งของกลไกในการอ่านคือ การเคลื่อนไหวสายตาในเวลาอ่าน เพราะในเวลาอ่านหนังสือสายตาของเราไม่ได้มองตามบรรทัดไปอย่างสม่ำเสมอ สายตาของเราจะมองวนเป็นจุด ๆ แล้วกระโดดข้ามเป็นช่วง ๆ การมองข้ามคำเช่นนี้จะช่วยให้เราอ่านหนังสือได้เร็วขึ้น ซึ่งการ

เคลื่อนไหวสายตาเป็นช่วง ๆ นี้แยกออกเป็นหลายตอน แต่ละตอนมีชื่อเรียกต่าง ๆ กันดังนี้

1. การจับตา (Fixation) โลกทัศน์ที่สายตาของเราจับเป็นจุด ๆ การจับตานี้สายตาเราจับเป็นเวลาเพียงเล็กน้อย แล้วก็เคลื่อนที่ต่อไป
2. ช่วงสายตา (Eye span) โลกทัศน์ที่สายตาจับจุดหนึ่งไปยังจุดที่สายตาจับในคราวต่อไป การวัดช่วงของสายตานิยมใช้วงตัวอักษร เป็นเครื่องมือในการวัด
3. การย้อนกลับ (Regression) บางทีเราอ่านหนังสือไปเกิดไม่แน่ใจว่าคำที่อ่านไปแล้วหมายความว่าอย่างไร ต้องย้อนกลับมาอ่านใหม่
4. การเปลี่ยนบรรทัด (Back sweep) เมื่ออ่านจบบรรทัดแล้ว เราต้องกวาดสายตากลับทางซ้ายมืออีก เพื่อขึ้นบรรทัดใหม่ คนอ่านที่ชำนาญจะเปลี่ยนบรรทัดโดยถูกต้อง ส่วนคนที่ไม่ชำนาญอาจกลับมาอ่านบรรทัดเดิมหรือข้ามบรรทัดไปก็ได้

นอกจากนี้ ถอ สวัสดิ์พาณิชย์ ยังได้วิเคราะห์หาการที่เราทำในการอ่าน ซึ่งแยกออกเป็น 4 ประการคือ

1. การสัมผัส (Sensation)
2. การรับรู้ (Perception)
3. การเข้าใจความหมาย (Comprehension)
4. การใช้ความหมายที่ได้นั้น (Utilization)

ประทีน มหาจันทร์ (ประทีน มหาจันทร์ 2523 : 31) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมในการอ่านว่าเป็นกระบวนการสองทางโดย

1. กระบวนการทางกาย เมื่อร่างกายตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่สายตามองเห็น ซึ่งประกอบด้วยทักษะในการเคลื่อนไหวต่าง ๆ เช่น การเคลื่อนไหวสายตาแล้วส่งผ่านข้อมูลที่ได้รับไปยังสมอง

2. กระบวนการทางสมอง ในขณะที่สายตากวาดไปอย่างมีจังหวะตามเส้นบรรทัดของตัวอักษร แต่ละคำ ๆ จะรับรู้และสมองจะแปลความหมายในทันที ดังนั้นทั้งกระบวนการทางกายและกระบวนการทางสมองจึงมีความสำคัญเท่าเทียมกัน

1.4 ประเภทของการอ่าน

การอ่านแบ่งอย่างกว้าง ๆ ได้ 2 ประเภทคือ การอ่านในใจและการอ่านออกเสียง ซึ่งมีผู้กล่าวถึงการอ่านทั้ง 2 ประเภทไว้ดังนี้

อัมพร สุขเกษม (อัมพร สุขเกษม 2520 : 7) ได้สรุปลักษณะสำคัญของการอ่านในใจและการอ่านออกเสียงไว้ดังนี้

การอ่านในใจ

1. เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกออกมาเป็นความคิดโดยตรง
2. ทราบความหมายได้เร็วกว่า และจับใจความสำคัญได้มากกว่า เพราะอ่านผ่านผลความไปเร็ว ๆ ได้

3. เป็นการอ่านเพื่อตัวเอง
 4. เข้าใจเรื่องราวได้เร็ว เพราะเลือกอ่านเฉพาะตอนที่สำคัญได้
- ถ้าไม่เข้าใจจะย้อนกลับมาอ่านใหม่ได้อีก

การอ่านออกเสียง

1. เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกออกมาเป็นเสียง และถ่ายทอดเสียงออกมาเป็นความคิด

2. การอ่านต้องอ่านทุกตัวอักษร จะอ่านตอนใดตอนหนึ่งผ่าน ๆ ไม่ได้
3. เป็นการอ่านเพื่อผู้อื่น จึงต้องคำนึงถึงผู้ฟัง เช่น จังหวะการอ่าน
4. ถ้าไม่เข้าใจจะอ่านย้อนกลับไปได้กลับมาไม่ได้ เพราะทำให้เผลอ

วาสนา เกตุภาค (วาสนา เกตุภาค 2521 : 1 - 2) ได้กล่าวถึงการอ่านในใจและการอ่านออกเสียงไว้ดังนี้

การอ่านออกเสียงคือ การอ่านตามตัวหนังสือเพื่อให้ผู้อื่นฟัง เช่น การอ่านข่าวอ่านประกาศ เป็นต้น การอ่านออกเสียงนั้นผู้อ่านจะต้องอ่านโดยตั้งใจถูกต้องตามหลักภาษาและค่านิยม ในกรณีที่อ่านเพื่อให้ผู้อื่นฟังจะต้องคำนึงถึงระดับเสียงให้ดังพอที่จะได้ยินอย่างทั่วถึง ถ้ามีเวลาเตรียมตัวล่วงหน้าก็ควรที่จะได้อ่านในใจสักเที่ยวหนึ่ง เพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่องจะได้แบ่งข้อความจังหวะวรรคตอน ได้เหมาะสม สามารถออกเสียงคำได้ชัดเจนนุกตองและใสอารมณ์ให้เหมาะกับเนื้อเรื่อง

การอ่านในใจคือ การทำความเข้าใจกับตัวอักษร เป็นการอ่านเพื่อตัวผู้อ่านเอง ผู้อ่านจะได้รับประโยชน์มากหรือน้อย เพียงใดขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของผู้อ่านแต่ละคน

นอกจากการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ 2 ประเภทดังกล่าวมาแล้ว
ทรงพันธ์ วรรมาศ (ทรงพันธ์ วรรมาศ 2524 : 1 - 2) ยังได้กล่าวถึงแบบในการอ่านว่า
มี 2 แบบคือ อ่านแบบชีวิตประจำวัน และอ่านแบบนักวิชาการหรือนักศึกษา

อ่านแบบชีวิตประจำวัน ประกอบด้วย

1. การอ่านนิตยสาร ผู้อ่านกองอ่านโดยไม่ต้องเก็บรายละเอียด อ่านเอาใจความที่สำคัญเท่านั้น การอ่าน อ่านซ้ำ ๆ ไม่ต้องรีบเร่งและจริงจัง
2. การอ่านวารสาร อ่านตามความต้องการที่ค้นคว้า และต้องอ่านอย่างพิถีพิถัน นอกจากนั้นยังต้องอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เนื้อหานำมาวิเคราะห์ใช้ในการค้นคว้า
3. การอ่านหนังสือพิมพ์ จะต้องอ่านอย่างพิเคราะห์และพิจารณา
4. การอ่านนวนิยาย จะต้องอ่านให้เกิดความเพลิดเพลิน อันประกอบด้วยการพิจารณาความคิดอันมีเหตุผล และจับแก่นของเรื่องจากเนื้อเรื่องได้
5. การอ่านสารคดี (จ๊าสสาร ฟินิจสาร) จะต้องอ่านได้อย่างรวดเร็ว ไม่ต้องท่องจำ มีวิธีอ่านดังนี้

5.1 อ่านผ่านอย่างรวดเร็วและมีสมาธิ ได้แก่การอ่านแบบอ่านในใจ
อ่านทีละหน้า เพื่อให้ได้เนื้อความสมบูรณ์

5.2 อ่านหน้าคำนำ เพราะคำนำแสดงจุดมุ่งหมายของผู้เขียนซึ่งชี้ให้เห็น
ความสำคัญของเนื้อหา ตลอดจนให้เห็นความเป็นมาของหนังสือ

5.3 อ่านเอาใจใส่ เพราะถ้าอ่านผ่านไปเรื่อย ๆ โดยไม่เข้าใจแล้ว
จะไม่สามารถสรุปได้

อ่านแบบนักวิชาการหรือนักศึกษา การอ่านแบบนี้ทุกคนอ่านไม่ได้หมด อ่านได้เฉพาะคน ขึ้นอยู่กับภูมิหลังของผู้อ่านแต่ละคน ซึ่งต้องอ่านอย่างอดทนและแสวงหาข้อเท็จจริงจริง ๆ โดยการอ่านแต่ละบรรทัด การอ่านประเภทนี้ได้แก่การอ่านตำรา ซึ่งประกอบด้วย

1. อ่านทั่ว ๆ ไปอย่างกว้าง ๆ ตามเนื้อเรื่องและเนื้อหา โดยทำความเข้าใจกับเนื้อหา ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านอ่านตำราได้อย่างถูกต้อง รู้จักใช้เมื่อต้องการศึกษา
2. อ่านอย่างวิเคราะห์ คือเมื่อเข้าใจเนื้อหาส่วนรวมอย่างกว้างแล้วก็เลือกอ่านแต่ละหัวข้ออย่างมีวิจารณ์ (วิจารณ์สาร) สามารถจับความและสาระได้

1.5 องค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจในการอ่าน

เบอร์ตัน (Burton. 1959 : 321) ได้กล่าวถึงความสามารถและทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นและเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านคือ

1. ความเข้าใจความหมายของศัพท์
2. การเรียงลำดับความได้
3. การจับความสำคัญได้
4. การสังเกตความสัมพันธ์กันของข้อความที่อ่านได้
5. การแยกประเภทได้ สรุปความได้ และคาดการณ์ล่วงหน้าได้

คานาแวน และ เฮชแมน (Canavan and Hechman. 1966 : 3 - 4) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของนักอ่านที่ดี ซึ่งมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

1. มีความกระตือรือร้นในการอ่าน หมายความว่าอ่านอยู่เสมอ
2. อ่านหนังสือทุกประเภทเพื่อจะได้มีความรอบรู้ และรอบรู้ในเรื่องต่าง ๆ
3. มีวิจารณ์ ไตรตรอง วิเคราะห์และพิจารณาอย่างรอบคอบ
4. มีใจกว้างยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
5. เห็นคุณค่าของหนังสือ ทั้งหนังสือสมัยใหม่และสมัยเก่า เพื่อจะได้มีความรู้

และความเข้าใจที่แท้จริงของอดีตและปัจจุบัน

บิช และ เฮบเนอร์ (Bush and Huebner. 1970 : 97) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านว่าต้องประกอบด้วย

1. การตีความของตัวหนังสือ หรือสัญลักษณ์ที่เขียนขึ้น
2. การจับความหมายได้
3. การซึมซาบหรือเข้าใจความคิดที่ผู้เขียนเสนอโดยตลอด

4. กระบวนการคิดหาเหตุผลและค้นหาความหมาย

แฟร์ (Farr. 1970 : 29 - 30) ได้สรุปองค์ประกอบของความสามารถ

ในการอ่านไว้ดังนี้

1. ความสามารถเชิงอรรถคำทั่วไป ซึ่งหมายถึงความรู้เกี่ยวกับคำ อันประกอบด้วยความกว้าง ความลึก และขอบเขตของศัพท์
2. ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน หมายถึง ทักษะการรวมข้อมูลในเรื่องความเข้าใจ ความหมายตามที่ปรากฏในเรื่อง และความสามารถที่จะหาตามคำแนะนำเฉพาะเรื่องที่กำหนดให้อ่าน
3. ความเข้าใจความหมายแฝงของสิ่งที่อ่าน หมายถึง การมีเหตุผลเกี่ยวเนื่องกันในการอ่าน การตั้งข้อสรุปจากสิ่งที่อ่าน การทำนายผล การเข้าใจความหมายของคำจากเนื้อหาที่ปรากฏ ความเข้าใจจุดสำคัญของเรื่อง การจับคู่กับความคิด การตีความของสิ่งที่อ่าน การนำข้อมูลไปใช้แก้ปัญหา การสรุปหลักการหรือข้อยุติจากเรื่องที่อ่าน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า ได้แก่การที่ผู้อ่านมีปฏิริยาตอบสนองที่คล่องแคล่ว ใช้ความคิดใค่กว้างขวางลึกซึ้งกว่าข้อมูลที่ปรากฏ
4. การเข้าถึงเจตนาหรือความตั้งใจของผู้เขียน การเข้าใจหลักการและกลวิธีในการเขียน ซึ่งผู้เขียนกระทำไว้เพื่อวัตถุประสงค์มุ่งหมายที่เขาสร้างขึ้น

เวนไรท์ (Wainwright. 1972 : 36 - 38) กล่าวว่า ผู้ที่มีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านจะต้องมีสิ่งต่อไปนี้

1. ความสามารถที่จะเก็บใจความสำคัญและระลึกถึงได้เมื่อต้องการ
2. ความสามารถที่จะเลือกอ่านเฉพาะหัวข้อสำคัญ
3. ความสามารถที่จะตีความหมาย ใจความและแนวความคิดได้
4. ความสามารถที่จะสรุปเรื่องราวต่าง ๆ เพราะมีหัวข้อหลายหัวข้อที่ผู้เขียนได้กล่าวอย่างชัดเจน แต่ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องทั้งหมดจะสามารถสรุปเรื่องราวจากข้อความที่ตนอ่านได้

5. ความสามารถที่จะสรุปและประเมินคุณค่าเนื้อเรื่องที่ตนอ่านได้
6. ความสามารถที่จะเชื่อมโยงความรู้ที่ตนได้กับประสบการณ์เดิมได้

จุฬามาศ สุวรรณโกรธ (จุฬามาศ สุวรรณโกรธ 2519 : 27 - 29)

ได้ให้ความเห็นว่า การอ่านจะเริ่มจาก อ่านออก แล้วอ่านแตก คือหัดอ่านมาก ๆ ขั้นสุดท้ายคืออ่านเป็น ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านมีความเข้าใจและได้ผลอย่างคุ้มค่าจากการอ่าน ประกอบด้วย

1. รู้จักเลือกอ่านโดยตรงตามความต้องการ
2. จบใจความได้
3. รู้จักบันทึกการอ่าน
4. มีวิจารณ์ภายในในการอ่าน คือสามารถชี้ได้ว่าหนังสือเล่มใดก็ไม่ดีเพียงใด

น่าเชื่อถือได้หรือไม่เพียงใด โดยการอ่านหนังสือในแนวเดียวกันหลาย ๆ เล่ม

5. อ่านได้เร็ว
6. มีนิสัยรักการอ่าน

ทรงพันธ์ วรรณภาส (ทรงพันธ์ วรรณภาส 2524 : 2 - 3) ให้ความเห็น

ไว้ว่า การอ่านที่จะเข้าใจและจับใจความได้นั้น ต้องสืบเนื่องมาจากการอ่านให้เกิดทักษะ 5 ขั้นคือ

ขั้นที่ 1 อ่านออก เป็นหลักการอ่านเบื้องต้นตั้งแต่วัยเด็กเริ่มหัดอ่านก็จะท่องจำออกเสียงใหญ่ๆ หรือเมื่ออ่านตำราออก เสียงก็ยังไม่เป็นส่วนใหญ่อยู่

ขั้นที่ 2 อ่านกลอง หมายถึง การอ่านในใจซึ่งเป็นการอ่านขั้นสูง เพราะเมื่ออ่านออกเสียงเกิดความชำนาญแล้ว การอ่านในใจจะตามมา การอ่านประเภทนี้จะต้องกินเวลาในการอ่านสั้น

ขั้นที่ 3 อ่านเข้าใจเรื่อง ได้แก่การอ่านแล้วได้รับความรู้ใหม่

ขั้นที่ 4 อ่านแยกแยะชนิดของข้อความได้ โดยเฉพาะข้อความจริง ๆ

ข้อคิดเห็นและข้อความแสดงอารมณ์

ขั้นที่ 5 อ่านแล้วตีความหรือวินิจฉัยสารได้ ขั้นนี้เป็นขั้นที่จำเป็นมากที่สุดในการอ่านหนังสือ ซึ่งผู้อ่านจะต้องเข้าใจว่า ผู้เขียนได้ส่งสารอะไรมาให้อ่านบ้าง โดยผู้อ่านต้องพิจารณาเอง

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน

2.1 ความมุ่งหมายของการสอนอ่านในระดับประถมศึกษา

หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 (ศึกษาธิการ, กระทรวง 2520 : 32-54)

ได้กำหนดจุดประสงค์ของการอ่านไว้ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. อ่านได้ถูกต้อง คัดลอกและตรวจเร็ว
2. อ่านจับใจความโดยละเอียดเข้าใจถูกต้อง
3. อ่านได้โดยไม่วอกแวกตอนไหนก่อนหลัง
4. เข้าใจความสัมพันธ์ในย่อเรื่อง รู้รายละเอียด สามารถขยายความได้
5. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
6. วิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้
7. เข้าใจความรู้สึกและอารมณ์ในเรื่องที่อ่านได้
8. อ่านในใจได้โดยไม่ทำปากขมุบขมิบ
9. เข้าใจจุดประสงค์และเจตคติของผู้เขียนได้

ประทีน มหาพันธ์ (ประทีน มหาพันธ์ 2523 : 25 - 28) ได้กล่าวถึง

ทักษะเบื้องต้นสำหรับการสอนอ่านในระดับประถมศึกษา ของเลนนอน และ เกอชท์ไวท์ดังนี้

เลนนอน (Lennon) ได้กำหนดทักษะเบื้องต้นสำหรับการอ่านไว้ 6 ทักษะ

แต่เขาเน้นเพียง 4 ทักษะคือ

1. ทักษะในการเข้าใจคำพูด คือสามารถเข้าใจคำและความหมายของคำ
2. ทักษะในการเข้าใจความหมายของภาษา รวมถึงการปฏิบัติตามคำสั่งและ

คำแนะนำได้

3. ทักษะในการทำความเข้าใจความหมายแฝงของอนุเจต การจับใจความ การประมวลสรุป การทำนายผล การเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียน การตรวจสอบแนวคิด

4. ทักษะในการอ่านเพื่อความซาบซึ้ง รวมถึงการเข้าใจในอารมณ์ของผู้เขียน

ความมุ่งหมาย ตลอดจนถึงลักษณะของเรื่อง

เดชานท์ (Dechant) ได้กำหนดทักษะเบื้องต้นสำหรับการอ่านไว้

7 ประการดังนี้

1. ทักษะทางการรับรู้
2. ทักษะในการทำความเข้าใจทางภาษา
3. ทักษะในการจำ
4. ทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจและความซาบซึ้ง
5. ทักษะในการตรวจตรา
6. ทักษะในการเพิ่มอัตราความเร็วในการทำความเข้าใจ
7. ทักษะในการอ่านออกเสียง

การอ่านในชั้นประถมศึกษาตอนปลายนั้น เน้นการอ่านเพื่อการได้เรียน เป็น การอ่านที่องค์ความรู้ที่อ่าน รวบรวม เพื่อความเข้าใจที่ลึกซึ้ง ในระยะนี้ต้องฝึกนักเรียนให้อ่าน อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนจะเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นช่วงที่นักเรียน พัฒนาความสนใจ และรสนิยมเกี่ยวกับการอ่านที่ถาวร

2.2 ขั้นตอน ๆ ของการอ่าน

กอ สวัสดิ์พาณิชย์ (กอ สวัสดิ์พาณิชย์ 2505 : 29 - 32) ได้แบ่งขั้นตอน ๆ ของระดับความสามารถในการอ่าน และลักษณะที่เด่นชัดของนักเรียนโดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งมีความสามารถอยู่ในระดับต่าง ๆ ไวดังนี้

1. ขั้นแสวงหาความพร้อมในการอ่าน นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่าน ในระดับนี้ เป็นนักเรียนชั้นอนุบาล และชั้นประถมหนึ่งตอนต้น ซึ่งยังไม่รู้ว่าการอ่านคืออะไร หนังสือคืออะไร

2. ขั้นเริ่มเรียนหลักสูตรฐาน นักเรียนในชั้นนี้คือนักเรียนในชั้นประถมหนึ่งตอน ปลาย ในชั้นนี้นักเรียนจะมีความพร้อมในการอ่านสมบูรณ์แล้ว และเริ่มลงมือเรียนหลักขั้นต้นของการอ่าน ตามหลักการสอนอ่าน นักเรียนเริ่มรู้จักอ่านจากแผนภูมิ และแผนภาพ การเรียนจะเชื่อมโยง นักเรียนจะหัดจำคำโดยอาศัยภาพประกอบ หรือข้อความในประโยคเป็นเครื่องประกอบให้นักเรียนเกา คำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

3. ขั้นหลักฐานของการอ่านเจริญอย่างรวดเร็ว นักเรียนในชั้นนี้คือ นักเรียนประถม 2 และ 3 ก่อนนักเรียนเข้าใจหลักฐานของการอ่านจากประถม 1 พร้อมกับเกิดนิสัยรักการอ่าน และความสนใจในการอ่านจากประถม 1 แล้ว นักเรียนจะขยันอ่านหนังสือขึ้น นักเรียนอ่านโดยมาก และรู้จักคำใหม่เพิ่มขึ้น วิธีเดาคำใหม่ของนักเรียนจะดีขึ้น

4. ขั้นความสามารถและความชำนาญในการอ่านเจริญเต็มที่ นักเรียนชั้นนี้คือ นักเรียนในชั้นประถม 4 ถึงมัธยม 3 ระยะนี้ความคล่องในการรู้จักคำใหม่จะหมดไป พอพบคำ นักเรียนจะออกเสียงได้เป็นส่วนใหญ่ และถ้าไม่รู้ก็หาความหมายของคำ นักเรียนจะรู้จักถามผู้รู้หรือคนเฒ่าจากพจนานุกรม ความเจริญที่เห็นเด่นชัดคือจะรู้จักใช้การอ่านในใจเป็นประจำ รู้จักวาดสายตาให้ตามบรรทัดไปอย่างราบรื่น ช่วงสายตาจะกว้างขึ้น ความสามารถและความชำนาญของนักเรียนในวัยนี้จะก้าวหน้าขึ้นไปสูงเกือบจะเท่าเทียมผู้ใหญ่โดยทั่ว ๆ ไป

5. ขั้นการใช้การอ่านอย่างรอบรู้ ขั้นนี้เป็นขั้นสูงสุดของความสามารถ และความชำนาญในการอ่าน

2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยทักษะและวิธีการหลายอย่างประกอบกัน จึงจะทำให้สามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในการอ่าน รู้ขั้นตอน และวิธีการอ่าน มีความเข้าใจในคำศัพท์และเนื้อเรื่อง ตลอดจนการรู้จักคิดในขณะที่อ่าน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นทักษะที่ครูสามารถฝึกให้นักเรียนได้ มีครูได้ให้ความเห็นและเสนอแนะแนวทางในการฝึกทักษะการอ่านไว้หลายท่านดังนี้

ทักษะที่จำเป็นต้องมีเพื่อใช้ในการอ่าน

สเปซ และ สเปซ (Spach and Spach, 1973 : 548) ได้อ้างถึงข้อสรุปของ Helen M. Robinson ว่า องค์ประกอบที่สำคัญของการอ่านมี 5 ประการคือ

1. การรู้จักคำ ซึ่งรวมถึงการออกเสียงได้ และรู้ความหมาย
2. ความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งหมายถึงความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ในระดับความหมายทั่วไป ตลอดจนความหมายแฝง

3. ปฏิบัติการเรื่องทีอ่าน ได้แก่การทักสิน การสรุปจากกรอ่าน ปฏิบัติการทางอารมณ์ และทัศนคติต่อเรื่องทีอ่าน

4. การนำประสบการณ์ของตนเองเข้าทักสินเรื่องราวทีอ่าน

5. อัตราเร็วในการอ่าน ซึ่งขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ในการอ่าน และความยากง่ายของเรื่องทีอ่าน

เกรกเลอว์ (Kreidler. 1975 : 181) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะสำคัญที่ใช้ในการอ่านคือ

1. การเคลื่อนสายตาในการอ่าน
2. ความสามารถที่จะจำแนกความแตกต่างระหว่างตัวอักษรตัวหนึ่งกับอักษรอีกตัวหนึ่ง คำหนึ่งกับอีกคำหนึ่ง และกลุ่มคำหนึ่งกับอีกกลุ่มคำหนึ่ง
3. ความสามารถเชื่อมโยงคำและความหมายโกทันทีเห็นกลุ่มตัวหนังสือัน ๆ
4. ความสามารถในการตีความคำศัพท์ทีตนไม่รู้ได้จากความสัมพันธ์ในเนื้อหาขึ้นตอนและวิธีการอ่าน

คานาแวน และ เฮชแมน (Canavan and Hechman. 1966 : 121)

ได้กล่าวถึงวิธีการอ่าน 5 ขั้นตอน หรือ "The Five Steps in SQ3R Method" ของ Dr. Francis P. Robinson ดังนี้

1. ขั้นสำรวจ (Survey) คือผู้อ่านจะทงสำรวจรายละเอียดต่าง ๆ ของหนังสือ เช่น หัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย หัวพินทุเอน หัวอย่าง เป็นต้น

2. ขั้นตั้งคำถาม (Question) ผู้อ่านจะตั้งคำถามจากเนื้อหาทีอ่าน เช่น อาจักแปลงหัวข้อเป็นรูปคำถาม

3. ขั้นอ่าน (Read) ขั้นนี้เป็นกรอ่านแบบเข้ม (Intensive reading) คืออ่านให้เข้าใจในสาระสำคัญ และรวบรวมข้อเท็จจริงของสิ่งทีอ่านได้ครบถ้วนถูกต้องและรวดเร็ว ตลอดจนสามารถถ่ายทอดความคิดของผู้อ่านออกมาได้อย่างแจ่มแจ้ง เป็นขั้นอ่านเพื่อหาคำตอบในขณะทีอ่าน ผู้อ่านจะใช้จินตสอหรือปากกาขีดเส้นใต้ หรือทำเครื่องหมายกำกับเนื้อหาทีอ่านและบันทึกย่อ

4. **ชั้นระลึก (Recall)** เมื่อได้ข้อเท็จจริงและสาระสำคัญแล้ว ผู้อ่านอาจ
 ทွูกนำไปใช้ในการรายงาน หรือการสอบ ดังนั้นจึงควรจะได้มีการระลึกถึงสาระสำคัญของสิ่งที่อ่าน
 บ่อย ๆ เพื่อป้องกันการลืม

5. **ชั้นทบทวน (Review)** ก่อนจะไปรายงานหรือเข้าสอบควรจะได้มีการ
 ทบทวนจากบันทึกย่ออีกครั้งหนึ่ง เพื่อความมั่นใจ

วาสนา เกตุภาค (วาสนา เกตุภาค 2521 : 50 - 51) ได้กล่าวถึงขั้นตอนใน
 การอ่านไว้ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่าน คือถามตนเองก่อนที่จะอ่านว่า จะอ่านเพื่อ
 อะไร เช่น

- อ่านเพื่อให้ทราบข้อเท็จจริง
- อ่านเพื่อความรู้รอบรู้
- อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

2. รู้จักลักษณะเนื้อหาที่ตนอ่าน คือรู้ว่าตนกำลังอ่านอะไร เช่น หนังสือพิมพ์
 บทความ ปรัชญา หรือวรรณคดี เป็นต้น ทั้งนี้เพราะเนื้อหาหรือหนังสือแต่ละประเภทย่อมมีลักษณะ
 แตกต่างกันในแง่ของศัพท์ เทคนิคการเขียน ฯลฯ และหนังสือแต่ละประเภทย่อมมีวิธีการอ่านที่
 แตกต่างกันไป

3. สรุปรายละเอียดหรือส่วนประกอบของหนังสือ เช่น คำนำ หรือคำชี้แจง
 สารบัญ บรรณานุกรม คำนี้อธิบายศัพท์ และภาคผนวก เป็นต้น เพื่อผู้อ่านจะได้ทำความเข้าใจ
 กับหนังสือ และสามารถอ่านได้อย่างสะดวกรวดเร็ว

4. อ่านอย่างมีสมาธิ คือตั้งใจอ่านเพื่อให้ได้ผลถึงวัตถุประสงค์ ในอัตราความเร็ว
 ที่พอเหมาะ

ประสิทธิ์ ภาพลักษณ์ (ประสิทธิ์ ภาพลักษณ์ 2522 : 38) ได้เสนอแนะวิธีการอ่าน
 หนังสืออย่างมีประสิทธิภาพไว้ 4 ขั้นตอนคือ

1. สรุปรวเรื่องส่วนรวมอย่างคร่าว ๆ
2. จับใจความสำคัญของเรื่อง

3. ศึกษารายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญ

4. ทบทวนเรื่องที่อ่าน เพื่อทดสอบความเข้าใจ

ผะอบ โปะะกฤษณะ (ผะอบ โปะะกฤษณะ 2522 : 113) ได้เสนอแนะข้อปฏิบัติในการอ่านไว้ดังนี้

1. สรุปรวก่อนว่าหนังสือนั้นกล่าวถึงอะไรบ้าง ดูได้จากสารบัญ

2. สรุปรวเรื่องราวใจทรงกับสิ่งที่เราต้องการ จะทำให้ใช้เวลาในการอ่านได้มาก

เพราะตรงกับจุดประสงค์

3. ทั้งจุดประสงค์ให้แนวแนวทางการอะไรจากเรื่องที่เรารว เช่น

3.1 อ่านเพื่อต้องการสาระสำคัญ การอ่านก็ควรเก็บสาระสำคัญ ถ้ามวเรื่องราวมีสาระหลายเรื่องมวอยู่ของสิ่งใดให้ถือไปว่าเราต้องการอะไร เลือกหยิบสิ่งที่ต้องการก็จะได้รับความรู้ตามที่เรารวประสงค์

3.2 อ่านเพื่อเก็บรายละเอียด อ่านสิ่งรู้แล้วแต่อยากรวรายละเอียดเพิ่มเติมให้มีความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น

3.3 อ่านเพื่อต้องการฟังความคิดเห็น เมื่ออ่านบทความที่แสดงความคิดเห็นก็ควรตรองด้วยเหตุผล ก่อนที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน หนังสือบางเรื่องชวนเงื่อนงำความคิดไว้ลึกถ้าสามารถเข้าใจได้ก็จะได้ประโยชน์หลายทาง และอาจจะนำมาเปรียบเทียบกับสมัยปัจจุบัน ทำให้ได้ตัวอย่างในการดำเนินงานต่อไป

3.4 อ่านเพื่อวิจารณ์ คืออ่านของรู้จักใช้ความคิดของตนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน มนุษย์เรามีสัญชาตญาณอยากรว อยากรวแล้วอยากรว เมื่อพบเห็นอะไรก็มักจะเกิดความรู้สึกเองว่าชอบไม่ชอบ ก็ไม่ใช่วางไร ผู้มีความรู้ย่อมแยกแยะได้ว่าสิ่งใดควรรับรู้สิ่งใดควรหลีกเลี่ยง

3.5 อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าเขียน ต้องอ่านอย่างพิถีพิถันระหว่วรวบรวมสิ่งที่ต้องการ บันทึกไว้เป็นหลักฐาน เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อไปได้นาน การพบเห็นอะไรที่สะดุดตาสะดุดใจ แล้วจดจำไว้เป็นวิธีทางที่จะนำไปสู่ ความรอบรู้ และความมีปัญญา

การสอนความเข้าใจคำศัพท์

รัสเซล (Russell. 1961 : 283 - 287) ได้เสนอแนะการจัดกิจกรรมในการเรียนคำศัพท์ของนักเรียนไว้ดังนี้

1. กิจกรรมทุกอย่างที่จัดขึ้น ควรสอดคล้องกับประสบการณ์เดิมของนักเรียน
2. การใช้สื่อทัศนวัสดุ
3. การให้นักเรียนเห็นคำนั้นในสถานการณ์ต่าง ๆ
4. การอธิบายของครู
5. ครูอ่านหนังสือหรือเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง
6. อุปกรณ์ที่ควร เป็นอุปกรณ์ที่นักเรียนช่วยกันทำขึ้น
7. เน้นให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดในคำนั้น
8. ให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการอ่านอย่างกว้างขวาง
9. ให้นักเรียนใช้พจนานุกรม
10. ให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาคำที่เป็นภาษาพูด
11. ให้นักเรียนใช้ศึกษาคำโดยตรง

กอสส์คัพพินซ์ (กอสส์คัพพินซ์ 2505 : 110 - 113) กล่าวว่านักเรียนมีวิธีเรียนคำแตกต่างกัน โดยเฉพาะในการเรียนคำศัพท์ใหม่ บางคนเน้นอย่างหนึ่ง อีกคนหนึ่งก็หันไปอีกทางหนึ่ง ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนคำหลาย ๆ วิธี ตามปกตินักเรียนจะเรียนคำใหม่ด้วยวิธีต่อไปนี้

1. อาศัยภาพประกอบ เป็นเครื่องช่วยในการเดาความหมายของคำ
2. อาศัยความสำคัญของประโยคและเนื้อเรื่องเป็นเครื่องช่วยในการเดาความหมายของคำ
3. อาศัยรูปร่างของคำเป็นเครื่องช่วยในการเดาความหมายของคำ
4. อาศัยวิธีแจกลูกคำอักษร ครูควรสอนเมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ มีตัวอย่างมาก ๆ โดยเอาคำที่เรียนรู้อยู่แล้วไปเปรียบเทียบกับคำใหม่
5. อาศัยพจนานุกรม

นอกจากนี้ กอ สวัสดิ์พาณิชย์ ยังได้เสนอแนะว่า คำศัพท์ที่เป็นคำยาว มีอีกมากมาย อีกประการ ครูไม่ควรแยกคำออกเป็นหน่วยย่อย ควรสอนเป็นหน่วยเดียวกัน แต่ให้เห็นว่าอ่าน ออกเสียงอย่างไร เช่น พลเมือง ครูควรสอนอ่าน พน-ละ-เมือง โดยที่เดียว และที่สำคัญ อีกประการหนึ่งก็คือ ไม่ว่าครูจะสอนด้วยวิธีใดก็ตาม การให้เด็กเรียนรู้จักรูปและเสียงของคำ เขานั้นยังไม่พอ ต้องให้นักเรียนรู้จักความหมายของคำนั้นด้วย

การสอนความเข้าใจเรื่องและการจับใจความ

กอ สวัสดิ์พาณิชย์ (กอ สวัสดิ์พาณิชย์ 2494 : 230) ได้เสนอแนะหลักการสอนให้นักเรียนเกิดความสามารถในการจับใจความที่อ่านไว้ดังนี้

1. สอนให้นักเรียนอ่านโดยมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอน
2. สอนให้นักเรียนรู้จักค้นหาคำที่พาดพิงตนเอง
3. สอนให้นักเรียนรู้จักตีความหมายที่ซับซ้อน
4. สอนให้นักเรียนรู้จักแผนที่ แผนภูมิ และแผนภาพ เพื่อเป็นเครื่องช่วยให้เข้าใจความหมายได้แจ่มแจ้งขึ้น

5. สอนให้นักเรียนทดสอบตนเอง โดยให้พยายามเรื่องที่ได้อ่าน

6. สอนให้นักเรียนทดลองความรู้ที่อ่าน

บอนด์ และ ทิงเกอร์ (Bond and Tinker, 1967 : 235) เห็นว่าองค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจในการอ่าน ประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของคำ เป็นรากฐานที่สำคัญของการเข้าใจในการอ่าน เมื่อ นักเรียนเข้าใจความหมายของศัพท์เหล่านั้นชัดเจน และกว้างขวางพอแล้ว ย่อมทำให้นักเรียนเกิดความคิดที่จะนำมาใช้ในการอ่าน ทำให้เข้าใจประโยค ท่อน หรือบทที่อ่านได้

2. หน่วยความคิด เพื่อที่จะเข้าใจประโยค นักเรียนจะต้องอ่านเป็นหน่วยความคิด คือ แบ่งอ่านเป็นกลุ่มคำ ให้ใจความหมายของคำต่อเนื่องกันเป็นกลุ่ม ๆ แทนการอ่านทีละคำ ถ้านักเรียนมีความสามารถในทางนี้ ก็จะอ่านข้อความนั้น ๆ ด้วยความเข้าใจ

3. การเข้าใจประโยค เมื่อนักเรียนเข้าใจคำ และรู้จักอ่านเป็นหน่วยความคิดแล้ว ต้องรู้จักนำเอาแต่ละคำ หรือแต่ละส่วนมาสัมพันธ์เข้าด้วยกันจนได้ใจความเป็นประโยค

4. การเข้าใจคอน หมายถึง ความสามารถนำแต่ละประโยคในคอนนั้น ๆ มาสัมพันธ์กันจึงจะอ่านได้เข้าใจ

5. การเข้าใจเรื่องราวที่ยาวขึ้น เพื่อให้เข้าใจเรื่องราวหรือข้อความที่อ่านต้องเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างข้อความต่าง ๆ ที่อยู่ในคอนก่อน ๆ และข้อความในคอนต่อมาอีกด้วย

(ประทีป วาทิกนิกร (ประทีป วาทิกนิกร 2520 : 79) ได้กล่าวถึงหลักและวิธีจับใจความสำคัญไว้ดังนี้

1. อ่านเรื่องราวให้ตลอดทั้งเรื่อง
2. ตั้งคำถาม ถามตัวเองสั้น ๆ ว่า เรื่องอะไร ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และทำไม บางเรื่องอาจมีคำตอบให้ไม่ครบก็ได้ แต่เราต้องตอบเท่าที่มีอยู่ในกรณนั้น เพื่อจะได้จับใจความสำคัญให้มากที่สุด
3. ขยายความในคำตอบออกไปอีก เมื่อต้องการรายละเอียดที่จำเป็นของใจความสำคัญ

กระทรวงศึกษาธิการ (ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ 2523 : 17) ได้เสนอแนะขั้นตอนในการอ่านจับใจความที่นักเรียนควรจะได้ฝึกไว้ดังนี้

1. อ่านวน ๆ โดยตลอด เพื่อให้รู้ว่าเรื่องนั้นว่าด้วยเรื่องอะไรบ้าง จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด ทำความเข้าใจอย่างชัดเจน ไม่ควรหยุดอ่านระหว่างเรื่อง เพราะจะทำให้ความเข้าใจไม่ติดต่อกัน
3. อ่านช้าตอนที่ไมเข้าใจ และตรวจสอบความเข้าใจในข้อความบางตอนให้แน่นอนและถูกต้อง

4. ตอบคำถามสั้น ๆ เพื่อทดสอบความเข้าใจ

5. เรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องด้วยตนเอง

2.4 หลักการสอนภาษาที่สอง

ความหมายของภาษาที่สอง ภาษาที่มนุษย์ใช้เป็นครั้งแรกในชีวิตหลังจากได้รับการฝึกฝนจากพ่อแม่ของตนหรือบุคคลที่อยู่ใกล้ชิด จนมีความสามารถสื่อความหมายได้ เรียกว่าภาษาแม่

(Mother tongue) หรือภาษาที่หนึ่ง ในบางชุมชนภาษาที่ใช้ในชุมชนมีมากกว่าหนึ่งภาษาขึ้นไป อาจเนื่องมาจากการย้ายถิ่นฐานมาจากรากชุมชนอื่น หรือจากความจำเป็นทางการค้า การติดต่อทางสังคมและการเมืองทำให้คนที่มาอยู่ใหม่จำต้องเรียนรูภาษาของชุมชนใหม่ เพื่อความสะดวกในการดำรงชีวิต ทำให้เกิดมีการใช้ภาษาสองภาษาในชุมชนนั้น คือ ในการติดต่อกับพวกของตนเอง ใช้ภาษาแม่หรือภาษาที่หนึ่ง ส่วนภาษาที่ใช้ติดต่อกับคนในชุมชนใหม่ก็เป็นภาษาที่สอง (Second Language) เด็กที่เกิดในชุมชนใหม่ก็จะเรียนภาษาแม่ที่บ้านของตน และเรียนภาษาที่สองในโรงเรียน เด็กเหล่านี้จะมีความสามารถที่จะใช้ภาษาทั้งสองภาษาอย่างแคล่วคล่อง (Bilinguals) เช่น เด็กจีนในประเทศไทย เด็กอิตาลีในสหรัฐ เป็นต้น

ภาคศึกษา 2 (ภาคศึกษา 2 ยะลา 2506 : 16 - 25) ได้กล่าวถึงวิธีสอนภาษาที่สอง ที่นิยมใช้และเป็นที่รู้จักกันระหว่างแพร่หลายว่ามีอยู่ 3 วิธีคือ

1. วิธีแปล - ไวยากรณ์
2. วิธีประสบการณ์ตรง
3. วิธีภาษาศาสตร์

1. วิธีสอนแบบ แปล - ไวยากรณ์ วิธีสอนแบบนี้เป็นวิธีที่นักศึกษาลาติน กรีก ฝรั่งเศส อิตาลี หรือสันสกฤต ใช้ในการเรียนภาษา วิธีการคือเรียนไวยากรณ์ของภาษาที่สองโดยท่องจำ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ การไวยากรณ์คือ การแปลจากภาษาที่สองมาเป็นภาษาที่หนึ่ง ไม่มีการสอนพูด จะสอนแต่การออกเสียงเท่านั้น เป็นวิธีสอนสำหรับสอนภาษาเขียน (Written language) คือสอนอ่านมากกว่าสอนพูด แต่เนื่องจากคนส่วนมากเรียนภาษาเพื่อจะได้เข้าใจและพูดได้ วิธีสอนที่มุ่งฝึกฝนการฟังและการพูดจึงเป็นที่นิยมมากกว่า

2. วิธีสอนแบบ ประสบการณ์ตรง เป็นการสอนภาษาที่สองที่ไม่ใช่ภาษาของผู้เรียนเลย บางทีเรียกว่า วิธีตามธรรมชาติ (Natural method) เพราะมีวิธีเลียนแบบการเรียนรู้ภาษาของเด็กเล็ก ๆ ที่เริ่มหัดพูด วิธีสอนแบบประสบการณ์ตรงมีหลักการดังนี้

- 2.1 ใช้ภาษาที่เรียนมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความคิดของผู้เรียน
- 2.2 ใช้ภาษาที่เรียนเท่านั้นในการสอน ครูไม่ใช้ภาษาของนักเรียนเข้าช่วยในการสอนเลย

การสอนเลย

2.3 ไม่ใช้การสอนโดยวิธีแปลจากภาษาที่เรียนเป็นภาษาของนักเรียน หรือแปลจากภาษาของนักเรียนเป็นภาษาที่เรียน เพราะเห็นว่า ความหมายของคำ ประโยคและโครงสร้างของภาษาต่างกัน ถ้าใช้การแปลแล้วจะทำให้เกิดการสับสน ดังนั้นจึงจำเป็นในการสอนตามวิธีนี้คือ

2.3.1 สอนโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ช่วย เพื่อหลีกเลี่ยงการแปล

2.3.2 สอนสิ่งที่ไม่มีความหมาย (Abstract) โดยใช้วิธีโยงความคิดให้สัมพันธ์กัน (Association of idea)

2.3.3 สอนไวยากรณ์โดยการยกตัวอย่างและแสดงสาธิต

วิธีสอนจะเริ่มด้วยการพูด ครูผู้สอนจะให้คำและประโยค และจะอธิบายความหมายโดยใช้รูป ท่าทาง หรือการสาธิต นักเรียนฟัง และพยายามเลียนแบบครู นักเรียนได้รับการฝึกปากเปล่าเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการฟังและพูด จนกระทั่งเขาใช้โครงสร้างของภาษาได้อย่างสะดวกสบาย โดยไม่ต้องคิดเลย ผู้ที่ใช้วิธีนี้สอนภาษาที่สอง เชื่อว่าการสอนอ่านและเขียนควรทำภายหลังจากที่นักเรียนมีทักษะทางการฟัง และการพูดแล้ว

3. วิธีสอนแบบภาษาศาสตร์ เป็นการสอนภาษาที่สองโดยยึดถือหลักทางจิตวิทยาของนักภาษาศาสตร์ มีหลักการสอนดังนี้

3.1 การสอนมุ่งให้เกิดทักษะ ฟัง และ พูด เป็นสำคัญ ผู้เรียนต้องสามารถใช้ระบบเสียงของภาษาทั้งสองได้

3.2 เนื่องจากภาษาแต่ละภาษามีระบบเสียง ระบบคำ และระบบไวยากรณ์ต่างกัน ฉะนั้นหนังสือเรียนที่ใช้ในการเรียนภาษาที่สองจะต้องมีเนื้อหาที่ได้มาจากการเปรียบเทียบภาษาที่เรียนกับภาษาของผู้เรียนทั้งในเรื่อง เสียง ไวยากรณ์ และศัพท์ เพื่อจะไม่ต้องสิ้นเปลืองเวลาในการฝึกฝนสิ่งที่ไม่เป็นปัญหา

3.3 ผู้สอนอาจใช้ภาษาของผู้เรียนเข้าช่วยในการอธิบาย หรือทำความเข้าใจในเรื่องเสียงและโครงสร้างของประโยคได้ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจโดยรวดเร็ว และจะได้ใช้เวลาที่เหลือส่วนใหญ่ไปในการฝึกฝน

3.4 ผู้สอนจะประวัติกการสอนอ่านและเขียนไว้ ท่อเมื่อครูได้สอนและฝึกโครงสร้างทาง ๆ ควบปากเปล่าจนกระทั่งนักเรียนมีความสามารถที่จะใช้ได้ก็แล้ว

3.5 เนื่องจากภาษาแต่ละภาษามีระบบเสียงและไวยากรณ์แตกต่างกัน การเรียนระบบเสียงและไวยากรณ์ใช้วิธีแสดงหรืออธิบายให้เห็นความแตกต่างของเสียง หรือของโครงสร้างของภาษาที่เรียนกับภาษาของนักเรียน (Contrast in form and meaning) เมื่อนักเรียนเห็นความแตกต่างแล้วทำการฝึกฝนโดยการเปลี่ยนเสียงของเจ้าของภาษา การฝึกฝนจะทำโดยสม่ำเสมอและบ่อยครั้งที่สุด (Over learning) โดยมีอุปกรณ์การสอนเข้าช่วย เช่น รูปแสดงอวัยวะ และที่เกิดของเสียง (Facial diagrams) แผนเสียง เครื่องอัดเสียง เป็นต้น

วิธีสอนภาษาที่สองทางวิธีภาษาศาสตร์ กำหนดขึ้นในการสอนไว้ 5 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 มุ่งความสนใจของผู้เรียนในสิ่งที่จะสอน (Attention pointer) ขั้นนี้เป็นจุดเริ่มต้นแรกที่ครูจะบอกแก่ผู้เรียนว่าครูจะสอนอะไร

ขั้นที่ 2 ให้ตัวอย่างที่เหมาะสมกับสิ่งที่ครูสอน โดยครูพูดปากเปล่าหรือเขียนบนกระดานก็ได้ แต่ควรเน้นฝึกการฟังมากกว่าการใ้ส่ายตา

ขั้นที่ 3 เมื่อนักเรียนเข้าใจตัวอย่างแล้ว ให้นักเรียนสรุปกฎเกี่ยวกับเสียงหรือโครงสร้างที่เขาได้เรียนไปแล้วความตนเอง ครูคอยจับผิดและช่วยเติมเต็มถ้ายังไม่สมบูรณ์ และถ้าเห็นว่านักเรียนยังไม่เข้าใจ ครูอาจจะกลับไปสอนในขั้นที่สองใหม่ได้

ขั้นที่ 4 เป็นขั้นฝึกฝน ครูควรให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนให้มากที่สุด ถ้าเป็นเรื่องการออกเสียง ครูอาจจะให้นักเรียนทั้งชั้นฝึกพร้อมกันก่อน แล้วจึงฝึกเป็นรายบุคคล เพราะการที่จะเรียนภาษาได้นั้น ต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นสำคัญ

ขั้นที่ 5 เป็นขั้นฝึกฝนโดยครูจูงนักเรียนไปจากจุดที่เรียน แต่ยังฝึกเรื่องที่เคยเรียนอยู่นั่นเอง โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้สิ่งที่เรียนมาแล้ว เช่น เสียง หรือโครงสร้าง โดยไม่คำนึงถึงสิ่งที่เพิ่งเรียนมา แต่กลับไปสนใจกับสิ่งที่ต้องการจะพูด วิธีนี้ครูอาจใช้รูปภาพ เช่น รูปคนกำลังพูดว่า เมื่อครูได้สอนคำ "จะ" ในอนาคตกาลไปแล้ว ครูชี้ภาพนักเรียนจะพูดว่า "เขาจะพูดว่าพุงนี้" หรือครูอาจจะใช้วิธีการอื่น ๆ ได้อีก เช่น

- วิธีสร้างสถานการณ์ขึ้นซึ่งทำให้นักเรียนต้องพูด
- วิธีฝึกฝนแบบเทียบแทน (Substitution)
- วิธีฝึกฝนแบบแปลงรูป (Conversion type)

หรือการฝึกแบบร้องเพลง สันทนา เป็นต้น การฝึกแบบนี้เรียกว่าการฝึกโครงสร้าง (Pattern practice)

2.5 ความสนใจในการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษา

รัฐจวน อินทรกำแหง (รัฐจวน อินทรกำแหง 2517 : 45 - 97) มีความเห็นในเรื่องความสนใจในการอ่านดังนี้

อายุ 7 - 8 ปี ชายและหญิงมีความสนใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

อายุ 9 - 10 ปี ชายและหญิงมีความสนใจแตกต่างกัน หญิงสนใจเรื่องกระจุ้มกระจิม นิทาน นิยาย ชายสนใจเรื่องผจญภัย เรื่องเครื่องบินตกโลก เรื่องที่ส่งเสริมความเป็น "พระเอก" ทั้งชายและหญิงสนใจเรื่อง ชีวิตประวัติ วิทยาศาสตร์ และงานอดิเรก

อายุ 11 - 12 ปี ชายสนใจเรื่องผจญภัย ลึกลับ การค้นคว้าประติมากรรม วิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ชีวิตประวัติ กีฬา หญิงชอบเรื่องเกี่ยวกับชีวิตในบ้าน ในโรงเรียน สัตว์เลี้ยง เรื่องรัก ๆ ใคร ๆ นวนิยาย

อายุ 13 - 14 ปี ชายสนใจเรื่องเครื่องบินตกโลกที่ยังอยากขับเครื่องบิน และชอบเรื่องเกี่ยวกับงานอดิเรก การเพาะปลูกความงามของร่างกาย ชีวิตประวัติ ประวัติศาสตร์ การเดินทาง หญิงสนใจนวนิยาย และเริ่มชอบหนังสือการ์ตูน บตละคร ไม่ชอบอ่านหนังสือที่เป็นทฤษฎี ขมเกินไป

บันลือ พงษ์วัน (บันลือ พงษ์วัน 2521 : 130) ได้กล่าวถึงความสนใจในการอ่านของนักเรียนประถมศึกษาไว้ดังนี้

1. ความสนใจในการอ่านมีแนวโน้มจะเปลี่ยนไป เมื่อนักเรียนโตขึ้นมักจะสนใจสิ่งแปลก ๆ เรื่องราวแปลก ๆ ใหม่ ๆ จนกว่าจะสนใจเรื่องประเภทใดประเภทหนึ่งโดยเฉพาะ

2. ความสนใจในการอ่านมักจะไม่มีส่วนสัมพันธ์กับการอ่านทั่ว ๆ ไป นักเรียนจะอยากอ่านเฉพาะเรื่องที่เขาสงสัยและต้องการอ่าน

3. การใช้สื่อทัศนูปกรณ์มีความสัมพันธ์ที่จะโน้มน้าวให้เกิดความสนใจในการอ่านได้มาก เพราะจะช่วยสร้างความเข้าใจ

4. ในระยะแรก ๆ นักสนใจเฉพาะนิยาย เรื่องจริงเกี่ยวกับเด็ก กิจกรรมและสัตว์
5. ในระดับสูงขึ้น สนใจเรื่องลึกลับ ผจญภัย ชีวิตประวัติกวี กวี
6. ถ้าความสนใจในการอ่านดีขึ้น แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีวุฒิภาวะสูงขึ้น
7. นักเรียนหญิงกับนักเรียนชายสนใจไม่แตกต่างกัน จนกว่าอายุ 9 ขวบไปแล้ว

จึงจะสนใจแตกต่างกัน

8. ในเกณฑ์อายุ 8 ขวบขึ้นไป มีแนวโน้มดังนี้
 - 8.1 ชายสนใจเรื่องราวที่เป็นจริงมากกว่าหญิง
 - 8.2 หญิงสนใจครอบครองมากกว่าชาย
 - 8.3 ทั้งสองเพศชอบเรื่องผจญภัย เรื่องลึกลับ หัสนคดี และความประหลาด

มหัศจรรย์ต่าง ๆ

- 8.4 หญิงสนใจเรื่องชีวิตในครอบครัว โรงเรียน บ้านเพิง เรือรบ และ

เทนิสอย่างมาก

- 8.5 ชายมีความสนใจกว้างขวางมากกว่าหญิง

9. นักเรียนที่มีสมองดีมักสนใจในการอ่านมากกว่านักเรียนที่มีสมองไม่ดี

2.6 แบบฝึกหัดทางภาษา

บรุคส์ (Brooks. 1960 : 212 - 215) ได้เสนอรูปแบบของแบบฝึกไว้หลายชนิด

ที่เป็นประโยชน์ในการฝึกทักษะทางภาษาดังนี้คือ

1. การเลียนคำ (Repetition) ฝึกโดยให้นักเรียนเลียนแบบครู
2. การเปลี่ยนโครงสร้างของประโยค (Transformation)
3. การแทนที่ของคำ โดยเปลี่ยนจากคำนามเป็นคำสรรพนาม (Replacement)
4. การตอบโต้ตอบ (Rejoinder) ให้นักเรียนแต่งประโยคโต้ตอบ

ประโยคที่กำหนดให้

5. การเรียบเรียงข้อความใหม่ (Restatement) กำหนดข้อความให้นักเรียน แล้วให้ตัดข้อความหรือหาข้อความมาเติม โดยยังคงความหมายเดิมไว้

6. การเติมคำหรือข้อความให้สมบูรณ์ (Completion)

7. การย้ายที่คำ (Transposition) ให้ย้ายตำแหน่ง คำหรือเติมคำใหม่
ความหมายเหมือนข้อความที่กำหนดให้

8. การขยายความ (Expansion) จัดวางคำใหม่ให้เหมาะสมเพื่อยาวความ

9. จำกัดคำให้เบบลง (Contraction) โดยใช้คำเดียวแทนข้อความในประโยค

10. การรวมประโยค (Integration) รวมประโยค 2 ประโยคให้เป็นประโยค

เดียว

กสิกร สุทธิแพทย์ (กสิกร สุทธิแพทย์ 2517 : 72) ได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแบบฝึก
ไว้ดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. ใช้สำนวนภาษาไทย
3. ให้ความหมายที่ชีวิต
4. คิดได้เร็วและสนุก
5. ปลูกความสนใจ
6. เหมาะกับวัยและความสามารถ
7. อาจศึกษาด้วยตนเองได้

บาร์เนต และ คนอื่น ๆ (อ้างจาก สมศรี เพ็ชรยิ้ม 2519 : 17) ได้ให้ความเห็นใน
เรื่องแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกที่ดีควรมีข้อเสนอแนะในการใช้ ควรมีให้เลือกทั้งแบบกำหนดคำตอบและ
แบบตอบโดยเสรี คำสั่งหรือตัวอย่างไม่ควรยาวเกินไป เพราะทำให้เข้าใจยาก ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียน
ศึกษาด้วยตนเองได้อย่างดี นอกจากนั้นแบบฝึกควรมีหลายลักษณะ และมีความหมายที่ถูกต้อง

ข. งานวิจัย

1. งานวิจัยในประเทศ

1.1 งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านในชั้นประถมศึกษา

วารุณี พลบูรณ์ (วารุณี พลบูรณ์ 2511 : 155 - 157) ได้ศึกษาการสอนวิชาทักษะภาษาไทยชั้นประโยคประถมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดพระนคร สรุปได้ว่า

1. ครูควรฝึกทักษะการอ่านทุกวัน วันละมากกว่า 30 นาที
2. อุปกรณ์ที่ใช้กันมากในการฝึกทักษะคือ บัตรคำ รูปภาพ หนังสือ นิทาน แผนภูมิ บทเพลง บทประพันธ์ หรือสุภาษิต
3. กิจกรรมที่ใช้ในการฝึกคือ ให้เด็กเรียนอ่านในใจ แล้วครูถามเรื่องราวหรือให้เด็กเรียนอ่านหนังสือออกเวลา แล้วมาสรุปให้เพื่อนฟัง
4. ครูผู้สอนภาษาไทยที่มีความต้องการอุปกรณ์การฝึกทักษะมาก ครูส่วนใหญ่ขาดความรู้ในการทำ และการใช้อุปกรณ์
5. ครูผู้สอนภาษาไทย เสนอแนะให้จัดทำหนังสือและแบบฝึกหัดเสริมทักษะภาษาไทยในชั้นต่าง ๆ ให้แพร่หลายขึ้น

ทวีศักดิ์ ญาณประทีป (ทวีศักดิ์ ญาณประทีป 2514 : 85) ได้ศึกษาการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดราชบุรี พบว่าครูมีปัญหาในด้านวิธีสอนภาษาไทย และมีความต้องการสิ่งต่อไปนี้มากที่สุด

1. คู่มือครูเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาไทย
2. แบบฝึกสำหรับฝึกทักษะ
3. หนังสืออ่านประกอบความรู้ของครูและนักเรียน

ทั้ง 3 ข้อนี้เป็นสิ่งที่จะช่วยให้ครูมีแนวการสอนที่ถูกต้อง ประหยัดเวลา และแรงงานของครู ทำให้ครูสามารถทำการสอนภาษาไทยได้ผลยิ่งขึ้น

อุทัย แก้วขาว (อุทัย แก้วขาว 2515 : 87) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดและการอ่านของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 4 พบว่า การสร้างความคิดรวบยอดมีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกับกับความเข้าใจในการอ่าน ความเร็ว ความถูกต้อง และความสามารถ

ในการอ่าน

สุรชัย โพธิ์วิทย์ (สุรชัย โพธิ์วิทย์ 2521 : 84) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสังกัดของค่ากับความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าสังกัดของค่ามีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันกับความเข้าใจในการอ่าน ความเร็ว ความถูกต้องในการอ่าน และความสามารถในการอ่าน

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสนใจในการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษา

อรพินท์ สวาสดิ์พันธ์ (อรพินท์ สวาสดิ์พันธ์ 2510 : 54) ได้ศึกษาความสนใจในการอ่านเรื่องประเภทต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนประถม 2 แห่ง ในจังหวัดพระนคร สรุปว่านักเรียนสนใจอ่านเรื่องประเภทต่าง ๆ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยคือ เรื่องสมมุติ กิจกรรมในครอบครัว ความสุข วิทยาศาสตร์ ธรรมชาติศึกษา ฆาตกรรม ประวัติศาสตร์ ชาวความเคลื่อนไหวในประเทศ ชาวความเคลื่อนไหวในต่างประเทศ เรื่องตลก ประเพณีของชาติต่าง ๆ และ เรื่องเร้าสลดใจมีจำนวนสนใจน้อยที่สุด

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (ศึกษาธิการ, กระทรวง 2519 : 35 - 40) ได้ศึกษาความสนใจและรสนิยมในการอ่านของเด็กและเยาวชนไทย สรุปว่า ลักษณะของความสนใจและรสนิยมในการอ่านของนักเรียนประถมศึกษาจนถึงนี้

1. นักเรียนประถมศึกษาสนใจอ่านนิทาน - นิยาย มากที่สุด
2. ลักษณะหนังสือที่นักเรียนประถมศึกษาชอบอ่านมากที่สุด คือ การ์ตูน
3. นิตยสาร - วารสาร ที่นักเรียนชอบอ่านได้แก่ ชัยพฤกษ์ ชัยวีเรือน

สกุลไทย

4. เรื่องในนิตยสาร ที่ชอบอ่านคือ เรื่องสั้นในฉบับ คอลัมน์สั้น ๆ

ที่ให้ความรู้

5. หนังสือพิมพ์รายวันที่นักเรียนชอบอ่าน คือ ไทยรัฐ เกล็นิวส์
6. เรื่องในหนังสือพิมพ์รายวันที่ชอบอ่านคือ ข่าวในประเทศ ข่าวสังคม ข่าวภาพยนตร์ และข่าวการเมือง เรียงตามลำดับ
7. หนังสือสารคดีที่นักเรียนชอบอ่านคือ ประวัติบุคคล

8. นิทาน - นิยายที่นักเรียนชอบอ่าน เรื่องตามลำดับคือ นิทานมีคติสอนใจ
นิทานโบราณคดี นิทานพื้นเมือง

9. เรื่องตลกที่นักเรียนชอบอ่านคือ นิทานขำขัน

10. หนังสือเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ที่นักเรียนชอบอ่านคือ เรื่องเกี่ยวกับสัตว์
เรื่องเกี่ยวกับดวงดาว - จักรวาล การประดิษฐ์ต่าง ๆ ตามลำดับ

11. หนังสือเกี่ยวกับศาสนาที่นักเรียนชอบอ่านคือ กฎแห่งกรรมหรือทำดีได้ดี
ทำชั่วได้ชั่ว

1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาที่สอง

กรมสามัญศึกษา (ศึกษานิเทศก์, กระทรวง กรมสามัญศึกษา 2512 : 93 - 175)
ได้ออกศึกษาผลการรู้หนังสือของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยไปกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ภาคกลาง กลุ่มตัวอย่างในจังหวัดลำปาง เป็นตัวแทนภาคเหนือ กลุ่มตัวอย่างในจังหวัดนครศรีธรรมราช
เป็นตัวแทนภาคใต้ และกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสุรินทร์ เป็นตัวแทนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และจังหวัด
ที่มีปัญหาทางภาษา กลุ่มตัวอย่างมีทั้งครูที่ทำงานอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไปจนถึงผู้ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ออกไปแล้ว 13 ปี เดวิดสันพบว่า กลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสุรินทร์ได้คะแนนเฉลี่ยค่าสุกคือ สภาพการ
รู้หนังสือเกี่ยวกับการอ่านเอาเรื่อง ปรากฏคะแนนเฉลี่ยดังนี้ สุรินทร์ 3.98 ลำปาง 4.80
นครศรีธรรมราช 5.17 พระนครศรีอยุธยา 6.08 และสภาพการรู้หนังสือเกี่ยวกับการอ่านฟังเสียง ปรากฏ
ผลคะแนนเฉลี่ยดังนี้ สุรินทร์ 4.96 ลำปาง 6.52 นครศรีธรรมราช 5.96 พระนครศรีอยุธยา 7.63

ปฐม นิคมนนธ์ (ปฐม นิคมนนธ์ 2514 : 97) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง
ความสามารถในการอ่าน การสร้างสิ่งพิมพ์และกระบวนการคิด กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นประถม
ปีที่ 4 และ 7 ในกรุงเทพฯ และจังหวัดสุรินทร์ จำนวน 550 คน ผลพบว่าความสามารถในการ
สร้างสิ่งพิมพ์สัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านสูง นักเรียนสุรินทร์มีความสามารถในการสร้างสิ่งพิมพ์
และความสามารถในการอ่านต่ำกว่านักเรียนกรุงเทพฯ

อารี ยิ่งสกุล (อารี ยิ่งสกุล 2514 : 58) ได้ศึกษาอิทธิพลของสภาพแวดล้อม
บางประการที่อาจส่งผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนแต่ละครูจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและสุราษฎร์ธานี สรุปว่า

1. นักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความสามารถในการเรียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้งในด้านความสามารถในการฟัง การอ่านและการเขียน
2. นักเรียนที่พูดภาษาไทยกลาง เติบโตขึ้น มีความสามารถในการเรียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่พูดภาษาถิ่น เติบโตขึ้น
3. นักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละหลายชั่วโมง มีความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียนภาษาไทยสูงกว่าเด็กที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 - 2 ชั่วโมง หรือต่ำกว่านี้

พจน์ จันทระกุล (พจน์ จันทระกุล 2515 : 87) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้อยากเห็น ทักษะคิดแบบเชื่อมโยงภายใน - ภายนอกตน และความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 7 กลุ่มตัวอย่าง เป็นเด็กไทยเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติจีน ในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด สรุปว่า

1. ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เด็กต่างจังหวัดมีความอยากรู้อยากเห็นสูงกว่าเด็กในกรุง ความสามารถในการอ่านของเด็กหญิงและเด็กชายไม่แตกต่างกัน ทั้งในด้านความเข้าใจในการอ่าน ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน
2. ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 เด็กจีนในต่างจังหวัดมีความอยากรู้อยากเห็นสูงกว่าเด็กไทย ความสามารถในการอ่านของเด็กหญิงในชั้นนี้สูงกว่าเด็กชาย
3. เด็กจีนมีความสามารถในการอ่านสูงกว่าเด็กไทย ทั้งในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 7

ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์ (ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์ 2515 : 135) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเด็กไทยเชื้อชาติไทยกับเด็กไทยเชื้อชาติจีน เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่าน การรับรู้ทางสายตาและแบบการคิดให้เหตุผลตามหลักการอนุรักษ์ของเพียเจต์ ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 - 5 สรุปว่า ความเข้าใจในการอ่านการรับรู้ทางสายตา และการคิดให้เหตุผลตามหลักการอนุรักษ์ของเพียเจต์มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และมีแนวโน้มสูงขึ้นตามอายุและชั้นเรียน เด็กจีนมีความสามารถในการอ่านสูงกว่าเด็กไทย ทั้งในด้านความเข้าใจ ในการอ่านและความเร็ว

ในการอ่าน แต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพลงแล้วทั้งเด็กไทยและเด็กจีนมีความสามารถในการอ่าน
ไม่แตกต่างกัน

✓ พันนพร สุทธิยานุช (พันนพร สุทธิยานุช 2524 : 87) ได้ศึกษาการรู้จักและ
การออกเสียงคำภาษาไทยกลางของ เด็กไทยก่อนวัยเรียนที่พูดภาษาเขมร เป็นภาษาพื้นเมือง
ในจังหวัดสุรินทร์ สรุปว่า คำภาษาไทยกลางที่เด็กรู้จักและออกเสียง ได้อย่างถูกต้องโดยเฉลี่ยมี
85 คำ หรือร้อยละ 71.12 จากจำนวนคำภาษาไทยกลาง 120 คำ

1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดทางภาษา

มารศรี ขวลิศ (มารศรี ขวลิศ 2518 : 25) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอน
อ่านภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม สรุปว่า นักเรียน
ที่ใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านแล้ว มีพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้
ใช้ และเห็นว่าแบบฝึกหัดเป็นอุปกรณ์ที่ช่วยหนึ่งในการฝึกทักษะการอ่าน

พูนพงษ์ งามเกษม (พูนพงษ์ งามเกษม 2518 : 23) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ
การสอนอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม สรุปว่า
พัฒนาการทางความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านหลังการทดลอง
สูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้ แสดงว่าแบบฝึกหัดเสริมทักษะเป็นอุปกรณ์ที่ช่วยให้นักเรียนสนใจในการอ่าน
มากขึ้น นักเรียนส่วนมากมีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น

มลวิภา กมลพรวิจิตร (มลวิภา กมลพรวิจิตร 2518 : 27) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ
การสอนอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม
สรุปว่า เมื่อนักเรียนได้เรียนอ่านภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะที่มีเนื้อเรื่องตรงกับความสนใจ
พร้อมทั้งได้ฝึกฝนทักษะในการอ่านอยู่เสมอ ทำให้มีความสามารถในการอ่านดีขึ้นกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้

วนิดา ภัคศิธาติ (วนิดา ภัคศิธาติ 2518 : 30) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอน
อ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม สรุปว่า เมื่อนักเรียน
ได้เรียนการอ่านภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะแล้วทำให้มีพัฒนาการทางความสามารถใน
การอ่านเพิ่มขึ้น และพัฒนาการนั้นเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มที่เรียนตามแบบเดิม

เขาวมาลัย สุขอุบล (เขาวมาลัย สุขอุบล 2518 : 22) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ การสอนอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะแล้ว มีพัฒนาการทรงความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น สูงกว่านักเรียนที่เรียนตามแบบเดิม

สุภารัตน์ เอกวานิช (สุภารัตน์ เอกวานิช 2520 : 25) ได้ศึกษาการสร้าง แบบฝึกการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ความกล้า สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ โดยทดลองกับ นักเรียนหญิงโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยา จำนวน 70 คน พบว่าแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้ ร ล ว ความกล้า จำนวน 21 แบบฝึก เมื่อนำไปใช้กับนักเรียนแล้ว ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการ อ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ความกล้าเพิ่มขึ้น

2. งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านในชั้นประถมศึกษา

เดวิดสัน (Davidson. 1971 : 6273-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง คำถามของครูกับคำตอบของนักเรียนในขณะที่มีกิจกรรมการอ่านแบบธรรมชาติ และแนะนำให้ใช้ความคิดและ ทักษะ ทพว่านักเรียนที่เรียนการอ่านโดยถูกฝึกอยู่ ขณะนั้นแนวโน้มที่จะตอบคำถามไปในแนวคิดเชิง วิจัยาณ และพอใจที่จะแสดงความคิดเห็นของตนออกมา ส่วนนักเรียนที่เรียนการอ่านแบบธรรมชาติ ไม่ค่อยได้ใช้ความคิดที่ลึกซึ้งนัก มีแนวโน้มที่จะตอบคำถามแบบไม่มีความคิดเชิงวิจัยาณ และไม่คอย แสดงความคิดเห็นของตนออกมา

สตีเวนส์ (Stevens. 1980 : 365) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านจาก การอ่านเรื่องที่สนใจของนักเรียนที่มีความสามารถสูง ที่มีคะแนนตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 83 ขึ้นไป กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนในเกรด 5 และ 6 โดยได้สำรวจความสนใจในการอ่านจากรายการ 25 เรื่อง ซึ่งมีระดับความสนใจตั้งแต่ 1 - 7 เลือกเรื่องที่นักเรียนสนใจมาให้อ่านแล้ว ทดสอบ ความเข้าใจในการอ่าน พบว่าเรื่องที่นักเรียนสนใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่มีผลทำให้ นักเรียนอ่านได้ ง่าย และสะดวกต่อการทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ยังพบว่าไม่มีความแตกต่างระหว่าง เพศเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านจากการอ่านเรื่องที่สนใจ

ฮาฟเนอร์ และ พาล์มเมอร์ (Hafner and Palmer. 1980 : 34)

ได้ศึกษาผลของการสอนคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่าน จากการสอน 3 วิธีคือ

1. วิธีให้ออกความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญในประโยค (Matter - relation-matter)
2. วิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ตามหลักแห่ง เหตุและผล
3. วิธีเรียนคำศัพท์

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 9 จำนวนนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีที่ 1 มี 20 คน เรียนวิธีที่ 2 มี 15 คน และเรียนด้วยวิธีที่ 3 มี 25 คน ใช้เวลาทดลอง 5 สัปดาห์ครึ่ง แล้วทดสอบเกี่ยวกับ

1. การอ่านคำศัพท์
2. ระดับของความเข้าใจในการอ่าน
3. ความเร็วของความเข้าใจในการอ่าน
4. การวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน

พบว่า การสอนด้วยวิธีให้ออกความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญในประโยค และวิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ตามหลักแห่ง เหตุและผล ได้ผลดีกว่าวิธีเรียนคำศัพท์ นอกจากความสามารถในการอ่านคำศัพท์เท่านั้น ที่การสอนด้วยวิธีให้ออกความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญในประโยคกับวิธีเรียนคำศัพท์ได้ผลไม่แตกต่างกัน และพบว่าไม่มีความแตกต่างกันในด้านผลสัมฤทธิ์ระหว่างเพศ

จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านที่กล่าวมาทำให้ทราบว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียน เกิดจากวิธีการสอนของครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ แต่ครูยังขาดอุปสรรคที่เป็นแบบฝึกหัดที่มีเนื้อหาตรงกับความสนใจของนักเรียน ในการวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งที่จะสร้างแบบฝึกหัดที่เหมาะสมให้ครูใช้ประกอบการสอน ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่าน เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียน

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสนใจในการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษา

นอร์เวล (Norvell. 1950 : 6) ได้ศึกษาความสนใจในการอ่านของเด็ก
เกรด 5 - 12 สรุปว่า

1. เรื่องที่เด็กผู้ชายสนใจคือ เรื่องผจญภัย (ผจญภัยนอกบ้าน สงคราม ลูกเสือ) กีฬากลางแจ้ง ชีวิตนักเรียน เรื่องรักบี้ รวมทั้งเรื่องสืบสวน เรื่องตลกขบขัน ๗ เรื่องสัปดาห์ ๗ เรื่องเกี่ยวกับความรักชาติ และเด็กผู้ชายชอบตัวละครที่เป็นผู้ชายมากกว่าตัวละครที่เป็นหญิง

2. เรื่องที่เด็กผู้ชายไม่สนใจคือ เรื่องรักและเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ ชีวิตในวัย และในครอบครัว คำสั่งสอน ศาสนา ปรัชญา การพรรณานอย่างละเอียด ขบวนการ (ดอกไม้ ต้นไม้ นก ผี) และเรื่องตัวละครเป็นหญิง

3. สำหรับเด็กผู้หญิง เรื่องที่ชอบเป็นพิเศษคือ การผจญภัยที่ไม่รุนแรงนัก รวมถึงการผจญภัยนอกบ้าน เกมต่าง ๆ ชีวิตนักเรียน เรื่องสืบสวนและเรื่องรักบี้ต่าง ๆ เรื่องตลก เรื่องความรักชาติ ความรักและอารมณ์อื่น ๆ ชีวิตในวัยและในครอบครัว เด็กผู้หญิงชอบตัวละครที่เป็นหญิงและเป็นชาย

4. เรื่องที่เด็กผู้หญิงไม่ชอบคือ เรื่องผจญภัยอย่างรุนแรง รวมทั้งการสงคราม ความรัก การพรรณานอย่างละเอียด คำสั่งสอน ขบวนการ (ดอกไม้ ต้นไม้ นก ผี)

5. เป้าหมายซึ่งแตกต่าง เรื่องทั้งเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงไม่ชอบนั้น เด็กผู้หญิงจะทนอ่านเรื่องเหล่านั้นได้นานกว่าเด็กผู้ชาย

นอกจากนี้แล้ว ยังได้กล่าวถึงการเลือกหนังสือสำหรับเด็กไว้ว่า เด็กผู้ชายชอบนวนิยาย บทละคร เรื่องสั้น และชีวประวัติของผู้ชาย เด็กผู้หญิงชอบเรื่องแบบเดียวกัน แต่เพิ่มชีวประวัติของผู้หญิงด้วย และเด็กผู้หญิงชอบเรื่องเรื่องความและคำประพันธ์มากกว่าเด็กผู้ชาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าเป็นเรื่องที่แนวที่เด็กผู้หญิงชอบอยู่แล้ว

คาร์ลเสน (Carlsen. 1967 : 22) ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนตั้งแต่เกรด 4 - 12 พบว่า ความสนใจในการอ่านของเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงจะแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดในเกรด 8 และกล่าวจากผลได้ว่าเด็กในชั้นเหล่านี้ เด็กผู้ชายจะชอบอ่านเรื่องวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ส่วนเด็กผู้หญิงจะเลือกอ่านเรื่องที่เกี่ยวกับบ้านและโรงเรียน รวมทั้งนวนิยาย

จากผลงานวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษา ที่กล่าวมาทำใหรูประเบบของเรื่องที่นักเรียนมีความสนใจ และชอบอ่าน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้จะได้ใช้เป็นหลักในการเลือกประเภทของเรื่อง เพื่อนำไปสำรวจความสนใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลที่ได้มาใช้ในการพิจารณาบรรจุเนื้อหาในแบบฝึกทักษะการอ่านสำหรับนักเรียน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน เพราะได้อ่านในสิ่งที่ตรงกับความสนใจ

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาที่สอง

✓ คิทเทล (Kittell. 1963 : 76 - 83) ได้ศึกษาสัทวิทยาและการอ่านของนักเรียนที่เรียนรู้อังกฤษในเมืองเบอร์กลีย์ รัฐแคลิฟอร์เนีย โดยการทดสอบครั้งแรกเมื่อเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และทดสอบอีกครั้งเมื่อเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สรุปว่า

1. ความสามารถของสองภาษาและการอ่านของเด็กที่เรียนรู้อังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต่ำกว่าความสามารถของสองภาษาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ภาษา
2. ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ความสามารถของสองภาษาและการอ่านของเด็กที่เรียนรู้อังกฤษจะสูงกว่าเด็กที่เรียนรู้อังกฤษ
3. ความสามารถของสองภาษาและการอ่านของเด็กที่เรียนรู้อังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าความสามารถของสองภาษาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ภาษา ซึ่งตรงข้ามกับความสามารถของเด็กที่เรียนรู้อังกฤษเดียว
4. ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เด็กที่เรียนรู้อังกฤษมีความสามารถเฉลี่ยทางการอ่านและทักษะทางสองสูงกว่เด็กที่เรียนรู้อังกฤษเดียว

บลูม และ ชูเอล (Bloom and Shuell. 1981 : 245) ได้ศึกษาความคงทนของการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาที่สอง จากการใช้แบบแบ่งเวลาเป็นช่วงสั้น ๆ และการใช้แบบครั้งเดียวจบเนื้อหา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่สอง เป็นนักเรียนเกรด 9 - 10 เป็นส่วนใหญ่ จำนวน 56 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มเท่า ๆ กัน กลุ่มหนึ่งใช้กิจกรรมการฝึกแบบแบ่งเวลาเป็นช่วงสั้น ๆ ครั้งละ 10 นาที ติดต่อกันสามวัน อีกกลุ่มหนึ่งใช้กิจกรรมการฝึกแบบครั้งเดียวจบเนื้อหา ใช้เวลา 30 นาที ภายในวันเดียว เนื้อหาที่ใช้ในการฝึกมีจำนวนเท่ากัน

ทั้งสองกลุ่ม ถือเป็นคำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสกับคำภาษาอังกฤษที่มีความหมายเหมือนกัน จำนวน 20 คู่ เพื่อฝึกเสริมแล้วได้มีการทดสอบครั้งที่ 1 และหลังจากนั้นอีก 4 วัน มีการทดสอบอีกครั้งหนึ่ง พบว่ากลุ่มที่เรียนโดยการฝึกแบบแบ่งเวลาเป็นช่วงสั้น ๆ โดยลดในด้านการคงทนของการเรียนรู้ดีกว่ากลุ่มที่ฝึกแบบครั้งเดียวจนจบเนื้อหา คิดเป็นร้อยละ 35

จากผลงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนภาษาที่สองที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าความสามารถในการเรียนภาษาที่สองของนักเรียนในตอนนี้ ๆ จะยังไม่ค่อยเห็นเด่นชัด แต่เมื่อเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น ความสามารถจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และวิธีการฝึกภาษาที่สองที่จะให้ได้ผลนั้นต้องฝึกอย่างสม่ำเสมอ ใช้ช่วงเวลาในการฝึกสั้น ๆ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้จะใช้วิธีการฝึกที่กะแบบแบ่งเวลาในการฝึกเป็นช่วงสั้น ๆ ครั้งละ 30 นาที ใช้เนื้อหาที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน และฝึกอย่างสม่ำเสมอ เชื่อว่าจะช่วยให้นักเรียนมีทักษะในภาษาไทยเพิ่มขึ้น

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะทางภาษา

เบสท์ (Best. 1969 : 3316 - A) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านโดยใช้โปรแกรมการฝึก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในเกรด 2 - 6 พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้โปรแกรมการฝึกนี้ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูง และเห็นว่าผลดังกล่าวขึ้นอยู่กับโปรแกรมการฝึก ความเข้าใจในรายละเอียดการใช้โปรแกรมการฝึก และความเอาใจใส่ของครูด้วย

แคร์รี่ (Carey. 1969 : 3488 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบโปรแกรมการสอนอ่านกับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนชา กลุ่มตัวอย่างมี 2 กลุ่ม แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 เรียนโดยใช้โปรแกรมการสอน กลุ่มทดลองที่ 2 เรียนโดยครูเป็นผู้สอนและใช้สื่อโดยตรง ส่วนกลุ่มควบคุมใช้หนังสือวิธี ซึ่งแล้วแต่ครูผู้สอน ผลปรากฏว่า

1. กลุ่มทดลองที่ 1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำมากกว่ากลุ่มควบคุม แต่ไม่แตกต่างกันในด้านการเข้าใจในการอ่าน
2. กลุ่มทดลองที่ 2 มีความสามารถมากกว่ากลุ่มควบคุม ทั้งในด้านการรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำ และความเข้าใจในการอ่าน
3. กลุ่มควบคุมมีความสนใจในการอ่านน้อย และมีความรู้เกี่ยวกับคำค่อนข้างต่ำ

จากการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาความสามารถในการอ่านของเด็ก
ต้องคำนึงถึงความต่อเนื่องของการสอนอย่างมีระบบของครู และการใช้สื่ออย่างระมัดระวัง เพื่อ
จะได้เป็นการช่วยปลูกฝังหลักการอ่านขั้นพื้นฐานให้แก่เด็ก

จอห์นสัน (Johnson. 1970 : 1520 - B) ได้ศึกษาผลของการฝึกเพื่อความ
สำเร็จในการอ่านของเด็ก เริ่มอ่านหนังสือตามความสามารถแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 1
จำนวน 424 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มทดลองเรียนโดยการใช้
โปรแกรมการฝึกที่ครูสอนโดยตรง กลุ่มควบคุมเรียนโดยใช้กิจกรรมการฟัง พบว่ากลุ่มทดลองทั้งสอง
กลุ่มที่เรียนโดยการใช้โปรแกรมการฝึก มีความสามารถทางภาษาดีกว่ากลุ่มควบคุม โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งเด็กที่มีความรู้ทางภาษาอยู่ในขั้นต่ำ โปรแกรมการฝึกนี้คุ้มค่าสำหรับเขามาก

ซีโรตา (Sirola. 1971 : 2320 - A) ได้ศึกษาเรื่องการจัดโปรแกรมการอ่าน
หนังสือให้นักเรียนว่าจะมีผลต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียนหรือไม่ ผลปรากฏว่าโปรแกรม
การอ่านที่ครูจัดให้นักเรียนในแต่ละวัน มีผลต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียนคือ นักเรียน
สนิ จอ่านหนังสือมากขึ้นและอ่านได้ดีขึ้น

จากผลงานวิจัยเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านที่กล่าวมาแล้ว แสดงให้เห็นว่า
แบบฝึกมีความสำคัญต่อการอ่านมาก ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนให้เพิ่มขึ้น เพราะ
การอ่านเป็นทักษะทางภาษาอย่างหนึ่งที่ค่อนข้างยากต่อการฝึกฝนบ่อย ๆ จึงจะช่วยให้ประสบความสำเร็จได้

กล่าวโดยสรุป จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยได้รวบรวมไว้ดังกล่าว
มาข้างต้น แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียน
เป็นอย่างมาก เพราะการเรียนรู้ทุก ๆ วิชาต้องอาศัยทักษะการอ่านเป็นพื้นฐาน นอกจากนี้
การอ่านยังมีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตประจำวันอีกด้วย และวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีความ
เข้าใจในการอ่านได้มากขึ้นคือ การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านที่เน้นหาตรงกับความสามารถของนักเรียน
ประกอบในการสอนอ่านด้วย โดยให้นักเรียนได้ฝึกฝนการใช้ความคิดในขณะที่อ่านอยู่เสมอ จากที่
กล่าวมาทั้งหมดนี้ทำให้ผู้วิจัยมีความเชื่อว่าการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านประกอบในการสอนอ่าน จะช่วย
ให้นักเรียนอ่านได้ดียิ่งขึ้นจึงได้สนใจจะศึกษาเพื่อให้ได้ทราบแน่ชัดขึ้น โดยในการวิจัยครั้งนี้ทดลองศึกษา
กับนักเรียนที่พูดภาษาเขมรกับนักเรียนที่พูดภาษาส่วยเป็นประจำที่บ้าน และทั้งสมมุติฐานในการวิจัย
ดังต่อไปนี้

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก
2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาส่วยหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก
3. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรกับนักเรียนที่พูดภาษาส่วยหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแตกต่างกัน.

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2525 โรงเรียนบ้านประทุนของ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งภาษาที่ใช้พูดที่บ้านเป็นทั้งที่พูดภาษาเขมรกับที่พูดภาษาส่วย มีจำนวนทั้งสิ้น 68 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ก. เลือกโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยมีเกณฑ์การเลือกดังนี้

1. เป็นโรงเรียนประถมศึกษาที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. เป็นโรงเรียนประถมศึกษาซึ่งมีนักเรียนที่พูดภาษาเขมรกับนักเรียนที่พูดภาษาส่วยอยู่ในโรงเรียนเดียวกัน

3. เป็นโรงเรียนประถมศึกษาที่มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตั้งแต่ 60 คนขึ้นไป

4. เป็นโรงเรียนที่ครูใหญ่และคณะครูให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลสำหรับการวิจัย

ข. การแบ่งกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ขอให้ครูประจำชั้นช่วยสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับภาษาที่พูดที่บ้านเพื่อแยกเป็นกลุ่มที่พูดภาษาเขมรและกลุ่มที่พูดภาษาส่วย ปรากฏว่าได้กลุ่มที่พูดภาษาเขมรจำนวน 33 คน และกลุ่มที่พูดภาษาส่วยจำนวน 35 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 68 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ก. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แบบฝึกทักษะการอ่าน
2. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

ข. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบฝึกทักษะการอ่าน ได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาลักษณะทั่วไปของแบบฝึกแบบต่าง ๆ จากแบบเรียนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้ทราบรูปแบบและโครงสร้างของแบบฝึก

1.2 ศึกษาวิธีการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยของ มารศรี ชาติ

พูนพงษ์ งามเกษม มลวิภา ฌลพรวัฒนา วณิกา อัคริชาติ และ เขวามาตย์ สุสุขุม

1.3 สำรวจความสนใจในการอ่านของนักเรียน โดยดำเนินการดังนี้

1.3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสำรวจความสนใจของลิเคิร์ต (Likert)

จากหนังสือคู่มือการวิจัยหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของ วิเชียร เกตุสิงห์ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2523 : 97 - 99) และศึกษาแบบสำรวจความสนใจในการอ่านของนักเรียนจากงานวิจัยของ อรพินท์ สวัสดิ์พันธ์ วณิกา อัคริชาติ และ เขวามาตย์ สุสุขุม

1.3.2 สร้างแบบสำรวจความสนใจในการอ่าน โดยดัดแปลงจากแบบ

สอบถามความสนใจในการอ่านที่ มารศรี ชาติ พูนพงษ์ งามเกษม มลวิภา ฌลพรวัฒนา วณิกา อัคริชาติ และ เขวามาตย์ สุสุขุม ได้ทำไว้แล้ว เนื้อหาที่ถามเป็นเรื่องประเภทต่าง ๆ รวม 15 ประเภท ได้แก่ นิทาน เรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน เรื่องวิทยาศาสตร์ เรื่องตลก เรื่องเป็นคดี เรื่องเศร้าสลดใจ เรื่องการผจญภัยตื่นเต้น ข่าวในประเพณี การทำอาหารกิน อาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย เรื่องเกี่ยวกับศาสนา บุคคลสำคัญสมัยกรุงศรีอยุธยา และ บุคคลสำคัญสมัยกรุงรัตนโกสินทร์

แบบสำรวจแบ่งออกเป็นสองตอน ตอนที่ 1 เป็นตัวอย่างของเรื่องประเภทต่าง ๆ ยกมาให้นักเรียนอ่านประเภทละ 1 เรื่อง ตอนที่ 2 เป็นการถามเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านลักษณะของแบบสำรวจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 อันดับ คือ ให้นักตอบประเมินความสนใจของตนเองต่อเรื่องที่อ่าน ดังตัวอย่าง

ประเภทของเนื้อเรื่อง	ระดับความสนใจ				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
1. นิทาน					
2. เรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน					
3. เรื่องวิทยาศาสตร์					
4. เรื่องตลก					
ฯลฯ					

เกณฑ์การให้คะแนนกำหนดไว้ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน
ไม่มีคำตอบ	ให้	0	คะแนน

(รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ก.)

1.3.3 นำแบบสำรวจความสนใจในการอ่านไปให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทำแล้วรวมคะแนนหากำหนดเฉลี่ยความสนใจในแต่ละประเภท แล้วจัดอันดับค่าคะแนนเฉลี่ยความสนใจจากมากไปหาน้อยตามลำดับ เลือกประเภทของเรื่องที่นักเรียนมีความสนใจสูงเรียงตาม

ลำดับไว้ 10 ประเภท เพื่อนำมาใช้ในการทำแบบฝึกหัดและการอ่าน ซึ่งปรากฏผลดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ลำดับความสนใจในเรื่องที่อ่าน เรียงตามค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 10 ลำดับที่จัดไว้

ลำดับที่	ประเภทของเรื่องที่นักเรียนสนใจอ่าน	คะแนนเฉลี่ยความสนใจ
1.	นิทาน	4.87
2.	เรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน	4.53
3.	อาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย	4.32
4.	บุคคลสำคัญสมัยกรุงศรีอยุธยา	4.30
5.	บุคคลสำคัญสมัยกรุงรัตนโกสินทร์	4.25
6.	วัฒนธรรมและประเพณีของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.23
7.	เรื่องเป็นคดี	4.22
8.	เรื่องตลก	4.20
9.	เรื่องเผชิญภัยคนเด่น	4.15
10.	เรื่องเศร้าสะเทือนใจ	4.13

1.4 สำนวนปัญหาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามฝึกความเข้าใจในการอ่านตอนท้ายของแต่ละแบบฝึก

1.4.1 สำนวนจากนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของสำนักทดสอบ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ มุ่งได้ทำเป็นมาตรฐานไว้แล้ว จึงได้อำนาจเกณฑ์ที่เชื่อถือได้ไปให้นักเรียนทำ แล้วรวบรวมปัญหาที่พบ ปรากฏว่านักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการแปลความหมายของคำศัพท์ที่น้อย จบใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านที่น้อย และอื่น ๆ

1.4.2 สํารวจจากครูผู้สอน โดยวิธีแบบสอบถามปัญหาการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1) ศึกษาขอบข่ายเนื้อหาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในหลักสูตรและคู่มือการสอนภาษาไทย

2) ศึกษาวิธีสอนทักษะการอ่านภาษาไทยของ กอ สวัสดิ์พาณิชย์ ประเทิน มหาชนธ์ และ มั่นลือ พงษ์ตะวัน

3) ศึกษาวิธีและเกณฑ์การสร้างแบบสอบถามความแบบของลิเคิร์ต (Likert) จากหนังสือคู่มือการวิจัยหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของ วิเชียร เกตุสิงห์ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2523 : 97 - 99)

4) สร้างแบบสอบถามปัญหาการเข้าใจในการอ่าน โดยสํารวจจากครูผู้สอน แบบสอบถามแบ่งออกเป็นสองตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของครูผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิ ภาษาที่ใช้พูดในครอบครัว ประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ส่วนตอนที่ 2 เป็นการถามเกี่ยวกับปัญหาในการอ่านของนักเรียน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 อันดับ ให้ครูผู้ตอบประเมินปัญหาในการอ่านของนักเรียนตามข้อความที่ถาม มีทั้งหมด 16 ข้อ ดังตัวอย่าง

ปัญหาการอ่านของนักเรียน	ระดับของปัญหา				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
1. แปลความหมายของคำศัพท์ในเรื่องที่อ่านไม่ได้					
2. มีความเกี่ยวกับสำนวน สุภาษิต หรือคำพังเพยไม่ได้					
3. ทราบดีทุกประสงค์ของเรื่องที่อ่านไม่ได้					
4. จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้น้อย					
ฯลฯ					

เกณฑ์การให้คะแนน ใช้เช่นเดียวกับแบบสำรวจความสนใจในการอ่าน

5) การหาคุณภาพของแบบสอบถามปัญหาความเข้าใจในการอ่านจากครูผู้สอน ดำเนินการดังนี้

5.1) นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มครูจำนวน 40 คน ที่สอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างทำ

5.2) ทรวจให้คะแนนแล้วแบ่ง เป็นกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำโดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์

5.3) หาค่าอ่านจำแนกเป็นรายข้อ โดยให้เลือกข้อคำถามที่มีค่าอ่านจำแนกมากกว่า 1.75 ไว้ใช้

5.4) นำแบบสอบถามซึ่งแต่ละข้อมีค่าอ่านจำแนกอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 16 ข้อ ไปสอบถามปัญหาความเข้าใจในการอ่านกับครูที่สอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธี Coefficient Alpha ซึ่งปรากฏว่าค่าความเชื่อถือได้ 0.76

5.5) นำแบบสอบถามที่ได้หาคุณภาพแล้วไปสอบถามปัญหาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนจากกลุ่มครูที่สอนภาษาไทยแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พูดภาษาเขมรกับที่พูดภาษาส่วย (รายละเอียดของแบบสอบถามและปัญหาที่ได้อยู่ในภาคผนวก ก.)

5.6) รวบรวมปัญหาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่พบจากนักเรียนและจากครูผู้สอน

1.5 สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านโดยดำเนินการดังนี้

1.5.1 เลือกเรื่องที่จะนำมาสร้างเป็นแบบฝึกให้ตรงกับประเภทของเรื่องที่นักเรียนสนใจตามลำดับความสนใจที่พบจากการสำรวจ ซึ่งเลือกไว้ได้ 10 ประเภท โดยเลือกมาประเภทละ 3 เรื่อง ตามสัดส่วนของคะแนนเฉลี่ยความสนใจ

1.5.2 สร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน จำนวน 30 แบบฝึก โดยเนื้อหาของแบบฝึกเป็นเรื่องตามประเภทและระดับความสนใจของนักเรียน ลักษณะของแบบฝึกเป็นเรื่องสั้น ๆ ในตอนท้ายของ

แต่ละแบบฝึกเป็นคำถาม ซึ่งมีให้แบบเลือกตอบและแบบเติมคำหรือข้อความ ซึ่งเน้นุมที่ถามเกี่ยวกับเนื้อหา
ตามที่สำรวจและรวบรวมไว้ตามที่กล่าวในข้อ 5.6)

1.5.3 หากคุณภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน เพื่อให้ได้แบบฝึกที่มีคุณภาพเหมาะสม
ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1) ด้านความเที่ยงตรง ได้นำแบบฝึกที่ร่างขึ้นไปให้คณะผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจ
สอบความเหมาะสมของเนื้อหาที่ใช้กับวัยของผู้เรียน และเวลาที่กำหนดไว้ ตรวจสำนวนภาษา ความ
ชัดเจนและความยากง่ายในการใช้ภาษา และตรวจความสอดคล้องของข้อความตอนท้ายแบบฝึกกับเนื้อหา
รวมทั้งสำนวน เน้นถามความเข้าใจในการอ่าน และผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกตามคำแนะนำของคณะ
ผู้ทรงคุณวุฒิ

2) ด้านความเชื่อมั่น ได้นำแบบฝึกทั้งหมดที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้
(Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้กลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาความเชื่อมั่นและช่วงเวลาที่เหมาะสม
กับแบบฝึก สำหรับแบบฝึกที่เป็นแบบเลือกตอบ ได้ใช้กระดาษหัดใช้ใช้เวลานับ 50 เปอร์เซ็นต์ เพื่อหา
ความยากง่ายและหาอ่านง่ายจำแนกเป็นรายข้อ แล้วหาความเชื่อมั่นโดยวิธีของ Kuder -
Richardson สูตร KR - 20 (รายละเอียดของแบบฝึกต่าง ๆ อยู่ในภาคผนวก ข.)

2. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน เป็นแบบทดสอบวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ของสำนักทดสอบ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้ทำเป็นมาตรฐานไว้เรียบร้อยแล้ว

3. วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบของการวิจัย รูปแบบการทดลองที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบ Nonrandomized
Pretest Posttest Design ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 รูปแบบการทดลอง

Group	Pretest	Treatment	Posttest
E_K	T_{1K}	X	T_{2K}
E_S	T_{1S}	X	T_{2S}

E_K	หมายถึง	กลุ่มทดลองที่พูดภาษาเขมร (Experimental Kmer Group)
E_S	หมายถึง	กลุ่มทดลองที่พูดภาษาส่วย (Experimental Suia Group)
T_1	หมายถึง	การสอบก่อนที่จะทำการทดลอง (Pretest)
X	หมายถึง	การจักกระทำ (Treatment) ซึ่งในที่นี้คือการให้แบบฝึกทักษะการอ่าน
T_2	หมายถึง	การสอบหลังการทดลอง (Posttest)

2. เนื้อหาที่นำมาใช้สอนในช่วงที่ทำการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านมี 3 บท คือ พังงงสงครามที่ จิตหมายจากสุพรรณ และ พังเรื่องสนุก แล้วนำเนื้อหาทั้ง 3 บทนี้มาทำบันทึกการสอน โดยศึกษาวิธีสอนแต่ละเรื่อง จากคู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3. ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

3.1 ทดสอบความรู้พื้นฐานก่อนการทดลองของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

3.2 ทำการทดลองโดยผู้วิจัยทำการสอนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้เวลาในการทดลองสอนแต่ละกลุ่มวันละ 3 คาบ ทุกวันรวมเป็นสัปดาห์ละ 15 คาบ คาบละ 20 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านประกอบในการสอนในช่วงเวลา 30 นาทีหลัง ครึ่งละแบบฝึก

3.3 นำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านฉบับเดิมไปสอบกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 อีกครั้ง หลังจากการทดลองสอนเสร็จแล้ว

4. การจัดการข้อมูล

1. ตรวจกระดาษคำตอบและให้คะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน
2. หาคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มที่พูดภาษาเขมรและของนักเรียนกลุ่มที่พูดภาษาส่วย
3. หาค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของนักเรียนแต่ละกลุ่มโดยใช้ $t - test$
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของผลต่างก่อนและหลังการทดลองระหว่างนักเรียนทั้งสองกลุ่มโดยใช้ ANCOVA

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 หาคะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

(Ferguson, 1966 : 46)

1.2 หาค่าความแปรปรวน (Variance) โดยใช้สูตร

$$S^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

(Ferguson, 1966 : 67)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยการหาค่า t ซึ่งมี

สูตรดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

$\bar{X}_H$	คือ	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
$\bar{X}_L$	คือ	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
S_H^2	คือ	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
S_L^2	คือ	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
n_H	คือ	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
n_L	คือ	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

(ควน และ อังคณา สายยศ 2524 : 187 - 188)

2.2 หาค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม โดยใช้ Coefficient Alpha

ของ Cronbach มีสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum V_i}{V_t} \right)$$

α	คือ	ความเชื่อถือได้
n	คือ	จำนวนข้อคำถาม
V_i	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อ
V_t	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

(วิเชียร เกตุสิงห์ 2523 : 151)

2.3 หากหาความเชื่อมั่นของค่าความในแบบฝึกหัดการอ่านแบบเลือกตอบ โดยใช้วิธี Kuder - Richardson สูตร KR - 20 ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$r_{kt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum p_i q_i}{\sum x_i^2} \right\}$$

เมื่อ r_{kt}	คือ	ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือนั้น
n	คือ	จำนวนข้อของเครื่องมือนั้น
p	คือ	สัดส่วนของผู้ที่ตอบถูก
q	คือ	สัดส่วนของผู้ที่ตอบผิด ($q = 1 - p$)
$p_i q_i$	คือ	ความแปรปรวนของข้อคำถามแต่ละข้อ
$\sum x_i^2$	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

(อนันต์ ศรีโสภา 2521 : 262)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

✓ 3.1 สถิติที่ใช้ทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง กับหลังการทดลองภายในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ t - test . UN Dependent Sample มีสูตรดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \quad df = n - 1$$

เมื่อ D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
n	แทน	จำนวนคู่

(สุศรี วงศ์จันทร์ 2523 : 97)

3.2 สถิติที่ใช้ทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลต่างของคะแนนเฉลี่ย ก่อนและหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม โดยใช้ ANCOVA จากตารางวิเคราะห์ ค่าแปรปรวนดังนี้

ตาราง 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม

แหล่งที่มา	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	B_{adj}	$K - 1$	$MS_{B_{adj}}$	$MS_{B_{adj}}$
ภายในกลุ่ม	S_{adj}	$n - K - 1$	$MS_{S_{adj}}$	$MS_{S_{adj}}$
รวม	T_{adj}	$n - 2$		

เมื่อ SS แทน ผลรวมกำลังสองของคะแนนที่ปรับค่าแล้ว
 MS แทน ค่าคะแนนความแปรปรวนที่ปรับคะแนนแล้ว
 df แทน ค่าดีกรีอิสระ
 B_{adj} แทน คะแนนระหว่างกลุ่มที่ปรับค่าแล้ว
 S_{adj} แทน คะแนนภายในกลุ่มที่ปรับค่าแล้ว
 T_{adj} แทน ผลรวมของคะแนนที่ปรับค่าแล้ว
 K แทน จำนวนกลุ่มทดลอง

(อังกฤษ สายยศ 2523 : 124 - 127)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการอ่านผลวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลไว้ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน	คะแนนดิบ
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
ΣD	แทน	ผลรวมคะแนนความแตกต่างของการทดสอบก่อนและหลังทำการทดลอง
ΣD^2	แทน	ผลรวมคะแนนความแตกต่างของการทดสอบก่อนและหลังทำการทดลองแต่ละตัวยกกำลังสอง
t	แทน	ค่าอัตราส่วนวิกฤติ t ใน t - distribution
p	แทน	ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนนที่ได้รับการปรับค่าแล้ว
df	แทน	ค่าของความเป็นอิสระ
MS	แทน	ค่าคะแนนความแปรปรวนที่ปรับคะแนนแล้ว
B_{adj}	แทน	คะแนนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการปรับค่าแล้ว
S_{adj}	แทน	คะแนนภายในกลุ่มที่ได้รับการปรับค่าแล้ว
T_{adj}	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดที่ได้รับการปรับค่าแล้ว
K	แทน	จำนวนกลุ่มทดลอง
F	แทน	ค่าอัตราส่วนวิกฤติ F ใน F - distribution

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอความสำคัญดังต่อไปนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมร ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

2. ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาส่วย ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

3. ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมร กับนักเรียนที่พูดภาษาส่วยก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

1. ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

ตาราง 4 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

คะแนน	N	$\bar{X}$	S^2	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	33	70.15	329.69	348	7956	5.2347**
หลังการทดลอง	33	80.69	557.28			

$$p^{**} < .01 \quad t_{.01} (df \ 40) = 2.423$$

จากตาราง 4 จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่พูดภาษาเขมร หลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

✓ 2. ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาส่วยก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

ตาราง 5 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาส่วยก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

คะแนน	N	$\bar{X}$	S^2	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	35	74.54	353.79	374	8970	5.2271**
หลังการทดลอง	35	85.23	601.65			

$$P^{**} < .01 \quad t .01 (df 40) = 2.423$$

จากตาราง 5 จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาส่วยหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาส่วยหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรกับนักเรียนที่พูดภาษาไทยก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

ตาราง 6 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรกับนักเรียนที่พูดภาษาไทยก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

แหล่งข้อมูล	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	24.98	1	24.98	0.2790
ภายในกลุ่ม	5891.57	65	89.53	
รวม	5844.55	66		

$p > .05$

$F(df\ 1, 65)$ ที่ $\alpha\ .05$ 3.99

จากตาราง 6 จะเห็นว่าผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรกับนักเรียนที่พูดภาษาไทยโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรกับนักเรียนที่พูดภาษาไทยหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านไม่แตกต่างกัน

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษาผลของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านที่จะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาเขมร และนักเรียนที่พูดภาษาส่วย โดยกำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ 4 ประการดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน
2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาส่วยก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน
3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรกับนักเรียนที่พูดภาษาส่วยหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน
4. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาเขมรและนักเรียนที่พูดภาษาส่วย

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก
2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาส่วยหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก
3. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรกับนักเรียนที่พูดภาษาส่วยหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2525 โรงเรียนบ้านประทุนของ ตำบลศรีธรรมิ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 68 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่พูดภาษาเขมร มี 33 คน กลุ่มที่พูดภาษาส่วยมี 35 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบฝึกหัดและการอ่าน เป็นแบบฝึกที่ใช้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยแบบฝึกย่อย 30 แบบฝึก ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาสั้น ๆ ความประหลาดและระดับความสนใจในการอ่านของนักเรียน ในตอนท้ายของแต่ละแบบฝึกเป็นคำถามซึ่งมีทั้งแบบเลือกตอบ และแบบเติมคำหรือข้อความที่ถามเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่าน โดยถามในแง่มุมต่าง ๆ ความที่ได้จากการสำรวจปัญหาในการอ่านจากนักเรียน และจากครูผู้สอน ผู้วิจัยได้หาคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของแบบฝึก โดยนำไปให้คณะครูผู้ช่วยตรวจสอบเนื้อหา และภาษาที่ใช้ในแต่ละข้อคำถาม เมื่อแก้ไขจนคำแนะนำแล้ว ก็นำไปทดลองใช้เพื่อหาช่วงเวลาที่เหมาะสมในการทำแต่ละแบบฝึกพร้อมกับหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบฝึกเฉพาะที่มีข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบโดยใช้เทคนิค 50 เปอร์เซนต์ และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบฝึกโดยใช้สูตรของ Kuder - Richardson สูตร KR - 20

2.2 แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน เป็นแบบทดสอบวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของสำนักทดสอบ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้ทำเป็นมาตรฐานแล้ว

3. การดำเนินการทดลอง

3.1 นำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มก่อนทำการทดลอง

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอนกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มตามเนื้อหาที่กำหนดไว้สอนครั้งละประมาณ 30 นาที เมื่อสอนเสร็จแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดการอ่านอีก 30 นาที ทุกครั้ง วันละแบบฝึก หลังจากนั้นก็ตรวจแบบฝึกที่นักเรียนทำแล้ว เวลาที่ใช้ในการทดลองสอนคือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2525 โดยสอนแต่ละกลุ่มวันละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที ทุกวัน เป็นเวลา 6 สัปดาห์

- 3.3 นำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านฉบับเต็มไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง
ทั้งสองกลุ่มอีกครั้ง หลังจากการทดลองสอนเสร็จสิ้นแล้ว
- 3.4 นำคะแนนความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มมาหาค่าคะแนนเฉลี่ย
ก่อนและหลังการทดลอง
- 3.5 นำคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม ก่อนและหลัง
การทดลองมาทดสอบความแตกต่างทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

- 4.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมร
ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน โดยใช้สถิติ $t - test$
- 4.2 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาส่วยก่อน
และหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน โดยใช้สถิติ $t - test$
- 4.3 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรกับ
นักเรียนที่พูดภาษาส่วยก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน โดยใช้สถิติ ANCOVA

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ดังนี้

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรหลังการใช้แบบฝึกทักษะ
การอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาส่วยหลังการใช้แบบฝึกทักษะ
การอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรและนักเรียนที่พูดภาษาส่วย
หลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ในการอภิปรายผล ผู้วิจัยได้อภิปรายไปตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

ผลการวิจัยพบว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตรงกับสมมุติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้

2. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาส่วยก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

ผลการวิจัยพบว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาส่วยหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตรงกับสมมุติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้

จากผลการวิจัยทั้งสองข้อนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านประกอบในการสอนอ่านภาษาไทย สามารถช่วยให้ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่พูดภาษาเขมร และนักเรียนที่พูดภาษาส่วยดีขึ้น เป็นการแสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดว่าแบบฝึกทักษะการอ่านมีความสำคัญ และมีความจำเป็นต่อการสอน เพราะช่วยพัฒนาความสามารถในการทำความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนให้เพิ่มขึ้นได้จริง ทั้งนี้เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะทางภาษาอย่างหนึ่งที่ของอาศัยการฝึกบ่อย ๆ ดังนั้นผู้อ่านที่ได้รับการฝึกทักษะที่ถูกต้องจะสามารถอ่านได้ดีขึ้น โดยเฉพาะเมื่อเนื้อหาที่ใช้ในการฝึกนั้นตรงกับความสนใจของผู้อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสตีเวนส์ (Stevens, 1980 : 365) ที่พบว่าแบบฝึกทักษะการอ่านที่มีเนื้อหาตรงกับความสนใจของนักเรียนจะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่ทำให้นักเรียนอ่านได้เข้าใจง่ายขึ้น นอกจากนี้การที่ผู้อ่านได้ตอบคำถามจากอ่านจบแต่ละเนื้อหาแล้วก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เด็กเรียนได้ฝึกคิดอยู่เสมอในขณะที่อ่านทำให้อ่านอย่างตั้งใจ เข้าใจลึกซึ้งขึ้น และกล้าแสดงความคิดเห็นของตนออกมาในการตอบคำถาม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเดวิดสัน (Davidson, 1971 : 6273 - A) ที่ได้กล่าวว่า คำถามของครูมีความสัมพันธ์กับคำตอบของนักเรียน ในขณะที่กิจกรรมการอ่าน นักเรียนที่ได้รับการฝึกให้คิดอยู่เสมอในขณะที่อ่าน มีแนวโน้ม

ที่จะตอบคำถามที่ก่อให้เกิดความคิด และกล้าแสดงความคิดเห็นออกมาด้วย

นอกจากนี้ผลการวิจัยทั้งสองข้อก็กล่าวมาแล้วซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มารศรี ชาลิศ พูนพงษ์ งามเกษม มลวิภา กมลพรวัฒนา วณิกา ภักดีชาติ และ เยวมาลัย สุขอุดม ซึ่งได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเกม ในปีการศึกษา 2517 โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในปีการศึกษาเดียวกัน แต่ต่างระดับชั้นกันคือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีที่ 4 ปีที่ 5 ปีที่ 6 และปีที่ 7 ตามลำดับ ผลการวิจัยสรุปได้ตรงกันคือ พบว่าการใช้แบบฝึกหัดและการอ่านช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น และพัฒนาการนั้นจะเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ได้อ่านแบบฝึกหัดและการอ่าน

3./ การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรกับนักเรียนที่พูดภาษาส่วยก่อนและหลังการใช้แบบฝึกหัดและการอ่าน

จากผลการวิจัยพบว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรกับนักเรียนที่พูดภาษาส่วยหลังการใช้แบบฝึกหัดและการอ่านมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ได้ตั้งไว้ แสดงว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรกับนักเรียนที่พูดภาษาส่วยหลังการใช้แบบฝึกหัดและการอ่านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากสาเหตุหลายประการคือ นักเรียนทั้งสองกลุ่มได้รับประสบการณ์ในการเรียนอ่านที่เหมือนกัน โดยครูผู้สอนคนเดียวกันมีจุดมุ่งหมายในการสอนเหมือนกัน เนื้อหาที่เรียน เป็นเนื้อหาเดียวกัน มีช่วงเวลาในการเรียนเท่ากัน มีกิจกรรมการเรียนการสอนและการใช้แบบฝึกหัดและการอ่านประกอบการสอนเหมือนกัน และใช้ภาษาพูดที่บ้านไม่ใช่ภาษาไทยเช่นเดียวกัน ผลที่ได้จากการเรียนการสอนจึงไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยข้อนี้ แสดงให้เห็นว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มถึงแม้จะมีภาษาที่ใช้พูดในชีวิตประจำวันเมื่ออยู่ที่บ้านแตกต่างกัน แต่นักเรียนทั้งสองกลุ่มเมื่อได้รับการฝึกทักษะการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดและการอ่านเหมือนกันแล้วก็สามารถพัฒนาความเข้าใจในการอ่านได้เพิ่มขึ้นพอกัน การใช้แบบฝึกหัดและการอ่านประกอบการสอนอ่านจึงมีความจำเป็นมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ

จอห์นสัน (Johnson. 1970 : 1520-B) ที่พบว่าการใช้แบบฝึกหัดการอ่านเป็นสิ่งจำเป็น และมีคุณค่าอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในเกณฑ์ต่ำ เพราะการฝึกจะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางภาษาเพิ่มขึ้น ดังนั้นนักเรียนที่พูดภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาไทยที่บ้าน ซึ่งขาดทักษะในการอ่านภาษาไทย แบบฝึกหัดการอ่านจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่านได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการทดลอง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลต่าง ๆ มาพิจารณาและเห็นว่าข้อที่จะเสนอแนะแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน และผู้สนใจจะศึกษาค้นคว้าต่อไป

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากผลของการทดลองพบว่านักเรียนสนใจอ่านหนังสือที่เป็นเรื่องสั้น และตรงกับ ความสนใจของนักเรียน จากการสังเกตในขณะที่ทดลองพบว่านักเรียนมีเอกสารใช้ในการอ่านครบทุกคน ทำให้กระตือรือร้นที่จะอ่าน ดังนั้นครูผู้สอนภาษาไทยควรสร้างแบบฝึกเอาไว้ใช้เอง โดยหาเรื่องที่สนุก มีเนื้อหาล้วน ซึ่งอาจเป็นเนื้อหาที่นอกเหนือไปจากในแบบเรียน เช่น ข่าวหรือเรื่องจากวารสารต่าง ๆ ให้นักเรียนได้ฝึกอ่านและตอบคำถาม จะช่วยให้นักเรียนสนใจอ่าน มีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน มีความรู้กว้างออกไป และช่วยให้มีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น

1.2 จากการสังเกตการใช้แบบฝึกหัดการอ่านของนักเรียน พบว่านักเรียนบางส่วนอ่านหนังสือไม่ออก ทำให้ขาดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน เพราะการอ่านออกและอ่านคล่องเป็นพื้นฐานของการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านไม่ออกทำให้นักเรียนตอบคำถามแบบฝึกหัดการอ่านแบบให้เขียนตอบไม่ได้ โดยนักเรียนจะยกเอาข้อความจากในเรื่องที่อ่านมาเหมือนที่คำถามมาเขียนตอบเพียงบรรทัด ดังนั้นในการสอนอ่านครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมประกอบการเรียนอ่านที่ให้นักเรียนตอบคำถามโดยการเขียนตอบให้มากขึ้น นอกจากนั้นครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 3 ควรเอาใจใส่ในการฝึกทักษะการอ่านให้แก่นักเรียนให้มากขึ้น เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนอ่านและเขียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1.3 ควรให้มีการสร้างเรื่องประกอบการสอนที่มีเนื้อหาล้วน ๆ และสนุก และมีคำถามให้นักเรียนตอบในตอบท้ายเรื่อง ในกลุ่มวิชาอื่น ๆ และในระดับชั้นต่าง ๆ ขึ้นทดลองใช้ เพื่อจะได้

ศึกษาหาวิธีให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาของบทเรียนนั้นเพิ่มขึ้นหรือไม่

1.4 จากการทดลองครั้งนี้พบว่าแบบฝึกทักษะการอ่านสามารถช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น ดังนั้นผู้บริหารจึงควรให้การสนับสนุนครูได้สร้างและใช้แบบฝึกทักษะการอ่านประกอบในการสอนภาษาไทยให้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 การศึกษาการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาเขมร ภาษาส่วย และภาษาลาว ในระดับชั้นอื่น ๆ โดยใช้ช่วงเวลาต่าง ๆ กัน เพื่อจะได้ศึกษาช่วงเวลาและลักษณะของแบบฝึกที่เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้ ในแต่ละระดับชั้น

2.2 ควรศึกษาการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาเขมร และนักเรียนที่พูดภาษาส่วยในลักษณะอื่นนอกเหนือไปจากที่ผู้วิจัยได้สร้างแล้ว เช่น เป็นแบบสนทนา หรือแบบภาพประกอบ หรืออื่น ๆ เพื่อศึกษาว่าผลจากการเรียนอ่านของนักเรียนจากแบบฝึกชนิดใดจะให้ผลดีมากที่สุด.

มกราคม ๒๕๖๓

บรรณานุกรม

- กอ สวัสดิ์พาณิชย์ การสอนอ่านในชั้นประถม หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู
กระทรวงศึกษาธิการ 2505, 199 หน้า
- _____ การสอนอ่านในชั้นประถม โรงเรียนการช่างวุฒิชึกษา 2499, 275 หน้า
- โกชัย สาริกบุตร การอ่านภาคปฏิบัติ เชียงใหม่ ภาควิชาภาษาไทย วิทยาลัยครูเชียงใหม่
2520, 99 หน้า
- เขตการศึกษากา 12 หน่วยศึกษานิเทศก์ คู่มือการใช้ภาพผลิตงานการบูรณาการเรื่องการใช้จ่าย
อุบยาฉลา โรงพิมพ์บุญในเครือโบรคักกัน 2523, 20 หน้า
- คณะกรรมการการศึกษาระงชาติ, สำนักงาน รายงานการวิจัยประสิทธิภาพในโรงเรียนประถมศึกษ
องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา เอรวันการพิมพ์
2520, 130 หน้า
- โครงการพัฒนาการศึกษา อาหารและโภชนาการ โครงการพัฒนาการศึกษา 2505, 138 หน้า
- จุฑามาศ สุวรรณโธธ "การอ่านเน้น" สามัญศึกษา 12 : 27 - 30 ธันวาคม 2519
- จวิลกันเฒ่ บุญะภาณุจน จิตวิทยาการอ่าน ไทยวัฒนาพานิช 2525, 144 หน้า
- ชาวล แพร็คกุล เทคนิคการวัดผล โรงเรียนแพร็คกุลสร 2507, 367 หน้า
- ชัย เรืองศิลป์ ชุมนุมเรื่องจริงและนิทาน โรงพิมพ์การศาสนา 2501, 548 หน้า
- ชูศรี วงศ์รัตน์ เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2523, 160 หน้า
- ทองเลื่อน ศาสตรมิตร การศึกษาเปรียบเทียบเด็กไทยเชื้อชาติไทยกับเด็กไทยเชื้อชาติจีน
เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่าน การรับรู้ทางสายตาดและแบบการคิดให้เหตุผล
ตามหลักการอนุรักษ์ของเพียเจต์ ในระดับชั้น ป.1 - 5 ปรินญานินพนธ์ กร.ม. วิทยาลัย-
วิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 162 หน้า อัจฉาเนา
- ทองพร ทัพปลา พระราชประวัติ 10 มหาราชของไทย อานวยสาสน์ 2524, 184 หน้า
- ทรงพันธ์ วรณนาต การอ่านเพื่อความ เอกสารการนิเทศการศึกษากา ฉบับที่ 239 หน่วยศึกษา-
นิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู 2524, 116 หน้า

ทวีศักดิ์ ญาณประทีป การศึกษาการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลายในจังหวัดราชบุรี

ปริญญานิพนธ์ กศ.บ. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 117 หน้า อักษรย่อ
บันลือ พฤษะวัน แนวการสอนสำเร็จรูป คู่มือครูสอน ป.4 ไทยวัฒนาพานิช 2524, 308 หน้า

วรรณกรรมสำหรับเด็ก ไทยวัฒนาพานิช 2521, 138 หน้า

อุปเทศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาแนวทางการทางการสอน ไทยวัฒนาพานิช
2522, 205 หน้า

เบญจมาศ พลอินทร์ วรรณคดี ขบประเพณี และศาสนา หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู
2524, 179 หน้า

ปฐม นิคมนานท์ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการอ่านแบบการรับรู้และการสร้างความคิด
รวบยอดของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 7 ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2514, 125 หน้า อักษรย่อ

ประชา บุญยสิริกุล และ อรวินทร์ ไทगी อาหาร สมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย
2519, 324 หน้า

ประทีป วาทิกทินกร การใช้ภาษาไทย โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2520, 104 หน้า

ประเทิน มหาจันทร์ การสอนอ่านเบื้องต้น คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
2523, 326 หน้า

ประสพ อิศรปริกา เอกสารประกอบการเรียนจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม
2520, 150 หน้า

ประสิทธิ์ กาพย์กลอน และ คนอื่น ๆ การเตรียมตัวเพื่อการพูดและการเขียน โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย-
รามคำแหง 2523, 191 หน้า

ประเสริฐ วิทยารัฐ แบบเรียนภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ป. 6 วัฒนาพานิช 2521, 132 หน้า

มะอบ โปะกะณะ ลักษณะสำคัญของภาษาไทย พิมพ์ที่ระพีพัฒนา 2522, 213 หน้า

พจน์ ชันทรวิระกุล ความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้อยากเห็น หัตถ์คัมภีร์แบบใช้อ่านภายใน-
ภายนอกและความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 7 ปริญญานิพนธ์
กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 98 หน้า อักษรย่อ

"พระพุทธรูปปางอุกบาตร" ไทยรัฐ 4 เมษายน 2525 หน้า 4

พັນพร สุทธิยานุช การรู้จักและจดเสียงคำภาษาไทยกลางของเด็กไทยก่อนวัยเรียนที่พูดเขมร
เป็นภาษาชนเมือง ในจังหวัดสุรินทร์ วิทยานิพนธ์ กศ.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524,
123 หน้า อักสาเนา

พูนพงษ์ งามเกษม การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาที่ 4
โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม วิทยานิพนธ์ กศ.บ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2518, 190 หน้า อักสาเนา

พูนศรี เจริญพงษ์ หลักวิชาพจนานุกรมไทยหรือ มุณิธิอักษรบรมมหาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523, 48 หน้า
ภาคศึกษา 2 ยะลา วิธีพิเศษในการสอนภาษาไทย ยะลา โรงพิมพ์คุรุสัมพันธ์ 2506, 156 หน้า
บลัวภา กมลพรวัฒนา การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาที่ 5

โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม วิทยานิพนธ์ กศ.บ. มหาวิทยาลัย-
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 29 หน้า อักสาเนา

นพคุณ สุราชาติวิทยาลัย อนุสรณ์รวมเกียรติพระธรรมวิทยากร ครั้งที่ 8 กรุงเทพมหานครพิมพ์ 2518,
148 หน้า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม การเขียนข้อสอบแบบเลือกตอบ ภาษาจีน
จีนกับการพิมพ์ 2519, 79 หน้า

นารศรี ชวลิต การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาที่ 3 โดยใช้
แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม วิทยานิพนธ์ กศ.บ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2518, 88 หน้า อักสาเนา

เขาวมาลัย สุขคุปต์ การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาที่ 7
โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม วิทยานิพนธ์ กศ.บ. มหาวิทยาลัย-
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 30 หน้า อักสาเนา

วิทยาน อินทรกำแหง วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น โรงพิมพ์พิมพ์ 2517, 125 หน้า
"อ่าน คิด วิจัย" วิทยุศึกษา : 57 - 71 ตุลาคม - พฤศจิกายน 2517

ราชบุรี, องค์การบริหารส่วนจังหวัด ปายวิชาการสวนการศึกษา รายงานการวิจัยเรื่องความเข้าใจ
และความถูกต้องในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ 4 จังหวัดราชบุรี องค์การบริหารส่วนจังหวัด
ราชบุรี 2516, 19 หน้า

ล้วน สายยง และ อังคณา สายยง หลักการวิจัยทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 หอวิชาการพิมพ์
2524, 286 หน้า

วนิดา กัทธิชาติ การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้
แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านแบบเดิม ปรียานุพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2519, 30 หน้า อักสาเนา

วราณี พูลบุญ การศึกษานี้เกี่ยวกับการสอนวิชาทักษะทางภาษาไทย ชั้นประโยคประถมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนเทศบาลจังหวัดพระนคร ปีการศึกษา 2511 ปรียานุพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย-
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2511, 168 หน้า อักสาเนา

วราชนา เกตุภาค การอ่าน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน 2521,
121 หน้า

วิเชียร เกตุสิงห์ หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย กองวิจัยการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2523, 160 หน้า

✓กริยา - ประภัตร นิยมธรรม พัฒนาการทางภาษา โรงพิมพ์เมืองอักษร 2519, 195 หน้า

สิทธิร สุทธิแพทย์ แบบฝึกหัดสำหรับสอนเรื่องวลีในภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 252 หน้า อักสาเนา

ศิริกาญจน์ โกสุม "การสนทนาในชั้นประถมศึกษา" ประชาชาติ 7 : 21 - 24 ตุลาคม 2521

สีลปากร, กรม กองวรรณคดีและประวัติศาสตร์ การเล่นในเมืองภาคอีสาน โรงพิมพ์การศาสนา
2521, 48 หน้า

ประเพณีบุญบั้งไฟ โรงพิมพ์การศาสนา 2521, 41 หน้า

ศึกษาริการ, กระหวาง หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น 2520,
442 หน้า

ศึกษาริการ, กระหวาง กรมวิชาการ คู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงพิมพ์
ยูไนเต็ลโปรดักชั่น 2523, 516 หน้า

คู่มือปฏิบัติการกรมสร้างนิตยสารสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา โรงพิมพ์ศูนย์การทหารราบ-
ปราณบุรี 2522, 145 หน้า

ศึกษานิกร, กระทรวง กรมวิชาการ แบบเรียนสังคมศึกษา วิชาภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงพิมพ์คุรุสภา 2522, 87 หน้า

รายงานการวิจัย เรื่องการประเมินผลการทดลองใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2522 :

การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 4 ที่เรียนตาม

หลักสูตรฉบับทดลองและที่เรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2503 กองวิจัยทางการศึกษา
2524, 99 หน้า

รายงานการสำรวจความสนใจและรสนิยมในการอ่านของเด็กและเยาวชนไทย

กองวิจัยทางการศึกษา 2519, 43 หน้า

วันสำคัญของเรา โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น 2512, 89 หน้า

หนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เล่ม 1 โรงพิมพ์คุรุสภา 2523, 216 หน้า

ศึกษานิกร, กระทรวง กรมสามัญศึกษา รายงานการวิจัย : สภาพการรู้หนังสือของครูชั้นประถมศึกษา
โรงพิมพ์คุรุสภา 2512, 225 หน้า

สมบัติ มหารัต การศึกษามหาไทยในโรงเรียนประถม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม
2522, 112 หน้า

สมศรี เพ็ชรชัย การสร้างแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทยเรื่อง "คำสะกดมาตราแม่กล" สำหรับชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, 185 หน้า อักษรานา

สารารณสุข, กระทรวง สถาบันโรคผิวหนัง อยู่อย่างไรจึงจะมีความสุขที่ผิวหนัง เอร่ามันการพิมพ์
ม.ป.ป. 110 หน้า

สุภารัตน์ เอกวานิช การสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ความกล้าสำหรับชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, 123 หน้า อักษรานา

สุภาพร นาทีกาญจนกุล นิทานสำหรับเด็กเล่มเล็ก ฉบับที่ 66 โรงพิมพ์คุรุสภา 2523, 30 หน้า

สุรชัย โพธิ์วิทย์ ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งใกล้ๆกับความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521,
106 หน้า อักษรานา

เสริมศรี หอหินาวรกุล "กิจกรรมเสริมการอ่านสำหรับเด็กชั้นประถม" นิตรกร 22 : 10-11

พฤศจิกายน 2523

อนันต์ ศรีโสภา หลักการวิจัยเบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่ 2 วัฒนาพานิช 2521, 430 หน้า

X อมรเชย วงศ์ทอง "กัมมกัฏฐ์กับประโยชน์" วารสารเศรษฐศาสตร์ 3 : 67 - 70 กรกฎาคม 2522

อรพินต์ สวัสดิสัมพันธ์ ความสนใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนประถมศึกษา

2 แห่ง ของจังหวัดนครสวรรค์ ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2510,

129 หน้า อธิสังเนา

กัณกรบัณฑิต แผนการศึกษาระดับชาติ พหุอักษร 2520 อักษรบัณฑิต 2520, 35 หน้า

อัญญา สายเขต วิธีการทางสถิติสำหรับครูวิจัย สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 193 หน้า

อัจฉรา ชีวพันธ์ คู่มือการสอบภาษาไทยกิจกรรมการอ่านประกอบแบบการสอน ไทวันพานิช 2523,

117 หน้า

อัมพร สุขเกษม การอ่านหนังสือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม 2520, 69 หน้า

かり บังสกุล อิทธิพลของสภาพแวดล้อมบางประการที่อาจส่งผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทย

ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา

ประสานมิตร 2514, 68 หน้า อธิสังเนา

อุทัย แก้วขาว ความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างความคิดรวบยอดและการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 109 หน้า อธิสังเนา

อุบล บุญชู "การฝึกทักษะการอ่าน ประเด็นสำคัญที่ผู้สอนต้องจำ" นิตรกร 4 : 13 - 16

กุมภาพันธ์ 2524

Adams, Fay and others. Teaching Children to Read. New York, Ronald Press, 1949. 525 p.

Best, Bill Arnold. "The Effect of Special Programs on Mean Gains in Reading", Dissertation Abstracts International. 10 : 3316 - A April, 1969.

Bloom, Kristine C. and Thomas J. Shuell. "Effects of Massed and Distributed Practice on the learning and Retention of Second Language Vocabulary", Journal of Educational Research. 4 : 245-248, March - April, 1981.

- Bond, Guy L. and Miles A. Tinker. Reading Difficulties, Their Diagnosis and Correction. New York, Appleton-Century-Crofts, 1957. 486 p.
- Brooks, Nelson. Language and Language Learning. New York, Harcourt, Brace & World, Inc., 1960. 238 p.
- Burton, William Henry. Reading in Child Development. New York, Bopps - Merrill Co., 1959. 608 p.
- Bush, Clifford L. and Mildred H.uebner. Strategies for Reading in the Elementary School. London, Macmillan Company, 1970. 380 p.
- Canavan, P. Joseph and William C. Heckman. The Way to Reading Improvement. Boston, Allyn and Bacon, 1966. 214 p.
- Carey, Gertrude Ann. "A Comparison of Programmed and Standard Teacher - Prepared Material in the Teaching of Reading to Educable Mentally Retarded Children," Dissertation Abstracts International. 10 : 3488-A April, 1969.
- Carlson, G. Robert. Book and the Teen-Age Reader, a Guide for Teacher, Librarians and Parents. New York, Harper & Row, 1967. 218 p.
- Culner, Mabel. Interpretative Reading. Usom, Thailand, 1959. 218 p.
- Davidson, Jane Louise. "The Relationship Between Teachers' Questions and Pupils' Responses During a Directed Reading Activity and a Directed Reading-Thinking Activity", Dissertation Abstracts International. 12 : 6273-A June, 1971.
- Farr, Roger. Measurement and Evaluation of Reading. New York, Harcourt, Brace and World, Inc., 1970. 384 p.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. McGraw-Hill, Inc., 1966. 446 p.
- Hafner, Lawrence E. and Barbara C. Palmer. "The Differential Effects of Three Methods of Teaching on Reading Comprehension and Vocabulary of Ninth Grade Students", Journal of Educational Research. 1 : 34 - 36, September-October, 1980.
- Harris, Albert J. How to Increase Reading Ability. New York, Longmans Green and Co., 1956. 633 p.
- Heilman, Arthur W. Principles and Practices of Teaching Reading. Ohio : Charles E. Merrill Publishing Company, 1967. 562 p.
- Hildreth, Gertruite. Teaching Reading. New York, Holt, 1958. 612 p.

- Johnson, Ronald James. "The Effect of Training in Letter Names on Success in Beginning for Children of Differing Abilities," Dissertation Abstracts International. 3 : 1520-B September, 1970.
- Kittell, Jack F. "Intelligence-Test Performance of Children from Bilingual Environment", The Elementary School Journal. 2 : 76 - 83, November, 1963.
- Friedler, Charles W. "Reading as Skill, Structure and Communication", English Teaching Forum. xiii : 3 - 4, 1975.
- ~ Miller, Lyle L. Developing Reading Efficiency. Burgess Publishing Company, Minnesota, 1972. 332 p.
- Norvell, George W. The Reading Interests of Young People. D.C. Heath, 1950. 262 p.
- Penfield, W. and Roberts, L. Speech and Brain Mechanism. Princeton, New Jersey, 1959. 396 p.
- Russell, David H. Children Learn to Read. New York, Ginn and Company, 1961. 612 p.
- Sirota, Beverly S. "The Effect of a Planned Literature Program of Daily Oral Reading by the Teacher on the Voluntary Reading of Fifth-Grade Children", Dissertation Abstracts International. 5 : 2320-A November, 1971.
- Spache, George D. and Evelyn B. Spache. Reading in Elementary School. Boston, Allyn and Bacon, Inc., 1973. 594 p.
- Stevens, Kathleen. "The Effect of Topic Interest on The Reading Comprehension of Higher Ability Students", Journal of Educational Research. 6 : 365 - 367, July - August, 1980.
- Tinker, Miles A. Teaching Elementary Reading. New York, Appleton - Century - Crofts, Inc., 1968. 671 p.
- Wainwright, Gordon R. Rapid Reading Made Simple. Great Britain, W.H. Allen, Co. Ltd., 1972. 272 p.

ภาคผนวก ก.

1. แบบสำรวจความสนใจในการอ่าน
2. แบบสอบถามปัญหาในการอ่าน

1. แบบสำรวจความสนใจในการอ่าน

ตอนที่ 1

ตัวอย่างของเรื่องประเภทที่ 1

ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้ทุกเรื่องอย่างตั้งใจ แล้วไปตอบคำถามในแบบสอบถาม
ความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2

1. ประเภทนิทาน

เรื่องหนวกวีเอะ

ชายคนหนึ่ง เป็นคนดีมาก เขาจึงเป็นคนหนวกวีเอะให้ไปหนึ่ง หนวกวีเอะเมื่อสามแล้ว
จะบันดลใหญ่สามรูกละสี่ตัวได้ วันหนึ่งชายผู้นี้สามหนวกวีเอะทั้งสามแล้วไปนอนเล่นใต้ต้นไม้ ใกล้
เสียงการพูดกันว่า เสรฐรู้คนหนึ่งปลูกบ้านใหม่ เขาถามว่า

งูเห่าตัวนั้นจึงบันดลใหญ่สามรูกละสี่ตัวแล้ว เขาจึงปลอมตัวเป็นหนวกวีเอะไปทำนาย
ในบ้านเสรฐ เขาแนะนำให้เสรฐเฝ้าดูงูเห่าออกจากบ้านเสียโดยเร็ว เสรฐก็ทำตาม ปรากฏว่า
ลูกสาวของเสรฐหายป่วยทันที เสรฐจึงให้รางวัลเขาของหนวกวีเอะนั้นเป็นจำนวนมาก

นักเขียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

2. ประเภทเรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

เรื่องการแกงกาย

การแกงกายที่สวยงาม คือการใช้เสื้อผ้าที่สะอาด ถึงแม้เสื้อผ้าที่เราใส่จะมีราคาถูก
หรือใช้มานานแล้ว แต่หากใช้เสื้อผ้าที่สะอาดก็จะดูสวยงาม การใช้เสื้อผ้าที่สะอาดทำให้เราสบายใจ
ทำให้คนเมื่อก่อนและไว้วางใจและยังทำให้เราไม่เจ็บโรคภัยอีกด้วย เพราะเชื้อโรคชอบอยู่ในที่
สกปรก เสื้อผ้าสกปรกจึงมีเชื้อโรค เมื่อเราสวมเสื้อผ้าสกปรก ตัวเชื้อโรคก็จะมาอยู่กับตัวเรา
ทำให้เราไม่สบายและเป็นโรคได้

เสียที่เราสมควร เปลี่ยนทุกกับ หรือหมั้นซักให้สะอาด เพราะถ้าเราสวมซ้ำหลาย ๆ วันจะเห็นและรู้สึกสกปรก ดังนั้นจึงควรระวังอย่าให้เปลี่ยนสกปรกต่าง ๆ เวลาซักล้างขยี้แรง ๆ ให้ทั่วทั้งตัวจึงจะสะอาด แล้วให้นำสะอาดลงเชือกออกสักสองครั้ง

นักเรียนชอชอนและสนใจจะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

3. ประเภทเรื่องวิทยาสถ์

เรื่องความรอน

เมื่อเราหนาวรอน ๆ ลงไปในถั่วแฉก ความรอนหรือทำให้หนาวหายตัวและแตกได้ ถ้าเราใส่ช้อนลงไปไว้ ความรอนจะหายจนน้ำแข็งละลาย เพราะช้อนเป็นสื่อความรอนที่ดี ถั่วจึงมีางที่จะแตกนอยลง ช้อนที่ใช้ควรเป็นชิ้นโลหะ เช่น ทองแดง เงิน หรือโลหะอื่น ๆ จะเป็นสื่อความรอนได้ดี แล้วยังต้องแนบเราจะใส่ช้อนลงไปแล้วก็ตาม ถั่วก็อาจแตกได้

นักเรียนชอชอนและสนใจจะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

4. ประเภทเรื่องตลก

เรื่องได้เงินเพราะความซื่อ

พอลคนคนหนึ่งนำขางไปขายในงวนออกรานประจำปี เขาเห็นชาวอังกฤษคนหนึ่งสนใจในขางตัวนี้มาก พอลจึงถาม ขาง งา งวง และ หาง ของขางอย่างถี่ถ้วนและเดินไปรอบ ๆ ขางเหมือนอย่างจะจกจกสักและและทำหน้าของขาง พอลคนซกจึงเดินไปหาฝรั่งคนนั้น แล้วกระซิบว่า อย่างนี้พวกอะไรเกี่ยวกับขางตัวนี้ รอให้ขายได้เสียก่อนจะแบ่งเงินให้ ฝรั่งก็ตกลง เมื่อขายขางได้แล้ว พอลคนซกก็แบ่งเงินให้ฝรั่งร้อยละสิบของเงินที่ขายได้ แล้วถามฝรั่งว่ารู้อย่างไรว่าขางมีแต่ของลอกๆ ขางคนขายขางนี้ คิดว่าจะไม่มีใครเห็น ถ้าเขมบเหลือเกิน ฝรั่งจำขางซกแล้วตอบว่า เขาไม่เห็นแต่ขางนั้นเลย แต่ได้จกจกขางอย่างนี้จริงๆ เพราะถ้าเขมบแล้ว เขมบยังไม่เคยเห็นขางเลย จึงอยากจกจกให้รู้ว่ามันรูปร่างเป็นอย่างไร

นักเรียนชอชอนและสนใจจะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

5. ประเภทเรื่องเป็นคดี

เรื่องจับตัวเพราะยั่วแพะตัว

ชายคนหนึ่งไปช่วยกุสัวในสวนสัตว์เขาดินวนา เมื่อไปถึงทรงเสือก้าเขาเพื่อเลื่อนอนหลับ อยู่ พังหาไม้อันหนึ่งมาเหยยื่อจนตนล้มลงจนขาหักอย่างถาวร แต่ก็เขายังคงงัดหน้าแพะเสือก กต่อไป เพราะเห็นเป็นของสนุก เสือก้าถูกจึงลุกขึ้นเดิน เขาก็ยังงัดเอาไม้เหยยื่ออยู่ ร้อย เสือก้าโกรธจึงวิ่งกระโดดมาตีริมทรงอย่างรวดเร็ว และขวิดของชายคนนั้นถึงกับเลือดไหล ไชม ที่จริงเจาหนีสวนสัตว์ได้เขียนป้ายเตือนคนไม่ให้ยั่วแพะตัวคิดไว้ตามหลายแห่ง ถ้าเขาเชื่อและ ปฏิบัติตามคำเตือนก็จะไม่จับตัวอย่งนี้

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

6. ประเภทเรื่องเกราะสลใจ

เรื่องน้ำท่วม

ครั้งหนึ่งน้ำท่วมเมืองจีน ครอบครัวยุหนึ่งมีพ่อแม่และลูกหกคนยากจนมาก ได้ลงเรือขึ้นน้ำ ไปติดอยู่เชิงเขา ห่างไกลจากเพื่อนมนุษย์ อาหารที่เหลืออยู่เล็กน้อย พ่อแม่ทั้งสองอดเพื่อให้อีก ไก่กับคนละคำสองคำเพื่อประทังชีวิต จนอดเหลือไม่กิน ากัน ลูกทั้งสองไหเพราะหิวโหยจนไม่มี เสียงร้อง แม่ร้องไห้จนไม่มีน้ำตา พ่อแม่เห็นลูกเป็นทุกข์ยากและทุกข์ชราจนต่อไปไม่ไหว จึง กัดสินใจไปเขารื้อนไปเพื่อหาอาหารมาจุนเจือครอบครัว แต่เกราะหยาบพอทองคำเป็นอาหารของ สัตว์ป่า ในที่สุดลูกทั้งสองหิวไม่ไหวก็ลงกายไปไล่คนสองคน เหลือแม่เป็นคนสุดท้าย แม่จึงกระโดด นำกายตามลูกไปควย

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

7. ประเภทการบรรยายพิเศษ

เรื่องชีววรรณคดี

ก้นหนึ่งชีววรรณคดีจันทน์มา รุสสิกรอนไปดังตัว เธอรับดูขี้เืองออกไปทางหน้าทาง
เห็นคว้นหน้ากลบรอบจนหายใจไม่สะดวก ชิววรรณคดีทั้งหัวใจแบบจะหยุดเด่น ทั้งไขและคว้น
รูปไกลเข้ามาทุกถัน เพ็งล้นมจนเจ้าประกรัวแล้ว มันใหม่ล้นมาแดงและกิ่งไม้แดงเล็ก ๆ
กยวรรณคดี เรอวังไปกิจยามหมอกมาเต็มเต็ม แล้วเอาขี้เืองลงไปในโง่งน้ำในกระต๊อบ ทำให้
นรกหมอกขึ้นอีกมาก เรอวังออกข้างนอก เอาหมอกลงลงไปในหัว แล้ววังปากดูแดงออกไป
ปรากฏว่าชีววรรณคดีอย่างหวดหวิก

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

8. ประเภทข่าวในประเทศ

เรื่องอุทกภัยในขอนแก่น

เนื่องจากเกิดอุทกภัยโรคระบาดที่จังหวัดสมุทรปราการ และผู้ป่วยหลายรายเข้ารับการ
รักษาในโรงพยาบาล ซึ่งสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลสมุทรปราการ กองโรคติดต่อ
ทั่วไปและกองระบาดวิทยา ได้รวมทีมป้องกันโรคไม่ให้ระบาดลุกลามเพิ่มขึ้น แต่เนื่องจากโรคนี้
แพร่หลายได้ง่าย จึงขอความร่วมมือจากประชาชนช่วยกันเฝ้าระวัง บำบัดสิ่งเสียพิษเสีย
วันที่ 8 มีนาคม 2525 โดยขอให้ปฏิบัติตามดังนี้

1. รับแจ้งข่าวการเกิดผู้ป่วยโรคนี้ให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขอยู่ในบริเวณใกล้เคียงทราบ
โดยเร็ว

2. เลี่ยงรับประทานอาหารสดใหม่ ๆ ไม่แช่เย็นจนวันก่อน

3. กั้นน้ำสะอาดและป้องกันไม่ให้คนคล่องเข้าป่า และใช้ถุงมือรับน้ำเชื้อโรคในน้ำได้

4. ใช้ส่วนสะอาดของหลักสุขาภิบาล

5. ทำลายมูลเพราะพันธุ์แมลงวัน และขยะมูลฝอยในบริเวณที่อยู่อาศัย

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

11. ประเภทเรื่อง เกี่ยวกับศาสนาพุทธ

เรื่องกิลและธรรมที่สำคัญที่สุดของพระพุทธศาสนา

กิลและธรรมที่สำคัญของพุทธศาสนา คือ กิล 5 ประการที่ทุกคนควรประพฤติเป็นประจำควบคู่กับธรรม 5 ประการ ซึ่งเรียกว่าเบญจกิลและเบญจธรรม มีดังต่อไปนี้

กิล 5 (เบญจกิล)

1. เว้นจากภรรยาสัตว์
2. เว้นจากภรรยารักหิรัญ
3. เว้นจากการประพฤติผิดในกาม
4. เว้นจากการพูดเท็จ
5. เว้นจากการดื่มสุราน้ำเมาและเครื่องคอง

ธรรม 5 (เบญจธรรม)

1. มีเมตตา กรุณา
2. ประกอบสัมมาชีพ
3. ดำรงในกาม
4. มีความซื่อสัตย์
5. มีศีลรอบคอบ

ของ เมา

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

12. ประเภทวัฒนธรรมและประเพณีของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เรื่องประเพณีการขอฝน

ภาคอีสานหรือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รู้กันว่า เป็นดินแดนที่แห้งแล้ง มีประเพณีหลายอย่าง เช่น "พิธีแห่หางแมว" ซึ่งหาผู้ซื้อโดยยาก ถ้าไหนฝนตกก็ประเพณีนี้จะมี แต่ถ้าไหนฝนแล้ง ชาวบ้านจึงจะทำพิธีขึ้น

การแห่หางแมวมักจะทำในเวลาเย็นมืด หรือระอากดึกถึงดึกไปแล้ว โดยคน ๆ หนึ่งที่ชาวบ้านให้ความเคารพเชื่อถือในการทำพิธี ซึ่งชาวบ้านเรียกกันว่า "เจ้า" หรือ "ตาเจ้า" เมื่อตาเจ้าจับหางแมวมาตัวหนึ่งจะผูกติดไว้ที่คนหาม แล้วไปคนหาม เมื่อทุกคนมาพร้อมแล้วตาเจ้าจะเริ่มพิธีปลารองเท้าคาอาภรณ์ทั้งหลาย แล้วพาเดินไปตามหมู่บ้าน ผู้คนก็เดินตามกันเป็นแถว ๆ หน้าที่เดินก็จะมีการร้องขอฝนเป็นภาษาอีสาน

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

13. ประเภทประวัติความเป็นมาของสิ่งต่าง ๆ

เรื่องการสักกาย

คนในสมัยโบราณหรือในปัจจุบันชอบทาตัวเพื่อป้องกันอันตราย เช่น เอาดินแดงมาทาตัว เพราะเห็นว่าเลือดเป็นกำลังของคน ถ้าเลือดออกไม่หยุดเลยก็ตาย เลือดต่างจากน้ำอื่น ๆ เพราะมีสีแดง จึงเชื่อว่าสีแดงอาจทำให้เกิดกำลังก็เลยเอาดินแดงมาทาตัวเหมือนทาสีบ้านำรุงกำลัง นอกจากนี้คนโบราณยังชอบทาตัวด้วยสีอื่น ๆ อีกมาก และต่อมาเพื่อมิให้มีการละเลื้อยออกไป จึงเกิดมีการสักตามผิวหนังเพื่อให้สีต่าง ๆ ติดอยู่ตามผิวหนังอย่างถาวร สักนิยมสักลายใดแก่ สีน้ำเงิน สีดำ และสีแดง

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

14. ประเภทบุคคลสำคัญสมัยกรุงศรีอยุธยา

เรื่องสมเด็จพระนารายณ์มหาราช

สมเด็จพระนารายณ์มหาราช ทรงเป็นพระราชโอรสของสมเด็จพระเจ้าปราสาททอง ประสูติเมื่อ พ.ศ. 2175 ขึ้นครองราชสมบัติเมื่อ พ.ศ. 2199 เป็นเวลา 32 ปี สวรรคตที่เมืองลพบุรี พ.ศ. 2231

สมเด็จพระนารายณ์มหาราช ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ในสมัยกรุงศรีอยุธยาที่มีความสามารถและสติปัญญาเฉลียวฉลาดในการปกครองประเทศ มีการติดต่อสัมพันธ์กับประเทศฝรั่งเศส ประเทศต่างยุโรป ทั้งทางด้านการค้าและการทหาร ทรงดำเนินการทุกอย่างด้วยความสุขุมรอบคอบ ทางศาสนาสนใจในหลักของที่จะให้ศาสนิกชน โดยเฉพาะศาสนาคริสต์เข้ามาเผยแพร่ได้ ทำให้ศาสนาประเทศรู้จักประเทศไทยมากขึ้น

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

15. ประเภทกลศาสตร์สมัยกรุงรัตนโกสินทร์
เรื่องพระปิ่นพารา

ตั้งแต่ประเทศไทยตั้งกรุงเทพฯ เป็นเมืองหลวงมาจนถึงทุกวันนี้ เรามีพระเจ้าแผ่นดิน 9 พระองค์แล้ว พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นพระเจ้าแผ่นดินองค์ที่ 5 พระองค์ขึ้นครองราชสมบัติตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม 1868 ครองราชสมบัติอยู่ 42 ปีก็สวรรคตเมื่อวันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2453

พระองค์ได้ทรงทำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่ชาติไทยไว้มากมาย เช่น ตั้งโรงเรียน เริ่มการรถไฟ โรงไฟฟ้ พระองค์ทรงถือว่าประชาชนทุกคนเป็นลูกของพระองค์ ทรงรักและห่วงใย ทรงทำทุกอย่างให้ประชาชนมีความสุข ส่วนประชาชนก็มีความจงรักภักดีต่อพระองค์เป็นอย่างยิ่ง จึงได้ถวายพระนามให้พระองค์ว่า "พระปิ่นพารา" เพราะคำว่า "ปิ่น" แปลว่า ผู้เป็นที่รัก

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

ตอนที่ 2

แบบสอบถามความสนใจในการอ่าน

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความสนใจของนักเรียน
ที่มีต่อเนื้อเรื่องแต่ละประเภทดังต่อไปนี้

ประเภทของเนื้อเรื่อง	ระดับความสนใจ				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
1. นิทาน					
2. เรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน					
3. เรื่องวิทยาศาสตร์					
4. เรื่องตลก					
5. เรื่องเป็นคดี					
6. เรื่องเศร้าสลดใจ					
7. การแข่งขันกันเล่น					
8. ชาวไทยประเทศ					
9. การทำมาหากิน					
10. อาหารที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย					
11. เรื่องเกี่ยวกับศาสนาพุทธ					
12. วัฒนธรรมและประเพณีของภาคตะวันออก เจียงเหอ					
13. ประวัติความเป็นมาของสิ่งต่าง ๆ					
14. บุคคลสำคัญสมัยกรุงศรีอยุธยา					
15. บุคคลสำคัญสมัยกรุงรัตนโกสินทร์					

รายละเอียดการสำรวจอันดับความสนใจในการอ่าน

ลำดับที่	ประเภทของเรื่องที่นักเรียนสนใจอ่าน	คะแนนเฉลี่ย ความสนใจ
1	นิทาน /	4.87
2	เรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน /	4.53
3	อาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย	4.32
4	บุคคลสำคัญสมัยกรุงศรีอยุธยา	4.30
5	บุคคลสำคัญสมัยกรุงรัตนโกสินทร์	4.25
6	วัฒนธรรมและประเพณีของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.23
7	เรื่องเป็นคดี	4.22
8	เรื่องตลก /	4.20
9	เรื่องบุญภัยกันแทน /	4.15
10	เรื่องเศร้าสลดใจ /	4.13
11	เรื่องวิทยาศาสตร์	4.03
12	การทำมาหากิน	4.02
13	ประวัติความเป็นมาของสิ่งต่าง ๆ	4.01
14	เรื่องเกี่ยวกับศาสนาพุทธ	3.87
15	ข่าวในประเทศ	3.83

2. แบบสอบถามปัญหาในการอ่าน

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามชุดนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อสำรวจปัญหาในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยสนใจในปัญหาที่แท้จริง ซึ่งครูผู้สอนประสบอยู่ จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน โปรดตอบแบบสอบถามชุดนี้ตามสภาพที่เป็นจริง

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปัญหาในการอ่านของนักเรียน

3. ชนิดของแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 เป็นแบบเติมคำหรือข้อความ

ตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

4. วิธีตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ให้เขียนเติมรายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่านลงในช่องว่าง

ตอนที่ 2 ให้ทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องที่ตรงกับระดับของปัญหา

ในการอ่านของนักเรียนที่ท่านสอน

5. ขอให้ท่านตอบคำถามทุกข้อ คำตอบของท่านจะเก็บไว้เป็นความลับ จะนำมาใช้เฉพาะในงานวิจัยเท่านั้น และการนำเสนอข้อมูลจะกระทำในรูปของกลุ่มบุคคล จึงไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่การงานของท่านแต่อย่างใด

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่าน

นางสาวสุนันทา ทองซอน

ปริญญาโทการประถมศึกษา มศว ประสานมิตร

ตอนที่ 1 แบบสอบถามรายละเอียดส่วนบุคคล ของครูที่สอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ปีการศึกษา 2524

จงเติมรายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่านลงในช่องว่างต่อไปนี้

1. เพศ อายุ ปี
2. วุฒิ วิชาที่สอนในโรงเรียน
.....
3. ระยะเวลาที่ได้สอนวิชาภาษาไทยในชั้นประถมศึกษา ปี
4. วิชาที่ได้สอนในปีการศึกษา 2524 ได้แก่
.....
5. จำนวนชั่วโมงที่ทำการสอนในหนึ่งสัปดาห์ ชั่วโมง
6. หน้าที่สอน (ประจำชั้น, ประจำวิชา)
7. จำนวนนักเรียนในห้องที่สอน ในปี พ.ศ. 2524 มี คน
8. โรงเรียนที่ทำการสอนชื่อ
.....
ตำบล อำเภอ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัญหาในการอ่านของนักเรียน

โปรดกาเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องที่ตรงกับระดับของปัญหาในการอ่านของนักเรียน
ในแต่ละข้อต่อไปนี้

ล	ปัญหาในการอ่านของนักเรียน	ระดับของปัญหา				
		5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
1.	แปลความหมายคำศัพท์ในเรื่องที่อ่านไม่ได้					
2.	มีความเกี่ยวกับสำนวน สุภาษิต หรือ คำพังเพยไม่ได้					
3.	หาวัตถุประสงค์ของเรื่องที่อ่านไม่ได้					
4.	จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้น้อย					
5.	สรุปเรื่องราวของเรื่องที่อ่านได้น้อย					

ปัญหาในการอ่านของนักเรียน	ระดับของปัญหา				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
6. คาคะเน่เรื่องราวของเรื่องที่ไม่ได้					
7. ไขข้อเท็จจริงส่วนย่อยในเรื่องที่ไม่ได้					
ไปขยายความเรื่องราวไม่ได้					
8. อ่านออกเสียง ส เป็น ฉ เช่น เชียงเป็น					
เฉียง ทำให้เข้าใจความหมายผิดไป					
9. อ่านออกเสียง ส เป็น ซ เช่น สอง					
เป็น ซอง ทำให้เข้าใจความหมายผิดไป					
10. อ่านออกเสียง ข เป็น ค เช่น ขอ					
เป็น กอ ทำให้เข้าใจความหมายผิดไป					
11. อ่านคำที่ประสมสระ อะ ออกเสียงเป็น					
อะ หรือ เออะ เช่น เด็ก เป็น เด็ก					
ทำให้เข้าใจความหมายผิดไป					
12. คำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์แต่อ่านให้เสียง					
วรรณยุกต์ใด เช่น เลือ เป็น เลือ					
ทำให้ความหมายของคำผิดไป					
13. อ่านคำที่ควบกล้ำกับ ร นึกทำให้เข้าใจ					
ความหมายของคำผิดไปเช่น กรอง					
อ่านเป็น กอง					
14. อ่านคำที่ควบกล้ำกับ ล นึกทำให้เข้าใจ					
ความหมายของคำผิดไป เช่น ปลอง					
อ่านเป็น ปอง					

ปัญหาในการอ่านของนักเรียน	ระดับของปัญหา				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
15. อ่านคำที่ควบกล้ำกับ ว ปิดทำให้เข้าใจ ความหมายของคำผิดไป เช่น ไขว่ อ่านเป็น ไข					
16. คำที่มี ห นำ เกิดความเสียงวรรณยุกต์ ทำให้ไม่เข้าใจความหมาย เช่น หนา หนา หนา					

อื่น ๆ

รายละเอียดการทดสอบค่าที (t) รายข้อ ของแบบสอบถามปัญหาในการอ่านของ
นักเรียน

ข้อที่	ค่า t
1.	2.91
2.	2.09
3.	2.95
4.	3.32
5.	2.61
6.	3.32
7.	2.65
8.	3.54
9.	7.59
10.	2.35
11.	3.53
12.	3.74
13.	7.07
14.	6.52
15.	2.43
16.	6.86

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมด โดยใช้วิธี Coefficient Alpha = 0.76

ผลการสำรวจปัญหาในการอ่านของนักเรียนที่ได้จากการออกแบบสอบถามของครูผู้สอน

ลำดับที่	ข้อที่	คะแนนเฉลี่ย	ปัญหาในการอ่านของนักเรียน
1	2	3.39	มีความเกี่ยวกับสำนวนสุภาษิตหรือคำพังเพยไม่ได้
2	7	3.15	ใช้ข้อเท็จจริงส่วนย่อยในเรื่องที่อ่านไปขยายความเรื่องราวไม่ได้
3	6	3.11	คาดคะเนเรื่องราวของเรื่องที่อ่านไม่ได้
4	3	2.93	หาวัตถุประสงค์ของเรื่องที่อ่านไม่ได้
5	1	2.94	แปลความหมายคำศัพท์ในเรื่องที่อ่านไม่ได้
6	5	2.87	สรุปเรื่องราวของเรื่องที่อ่านโดย
7	4	2.82	จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านโดย
8	12	2.29	คำที่ไม่มีวรรณยุกต์แต่อ่านให้มีเสียงวรรณยุกต์ได้ เช่น เสือ เป็น เสือ ทำให้ความหมายของคำผิดไป
	13	2.29	อ่านคำที่ควบกล้ำกับ ร นิด ทำให้เข้าใจความหมายของคำผิดไป เช่น กรอง อ่านเป็น กอง
9	10	2.20	อ่านออกเสียง ข เป็น ค เช่น ขอ เป็น คอ ทำให้เข้าใจ ความหมายผิดไป
	14	2.20	อ่านคำที่ควบกล้ำกับ จ นิดทำให้เข้าใจความหมายของคำผิดไป เช่น ปลอง อ่านเป็น ปอง
10	9	2.11	อ่านออกเสียง ส เป็น ซ เช่น สอง เป็น ซอง ทำให้เข้าใจ ความหมายผิดไป
11	15	2.09	อ่านคำที่ควบกล้ำกับ ว นิด ทำให้เข้าใจความหมายของคำผิดไป เช่น ไชว อ่านเป็น ไช
12	16	2.04	คำที่มี ห นำ เว้นความเสียงวรรณยุกต์ ทำให้ไม่เข้าใจ ความหมาย เช่น หนา หนา หนา

ลำดับที่	ข้อที่	คะแนนเฉลี่ย	ปัญหาในการอ่านของนักเรียน
13	8	1.98	อ่านออกเสียง ส เป็น ฉ เช่น เสียง เป็น เียง ทำให้เข้าใจความหมายผิดไป
	11	1.98	อ่านคำที่ประสมสระ อะ ออกเสียง เป็น แอะ หรือ เออะ เช่น เด็ก เป็น แด็ก ทำให้เข้าใจความหมาย ผิดไป.

ภาคผนวก ข.
แบบฝึกทักษะการอ่าน

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจคุณภาพความเที่ยงตรงของแบบฝึกทักษะการอ่าน

1. ผศ. วรณี	โสมประยูร	คณะศึกษาศาสตร์ มศว ประสานมิตร
2. ผศ. จริย์	สุวัณณิ	คณะศึกษาศาสตร์ มศว ประสานมิตร
3. ผศ. จรินทร์	ประสงคสม	คณะศึกษาศาสตร์ มศว ประสานมิตร
4. ผศ. พวงรัตน์	ทวีรัตน์	สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มศว ประสานมิตร
5. อาจารย์ จันทิมา	พรหมโชติกุล	สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มศว ประสานมิตร
6. อาจารย์ ภาสุก	แย้มศรี	หัวหน้าศึกษานิเทศก์จังหวัดสุรินทร์
7. อาจารย์ จงกล	จันทมงคล	ศึกษานิเทศก์จังหวัดสุรินทร์
8. อาจารย์ ทองสุก	รวัยสูงเนิน	ศึกษานิเทศก์จังหวัดสุรินทร์
9. อาจารย์ กาญจนา	วิเชียร	ศึกษานิเทศก์จังหวัดสุรินทร์
10. อาจารย์ วิชัย	เชื้อสัจย์	ศึกษานิเทศก์จังหวัดสุรินทร์
11. อาจารย์ ชวชัย	กันพานิชย์	อาจารย์ใหญ่โรงเรียนบ้านประทุนอายอง

รายชื่อเรื่องที่น่าสนใจแบบฝึกหัดการอ่าน

เรียงตามลำดับประเภทของเรื่องที่นักเรียนสนใจ

1. ประเภทนิทาน มี 3 เรื่อง ได้แก่
 - เสือประจำบ้าน
 - ลูกกระต่ายจู้จี้
 - นกเรียนของหนูหริ่ง
2. ประเภทเกี่ยวกับชีวิตประจำวันมี 3 เรื่อง ได้แก่
 - การพูดที่สุภาพ
 - การไชน่า
 - การใช้สับและผงซักฟอก
3. ประเภทอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย มี 3 เรื่อง ได้แก่
 - กินผักให้เกิดประโยชน์
 - วิชาเคมีสอง
 - เนื้อสัตว์
4. ประเภทบุคคลสำคัญสมัยกรุงศรีอยุธยา มี 3 เรื่อง ได้แก่
 - พระเจ้าอู่ทอง
 - พระนเรศวรมหาราช
 - พระยาพิชัยดาบหัก
5. ประเภทบุคคลสำคัญสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ มี 3 เรื่อง ได้แก่
 - พระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช
 - พระมหาธีรราชเจ้า
 - ท้าวสุรนารี
6. ประเภทวัฒนธรรมและประเพณีของภาคตะวันออกเฉียงเหนือมี 3 เรื่อง ได้แก่
 - บุญมหาชาติ
 - บุญบั้งไฟ
 - หมอลำและเจรียง
7. ประเภทเรื่องเป็นคดีมี 3 เรื่อง ได้แก่
 - ลิงคำถั่วหาย
 - เคาเหาะ
 - การเดินทางที่เปล่าประโยชน์
8. ประเภทของเรื่องตลกมี 3 เรื่อง ได้แก่
 - ไมสุแพง
 - ไมกวาดกับหนวก
 - ชายหญิงเยี่ยมคนป่วย
9. ประเภทการผจญภัยกันเด่นมี 3 เรื่อง ได้แก่
 - สู้เสือควยรม
 - ทหารพลรม
 - ยางงูจงอาง
10. ประเภทเรื่องเศร้าสลดใจมี 3 เรื่อง ได้แก่
 - นกพิราบสองตัว
 - เด็กเจนจินเป็น
 - สมชาย

รายละเอียดของแบบฝึกหัดและการอ่านที่ใช้ในการวิจัย

ลำดับแบบฝึก	ชื่อเรื่อง	ที่มา
1	เสือประจำบ้าน	บันลือ พงษ์ตะวัน อุปเทศการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา แนวบูรณาการทาง การสอน 2522 หน้า 135
2	การพูดที่สุภาพ	กรมวิชาการ คู่มือปฏิบัติกิจกรรมสร้างนิสัยสำหรับ โรงเรียนประถมศึกษา 2522 หน้า 35
3	ลูกกระต่ายจู้จี้	อรพินต์ สวัสดิพันธ์ ปริญญาพันธ์ กศ.ม. หน้า 97
4	สิงห์ตัวห่วย	มหามกุฏราชวิทยาลัย อนุสรณ์วันรวมศิษย์ พระธรรมวิทยากร ครั้งที่ 8 หน้า 64
5	สู้เสือด้วยกัน	ชัย เรื่องศิลป์ ชุมชุมเรื่องจริงและนิทาน หน้า 119
6	ไม้ม้วน	อรพินต์ สวัสดิพันธ์ เล่มเก็บ หน้า 115
7	เด็กเล่นดินปั้น	ชัย เรื่องศิลป์ เล่มเก็บ หน้า 208
8	ไม้มากกับหนวค	_____ เล่มเก็บ หน้า 175
9	ทหารพลร่ม	_____ เล่มเก็บ หน้า 75
10	วิถีมินีส่อง	โครงการพัฒนาการศึกษา อาหารและโภชนาการ หน้า 45 - 47
11	กินผักให้เกิดประโยชน์	อบเชย วงศ์ทอง คห.เศรษฐศาสตร์ 23(3) : 67 - 70 กรกฎาคม 2522
12	นกพิราบสองตัว	มหามกุฏราชวิทยาลัย เล่มเก็บ หน้า 70
13	เตาเผา	ชัย เรื่องศิลป์ เล่มเก็บ หน้า 605

แบบฝึกหัด	ชื่อเรื่อง	หน้า
14	สมชาย	พูนศรี เจริญพงษ์ ฆ่าตัวตายพันทุกข์ได้จริงหรือ หน้า 7 - 9
15	การเดินทางที่แปลกประหลาด	มหามกุฏราชวิทยาลัย เล่มเดิม หน้า 54
16	ชายหญิงเยี่ยมคนป่วย	ชัย เรื่องกิลป์ เล่มเดิม หน้า 331 - 332
17	การไถ่	เขตการศึกษา 12 คู่มือการใช้ภาพพลิกงานการ ดูแลบ้าน เรื่องการใช้ยาอย่างฉลาด หน้า 12
18	พระมหาธีรราชเจ้า	กรมวิชาการ วันสำคัญของเรา 68 - 71
19	เนื้อสัตว์	ประจักษ์ บุญศิริกุล อาหาร หน้า 66 - 112
20	พระนเรศวรมหาราช	ดวงพร ฟ้าปลา พระราชประวัติ 10 มหาราชไทย หน้า 56 - 80
21	บทเรียนของหนูหึ่ง	สุภาพร นาดีกาญจนกุล นิทานสำหรับเด็ก เล่มเล็ก ฉบับที่ 66 ของคุรุสภา
22	ผจญโจรสลัด	ชัย เรื่องกิลป์ เล่มเดิม หน้า 65 - 70
23	พระพุทธรูปจากทั่วโลกนพาราช	หนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ วันอาทิตย์ 4 เมษายน 2525 หน้า 4
24	บุญมหาชาติ	เบญจมาศ พลอินทร์ วรณคดี ขนบประเพณี และศาสนา หน้า 121 - 123
25	การใช้สมุนไพรและแมลงพิษ	สถาบันโรคผิวหนัง อยู่อย่างไรจึงจะมีความสุข ผิวหนัง หน้า 33 - 42
26	พระเจ้าอุทอง	ประเสริฐ วิทยารัฐ แบบเรียนภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ป.6 หน้า 88 - 90
27	บุญบั้งไฟ	กรมศิลปากร ประเพณีบุญบั้งไฟ หน้า 1 - 41

แบบฝึกที่	ชื่อเรื่อง	ที่มา
28	พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว	กรมวิชาการ แบบเรียนสังคมศึกษา วิชา ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หน้า 76
29	หมอลำและเจริญ	กรมศิลปากร การละเล่นพื้นเมืองอีสาน หน้า 1 - 48
30	ท้าวสุรนารี	กรมวิชาการ แบบเรียนสังคมศึกษา วิชา ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ชั้น ป.5 หน้า 80.

ค่าความเชื่อมั่นของแบบฝึกแบบเลือกคำตอบจากสูตร KR -- 20

แบบฝึกที่	ค่าความเชื่อมั่น (r_{tt})
1	0.71
3	0.80
5	0.79
7	0.78
9	0.84
11	0.84
13	0.68
15	0.79
17	0.85
19	0.86
21	0.95
23	0.80
25	0.96
27	0.91
29	0.70

แบบฝึกที่ 1

ชื่อ..... โรงเรียน.....

เสื้อประจำบ้าน

“ แรกก่อนแมวมายังอยู่ปลาและกินหมูา แรกรู้สึกแปลกที่จะอยู่ใปลา จะมาอยู่บ้านมันไม่รู้ว
 ามมากอยู่บ้านมันจะกินอะไรก็ แมวจึงไปปรึกษาเพื่อน ๆ ในบ้าน ไก่ขอร้องให้แมวกินหมูาเหมือน
 แรกก่อน หากขอร้องไม่ให้แมวกินหมูาอ่อน วัว ควาย และ มา ขอร้องไม่ให้แมวกินหมูา
 แมวไปหาเรือเสื้อ เสื้อขอร้องให้แมวเป็นเสื้อประจำบ้าน แมวจึงกินปลาและไล่จับหนูในบ้านมากิน
 คนก็เอาแมวมารับเลี้ยงไว้ให้ไล่หนูแทนมา

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องข้างบนจบแล้ว ให้ตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมาย
 กากบาท (+) หน้าตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าคุณคงรู้สึกเพียงข้อเดียว

1. เพราะเหตุใดแมวจึงคิดจะมาอยู่บ้าน

ก. ต้องการอยู่บ้าน	ข. ไม่อยากอยู่ปลา
ค. อยากอยู่กับเพื่อน	ง. อยากจับหนูในบ้าน
2. เมื่อแมวมายู่บ้านแมวมักทำอะไร

ก. ไม่รู้จะอยู่อย่างไร	ข. ไม่รู้จะอยู่กับใคร
ค. ไม่รู้จะปรึกษากับใคร	ง. ไม่รู้จะกินอะไร
3. ทำไมมาจึงขอร้องไม่ให้แมวกินหมูา

ก. หมูาหายาก	ข. หมูาเป็นอาหารของไก่
ค. หมูาเป็นอาหารของมา	ง. หมูาไม่ใช่อาหารของแมว
4. ถ้าเสื้อไม่ช่วยแก้ปัญหาให้แมวจะเกิดอะไรขึ้น

ก. แมวอดอาหาร	ข. แมวไม่มาอยู่บ้าน
ค. แมวกินหมูาเหมือนเดิม	ง. แมวกินปลาแต่ไม่ไล่หนู

5. แมวกินอะไรเป็นอาหารเมื่อมาอยู่บ้าน

ก. น้ํากับปลา	ข. ข้าวกับปลา
ค. ข้าวกับผัก	ง. ปลากับหนู
6. ข้อใดที่แสดงให้ เห็นว่าแมวทำหน้าที่สื่อประจำบ้าน

ก. แมวเฝ้าบ้าน	ข. แมวไล่จับหนู
ค. แมวเฝ้าปลาข้าง	ง. แมวเป็นเพื่อนเล่น
7. คำว่า ปรึกษา มีความหมายใกล้เคียงกับคำใดมากที่สุด

ก. ทหารเรือ	ข. ทหารความ
ค. ชักถาม	ง. สอบถาม
8. คนนิยมเลี้ยงแมวไว้ในบ้านเพื่ออะไร

ก. เลี้ยงไว้ดูเล่น	ข. เลี้ยงไว้เป็นเพื่อน
ค. เลี้ยงไว้เฝ้าบ้าน	ง. เลี้ยงไว้จับหนู
9. นิสัยของคนและสื่อในข้อใดที่เหมือนกัน

ก. กุเหมือนสื่อ	ข. ร้ายเหมือนสื่อ
ค. กลัวเหมือนสื่อ	ง. เก่งเหมือนสื่อ
10. นักเรียนได้รู้ความเป็นมาของแมวอย่างไรจากการอ่านเรื่องนี้

ก. ได้แมวเป็นเพื่อนกับไก่	ข. ได้แมวเป็นเพื่อนกับสื่อ
ค. ได้แมวอยู่ป่าและกินหนู	ง. ได้แมวอยู่ป่ากับสื่อ

แบบฝึกที่ 2

ชื่อ โรงเรียน.....

การพูดสุภาพ

คำว่า สวัสดี ใช้เมื่อเราพบกันเป็นครั้งแรก หรือเมื่อจะจากกัน ถ้าพบผู้ใหญ่กว่า เราควรกล่าวว่า สวัสดี พร้อมกับแสดงความเคารพด้วย

ขอบคุณ ใช้เมื่อมีใครทำคุณประโยชน์แก่เรา ถ้าเขาเป็นเด็กกว่าจะใช้คำว่า ขอบใจ แทนก็ได้

เสียใจ ใช้เมื่อเราทำอะไรให้เขาผิดหวัง หรือเมื่อจำเป็นต้องปฏิบัติไปในทางที่เขาเสียหาย

ขอโทษ ใช้เมื่อเราต้องการรบกวนผู้อื่น หรือได้รบกวนผู้อื่นโดยไม่ตั้งใจ

จงตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเติมข้อความสั้น ๆ

1. ถ้านักเรียนได้พบเพื่อนซึ่งจากกันไปนาน นักเรียนควรจะทักทายเพื่อนด้วยคำใด
2. เมื่ออยู่โรงเรียน นักเรียนใช้คำว่า สวัสดี เมื่อใดบ้าง
3. นักเรียนคิดว่าเพราะเหตุใด "สมศักดิ์" จึงกล่าวคำว่า "สวัสดีครับ" พร้อมกับยกมือไหว้ "สมยศ" ก่อน
4. นักเรียนจะใช้คำว่า ขอบคุณ และ ขอบใจ กับใครได้บ้าง บอกมาอย่างละ 3 ชื่อ
 ขอบคุณ ใช้กับ
 ขอบใจ ใช้กับ

5. ถ้าเพื่อนขอร้องให้อธิบายเลขที่บ้าน ซึ่งนักเรียนเองก็ไม่เข้าใจ นักเรียนควรจะทำอย่างไร
เพื่อนคนนั้นว่าอย่างไร

จริง ๆ อธิบายไม่ได้ เพราะไม่เข้าใจเหมือนกัน

6. ถ้านักเรียนเกินชั้นเพื่อด้วยความมั่งคั่ง นักเรียนควรจะทำอย่างไร

แบบฝึกที่ 3

K. ๒๖. ๖๖

ชื่อ..... โรงเรียน

ลูกกระต่ายจู้

ลูกกระต่ายแสนจู้ตัวหนึ่ง ไม่ยอมกินผักที่กระต่ายทั้งหลายชอบกิน ช่ายังบนจู้จนกระต่ายตัวอื่น ๆ ไม่พอใจ แม่กระต่ายมีความห่วงใยเป็นอันมากที่ลูกของตนผอมลงไปทุกที วันหนึ่งนางคิดอะไรขึ้นได้อย่างหนึ่ง นางจึงเชิญเพื่อนกระต่าย หมู แกะ และ กระรอก มาเลี้ยงอาหาร นางหาข้าวโพดไว้ให้หมู หาหญ้าไว้ให้แกะ หาถั่วไว้ให้กระรอก และหาผักกาดไว้ให้เพื่อนกระต่าย แต่ไม่ได้หาอะไรไว้ให้ลูกของตนเอง เพราะของเหล่านี้ลูกกระต่ายไม่เคยชอบกิน สักวันทั้งหลายพากันกินอาหารที่แม่กระต่ายเตรียมไว้ให้อย่างเอร็ดอร่อย เต็มแล้วเต็มแล้ว เมื่อลูกกระต่ายเห็นตัวอื่น ๆ กินอาหารอย่างเอร็ดอร่อยเช่นนั้น ก็นึกอยากขึ้นมาบ้าง จึงลองกินข้าวโพดของหมู ลองกินหญ้าของแกะ ลองกินถั่วของกระรอก และแล้วก็หันมาลองกินผักกาดบ้าง กินพลงก็มักอยู่ในใจว่าเรานี่ง่อยเสียเป็นนาน มันอร่อยเช่นนี้เจียวหนอ มันแก่นมมา ลูกกระต่ายแสนจู้ก็กลับชอบกินอาหารทุกชนิด ซึ่งทำให้ตัวอื่น ๆ พอใจมาก

จงตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท (+) ทับตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ลูกกระต่ายแสนจู้มันเสียอย่างไร

ก. บนจู้จน

ข. บนอยู่คนเดียว

ค. พกเสียงเบา ๆ

ง. พุดจั่วไร

2. เหตุใดแม่กระต่ายจึงมีความห่วงใยลูกมาก

ก. เพราะลูกไม่กินผัก

ข. เพราะลูกไม่กินอาหาร

ค. เพราะลูกผอมลงมาก

ง. เพราะลูกจู้

3. แม่กระต่ายเชิญเพื่อนมาทำไม
 - ก. สังสรรค์
 - ข. ประชุม
 - ค. แจกอาหาร
 - ง. เลี้ยงอาหาร
4. ในเรื่องนี้ใครฉลาดที่สุด
 - ก. แม่กระต่าย
 - ข. เพื่อนกระต่าย
 - ค. ลูกกระต่าย
 - ง. กระรอก
5. จากรายการอาหารที่แม่กระต่ายเตรียมไว้แล้ว อะไรน่าจะเป็นอาหารของแม่กระต่าย
 - ก. ข้าวโพด
 - ข. ผักกาด
 - ค. ถั่ว
 - ง. หนุ่ย
6. จากคำตอบในข้อ 5 ทำไมจึงกล่าว แม่กระต่ายจะกินอาหารชนิดนั้น
 - ก. เพราะกินเหมือนแกะ
 - ข. เพราะกินเหมือนหมู
 - ค. เพราะกินเหมือนกระรอก
 - ง. เพราะกินเหมือนเพื่อนกระต่าย
7. ตอนสัตว์อื่น ๆ กินอาหารลูกกระต่ายทำอะไรอยู่
 - ก. นั่งเล่น
 - ข. นั่งคุยสัตว์อื่น
 - ค. นั่งคุยกับแม่
 - ง. นั่งคุยกับสัตว์อื่น
8. เพราะเหตุใดสัตว์อื่น ๆ จึงพอใจลูกกระต่าย
 - ก. เล็กน่ารัก
 - ข. ชอบกินหนุ่ย
 - ค. ชอบกินผักกาด
 - ง. ชอบกินอาหารทุกชนิด
9. การที่ลูกกระต่ายคิดในใจว่า "เราตั้งใจอยู่เสียจน มันอร่อยเช่นนี้เจียวหนอ" แสดงว่าลูกกระต่ายมีความรู้สึกอย่างไร
 - ก. เสียใจ
 - ข. เสียใจ
 - ค. เสียใจ
 - ง. เสียใจ
10. เด็กที่ไม่รู้จักเรื่องอาหารคือข้อใด
 - ก. กินอาหารที่แม่จัดให้
 - ข. กินอาหารทุกชนิด
 - ค. กินเฉพาะอาหารกระรอก
 - ง. กินเฉพาะอาหารที่มี

แบบฝึกที่ 4

ชื่อ..... โรงเรียน.....

ลึงหัววัวหาย

ลึงหัวหนึ่ง ในมือของนันทกำเนลคัวไว้เต็มกำ แต่เพราะไม่ระวังหัวเนลคัวหนึ่งจึงตกลงสู่พื้นดิน ลึงหัวจึงคลานมือที่กำดัวอยู่กระโดดควานลงไปตะคุบหัวเนลคัวที่ตกไป เมื่อได้แล้วก็เก็บเนลคัวอื่น ๆ ที่เรี่ยราดอยู่บนพื้นดิน เก็บไปเก็บมาอยู่เป็นเวลานาน ก็รู้สึกว่าเก็บได้ไม่ครบ จึงนำดัวที่เก็บได้แล้วไปวางไว้ในบ่อน้ำก่อน แล้วกลับมาหาเนลคัวที่ยังไม่พบอีก พายุเป็นเวลานานจึงพบ แต่เมื่อไปถึงบ่อน้ำแล้วเนลคัวหายไปแล้ว ปรากฏว่าบ่อน้ำอันตรธานหายไปจนหมดสิ้น เพราะถูกนกจิกกิน ลึงไม่รู้จะทำอย่างไร โท่เตยนิ่งง และเสียใจในความโลภและประมาทของตน

เมื่ออ่านแล้วให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนข้อความสั้น ๆ

1. ขณะกำเนลคัวอยู่นั้นลึงอยู่ที่ไหน
2. ถ้าหัวเนลคัวหนึ่งตกลงไปแล้ว ลึงไปถามไปเก็บจะเป็นอย่างไร
3. ลักษณะของคนที่ถูกเปรียบเทียบว่า เหมือนลึง มักจะเป็นคนอย่างไร
4. คำว่า อันตรธาน ในเรื่องนี้หมายความว่าอย่างไร
5. เพราะเหตุใดลึงจึงเสียใจ
6. การกระทำของลึงในเรื่องนี้ตรงกับคำพังเพยว่าอย่างไร

แบบฝึกที่ 5

ชื่อ..... โรงเรียน.....

สู่สื่อกายรวม

หญิงชาวบ้านคนหนึ่ง เดินทางร่นไปเก็บเห็ดในป่าใกล้หมู่บ้าน ขณะนั้นฝนตกพรำ ๆ เมื่อถึงป่าเห็ดเธอหุบร่มแล้วลงมือเก็บเห็ด เก็บได้จนเต็มกำมือ จึงเอาเห็ดใส่ในกระจาด พอเงยหน้าขึ้นก็เห็นเสือโคร่งตัวใหญ่เดินเข้ามาหา เธอตกใจสุดขีดแต่ยังมีสติอยู่ จะหนีก็หนีไม่ทันจึงลงนั่งยอง ๆ แล้วใช้ร่มเป็นอาวุธป้องกันตัว โดยเสื่อกล้วยร่นไปวางเสื่อ เสื่อโคร่งเดินมาอีกเพียงสองวาก็จะถึงตัว เธอจึงวางร่มออกโดยเร็วเสียงดังพริบ ภาพของร่มที่วางออกอย่างกะทันหัน ประกอบกับเสียงดังพริบ ทำให้เสือโคร่งชะงักทันที ตรงทางมันตกใจมาก แต่ความหวาดหวั่นใจของมันอยู่ครู่หนึ่งเมื่อเห็นร่มไม่ทำอันตราย มันก็เดินสู่ควารมแยกเขี้ยวเข้าหาเหยื่อ

ฝ่ายหญิงใจกล้าก็หาเสียงขู่ควารมบ้าง แล้วขยับร่มลึงไปลึงมาบนพื้นดิน โดยให้ร่มมีตัวไว้เสมอ เสื่อโคร่งพยายามเดินวนรอบเหยื่อ เพื่อจะคว้าเป็นสัตว์อะไร แต่หญิงคนนั้นก็ลึงร่มมีตัวไว้เสมอ จนเสื่อนึกกลัวหันหลังเดินกลับไป เธอจึงรอดตายด้วยความใจกล้า

จงตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) หน้าข้ออักษร ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. เมื่อหญิงชาวบ้านไปเก็บเห็ด เธอทำอะไรไปบ้าง

ก. ร่มกับตะกร้า	ข. ร่มกับกระจาด
ค. อาวุธกับตะกร้า	ง. อาวุธกับกระจาด
2. ฝนตกพรำ ๆ หมายถึงฝนตกอย่างไร

ก. ค่อย ๆ เรื่อยไป	ข. ตกหนักตลอดเวลา
ค. ตกบางหยุดบาง	ง. ตกหนักบ้างกริ่ง

3. ข้อใดแสดงว่าหญิงชาวบ้านมีสติเมื่อเห็นเสือ
 - ก. ไม่วิ่งหนี
 - ข. หยุกเก็บเห็ด
 - ค. เตรียมตัวต่อสู้
 - ง. นั่งลงไขว่ห้างทอดู
4. อาการตกใจของเสือเมื่อเห็นรวมทาง เป็นอย่างไร
 - ก. หยุกเกินทันที
 - ข. ชะงักทันที
 - ค. เดินเข้าหาทันที
 - ง. ชูคำรามใส่ทันที
5. เสือแสดงอาหารหิวออกมาอย่างไร
 - ก. เดินเข้าหาเหยื่อ
 - ข. แยกใช้คำรามใส่เหยื่อ
 - ค. แยกเขี้ยวเดินเข้าหาเหยื่อ
 - ง. ชูคำรามเข้าตะครุบเหยื่อ
6. ทำไมเสือโคร่งจึงเดินวนรอบรวม
 - ก. เพื่อเข้าไปใกล้เหยื่อ
 - ข. เพื่อเตรียมตัวต่อสู้
 - ค. เพื่อเตรียมตะครุบเหยื่อ
 - ง. เพื่อดูว่าเหยื่อเป็นสัตว์อะไร
7. เพราะเหตุใดเสือโคร่งจึงจากไป
 - ก. นึกกลัวรวม
 - ข. นึกรำคาญรวม
 - ค. นึกกลัวหญิงคนนั้น
 - ง. นึกรำคาญหญิงคนนั้น
8. ถ้าเสือโคร่งตรงเข้าตะครุบอะไรจะเกิดขึ้น
 - ก. เสือเห็นหญิงคนนั้น
 - ข. เสือกินหญิงคนนั้นเป็นอาหาร
 - ค. เสือรู้ว่าเหยื่อของมันเป็นคน
 - ง. เสือรู้ว่ามันทำร้ายมันไม่ได้
9. เพราะเหตุใดหญิงชาวบ้านจึงรอดตาย
 - ก. ความกล้าหาญ
 - ข. ความใจกล้า
 - ค. ความสุขุม
 - ง. ความรอบคอบ
10. จากเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าความเป็นอยู่ของชาวบ้านเป็นอย่างไร
 - ก. ไกลป่าต้องหาอาหารจากป่า
 - ข. ไกลป่าแต่ไม่คอยมีอาหาร
 - ค. ไกลป่าแต่ต้องหาอาหารจากป่า
 - ง. ไกลป่าและขาดแคลนอาหาร

แบบฝึกที่ 6

ชื่อ โรงเรียน

สมชาย

สมชาย มีอายุ 14 ปี เป็นเด็กกำพร้าพ่อแม่มาตั้งแต่ยังเล็ก ๆ เขาอาศัยอยู่กับย่า ซึ่ง
มีอายุ 70 ปีแล้ว เขาคองห้ามย่าทำกิริยาเลวร้ายด้วยการไปรับจ้างแบกกระสอบ ได้ค่าแรงวันละ
หลายสิบบาท สมชายอยู่กับย่าก็มีความสุขดี ต่อมามีคนชวนให้สมชายลองเสพยาเสพติดดู โดยบอกว่า
จะทำให้ไม่เหนื่อย และทำงานได้มากขึ้น เมื่อเขาลองเสพแล้วก็อยากจะทำอีกจนเลิกไม่ได้ ต่อมา
อีกเพียงเดือนกว่า เขาก็ถูกตำรวจจับในฐานที่เขาเสพยาเสพติดอยู่ในครอบครอง แล้วเขาถูกส่งตัว
ไปอยู่ที่ "บ้านเมตตา"

เมื่อสมชายถูกจับเข้าอยู่ในบ้านเมตตาแล้ว เขายอมเสพยาทุก แต่ในบ้านไม่มียาอะไร
ให้นอกจากบุหรี่ ถ้าใครอยากเสพยาเขาก็ให้ไปอาบน้ำ มันทำให้เขาเหนื่อยจนขาดสติ อยากทำหลาย
ทุกอย่างที่ขวางหน้า จึงเดินแล้วป็นขึ้นโปนบนเพดานสูง ๆ แล้วก็กระโดดลงมา เขาเพียงแค่สลบไป
ถูกดูแลประจำบ้านเมตตาพบ เขาจึงนำไปปฐมพยาบาลช่วยอาบน้ำเย็นให้ แล้วก็ปลอบใจ เมื่อรู้สึกตัว
และได้สติแล้ว เขาได้แสร้งให้คนอื่นบอกว่าเขาคิดถึงและเป็นห่วงยามาก และเขายังไม่อยาก
ตาย

เมื่ออ่านจบแล้ว ให้ตอบคำถามต่อไปนี้เพียงสั้น ๆ ให้ได้ความ

1. "ยา" หมายถึงใคร

2. เด็กกำพร้า หมายถึงเด็กอย่างไร

3. ทำไมสมชายจึงอยากทำงานให้ได้นาน ๆ โดยไม่เหนื่อย
.....
4. ตำรวจจับสมชายในข้อหาใด
.....
5. ที่บ้านเมตตา คนที่ต้องการเสียมาก ๆ เจาหน้าที่เขามีวิธีใดลดความทุกข์ท้ออย่างไร
.....
6. เพราะเหตุใดสมชายจึงคิดฆ่าตัวตาย
.....
7. ความรู้ที่นักเรียนได้จากการอ่านเรื่องนี้เป็นอะไร
.....

แบบฝึกที่ 7

ชื่อ โรงเรียน

เลือกเล่นกันใน

วิโรจน์เป็นเด็กขี้แงมาก ความสนใจทำให้เขาลืมนึกถึงอันตราย เมื่ออายุได้ 9 ปี เขาเอา
ปลาช่อนน้ำจืดไปวางบนรางรถไฟ เพื่อให้รถไฟที่กำลังแล่นออกจากสถานีทับ รถไฟไม่ไต่ทับแต่
ปลาช่อนเพียงอย่างเดียว แต่ยังทับเอานิ้วมือข้างขวาของเขาขาดไปถึงสามนิ้วด้วย

สี่ปีผ่านไป เขาก็ยัง เป็นเด็กขี้แงอยู่เหมือนเดิม และเป็นเด็กหัวก้อ ไม่ค่อยเชื่อฟังคำสั่ง
สอนห้ามปรามของผู้ใหญ่ วันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2500 นับเป็นวันอันตรายครั้งสุดท้ายในชีวิตของเขา
วิโรจน์ได้ซื้อดินประสิวกับกำมะถันมาทำไฟละเหยเค แล้วคลุกเข้ากับดิน ทำเป็นดินปืนใส่ลงในขวด
แล้วนำไปจุดที่รางรถไฟใกล้ ๆ สถานีเพชรบุรี มีเด็ก ๆ เดินตามไปดูหลายคน ตอนเกิดเหตุ
วิโรจน์จุดไม้ขีดจ่อที่ดินปืนก็เกิดเสียงระเบิดสนั่นหวั่นไหว ชาวใกล้เคียงเป็นแตกเป็นตื่นเล็กน้อย
กระเด็นไปรอบทิศ และไปแจ้งตามเนื้อตัววิโรจน์กับเด็กที่ไม่ยืนดูอีกสี่คน ทุกคนได้รับบาดเจ็บสาหัส
วิโรจน์ได้รับบาดเจ็บมากกว่าใคร ๆ ถึงกับต้องตัดมือทั้งสองข้างออก และในที่สุดเขาก็ตาย

จงตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษร ก ข ค
หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. เด็กขี้แงจะมีลักษณะอย่างไร

ก. เล่นไม่เป็นเรื่อง

ข. อยู่ไม่เป็นที่

ค. เล่นไม่เป็นสุข

ง. เล่นอยู่ตลอดเวลา

2. เพราะเหตุใดนิ้วมือข้างขวาของวิโรจน์จึงขาด

ก. เขาหัวก้อ

ข. เขาถนัดมือขวา

ค. เขาใช้จับปลาช่อน

ง. รถไฟทับ

3. วิโรจน์เป็นเด็กหัวค้อนหมายถึงเป็นเด็กอย่างไร
ก. สอนไม่ได้ ข. ไม่เชื่อฟัง
ค. ว่าไม่ได้ ง. คิดไม่เป็น
 4. สี่ปีผ่านไป เขาก็ยังเป็นเด็กชนอยู่แต่บนเดิม แสดงว่าเขามีอายุเท่าไร
ก. 5 ปี ข. 9 ปี
ค. 11 ปี ง. 13 ปี
 5. คำว่า สั่งสอน มีความหมายใกล้เคียงกับคำใดมากที่สุด
ก. เชื้อเพลิง ข. อบรม
ค. ชี้แจง ง. คักเคื่อน
 6. เพราะเหตุใดชาวकिनเป็นจึงแตก
ก. ถูกไฟเผา ข. ถูกรถไฟทับ
ค. กินเป็นระเบิด ง. กินปืนไม่เต็มขวด
 7. "กระเด็นไปรอบทิศ" หมายความว่าอย่างไร
ก. ตกไปยังเร็วทั่วไป ข. เคลื่อนไปรอบข้างอย่างรวดเร็ว
ค. ปลิวไปอย่างรวกเร็ว ง. เคลื่อนไปอย่างรวดเร็วทั่วไป
 8. "วิโรจน์บวชเจ้าสหัส จนต้องตัดมือทั้งสองข้างออก" ใครเป็นผู้ชักนำให้เขา
ก. วิโรจน์ ข. เพื่อน ๆ
ค. แพทย์ ง. กินเป็น
 9. ทำไมเด็กอีกสี่คนจึงมาเจ้บสหัส
ก. เพราะชอบเล่นกินเป็น ข. เพราะจุกินเป็นเล่น
ค. เพราะกลัววิโรจน์ผสมกินเป็น ง. เพราะกลัววิโรจน์จุกินเป็น
 10. ข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้คืออะไร
ก. เด็กที่ไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่จะได้รับอันตราย
ข. เด็กหัวค้อนจะลำบากสอนยาก
ค. เด็กชนจะเหนื่อยง่ายโดยไม่ตายใคร
ง. เด็กชนจะไม่เชื่องความภิกของใคร

แบบฝึกที่ 8

ชื่อ โรงเรียน

ไม้กวาดกับหนวก

คนขายไม้กวาดคนหนึ่ง เข้าไปในร้านตัดผม เพื่อให้ช่างตัดผมและโกนหนวดเครา
ช่างตัดผมกำลังอยากได้ไม้กวาด จึงซื้อไว้หนึ่งอัน โดยที่ยังไม่จ่ายเงินราคา เมื่อตัดผมให้ชายคนนั้น
แล้ว จึงได้อาหารราคาไม้กวาด

คนขายไม้กวาดบอกว่า "อันละสิบบาท"

ช่างตัดผมตำหนายเบ แล้วบอกว่า "แพงไป ฉันเคยซื้อแค่อันละห้าบาทเท่านั้น"
พูดแล้วก็หยิบเงินส่งให้คนขายไม้กวาดห้าบาท และพูดต่อไปว่า "ถ้าไม่พอใจก็เอาไม้กวาดคืนไป"

คนขายไม้กวาดหยิบไม้กวาดคืนมา แล้วถามช่างตัดผมว่า "ค่าตัดผมคิดเท่าไร"
ช่างตัดผมตอบว่า "สิบบาท"

คนขายไม้กวาดควักเงินห้าบาทออกจากกระเป๋าแล้วส่งให้ช่างตัดผม แล้วพูดว่า
"สิบบาทแพงไป เอาไปห้าบาทเถอะ ถ้าไม่พอใจก็เอาผมและหนวดของผมคืนมา"

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องข้างบนจบแล้ว ให้อ่านคำถามต่อไปนี้ให้เข้าใจ แล้วตอบให้
ถูกต้องที่สุด

1. เมื่อคนขายไม้กวาดบอกว่า "อันละสิบบาท" ช่างตัดผมตำหนายเบ แสดงว่าเขารู้สึก
อย่างไร
2. คนขายไม้กวาด หยิบไม้กวาดคืนมา เมื่อช่างตัดผมส่งเงินให้ห้าบาท แสดงว่าเขารู้สึกอย่างไร
และทำไมจึงทำเช่นนั้น

3. ถ้าฉันคิดไม่ซื้อไม้กวาด และไม่ต้องการเสียเงิน เขาควรพูดอย่างไร
.....
4. ฉันคิดได้เงินค่าคิดหรือไม่ เพราะเหตุใด
.....
5. คนขายไม้กวาดจ่ายเงินค่าคิดหรือไม่ และเขาเสียเงินไปเท่าไร
.....
6. ข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้คืออะไร
.....
7. ลักษณะของคนขายไม้กวาดเป็นอย่างไร
.....

แบบฝึกที่ 9

ชื่อ โรงเรียน

ทหารพลร่ม

ทหารพลร่มชายสองคน กระโดดจากเครื่องบินซึ่ง เครื่องยนต์ชักของลงสู่สนามบิน คนแรกลอยตัวอยู่ในอากาศได้เป็นปกติ เพราะร่มของเขากาง แต่คนที่สองเพราะห่วย ก่อน กระโดดลงจากเครื่องบิน ร่มของเขาไปเกี่ยวกับส่วนใดส่วนหนึ่งของเครื่องบิน เขาทำให้ร่ม หลุดจากตัวเขา พลร่มคนที่สองจึงร่วงถึงลงสู่พื้นดิน โดยไม่มีร่มช่วยประคองตัว บังเอิญเขาตกลง มาบนเพื่อนของเขาพอดี เขาจึงกอดกอดเพื่อนเอาไว้แน่น

ขณะนั้นคนที่สองอยู่ห่างจากพื้นดินประมาณสี่พันฟุต ร่มไม่สามารถประคองน้ำหนักที่เพิ่มขึ้น อีกเขาตัวได้ พลร่มทั้งสองจึงลอยตัวลงอย่างรวดเร็ว พลร่มคนที่กระโดดลงมาตอนยังมีสติก็อยู่ คิดจะเปิดร่มช่วยซึ่งอยู่หน้าอกของเขา แต่ก็ทำไม่ได้เพราะคอและแขนถูกเพื่อนโอบรัดไว้แน่น เขาจึงบอกเพื่อนว่า "เปิดร่มช่วยข้าเลยเชียว เปิดเร็วเข้า" เพื่อนของเขาจึงโศกสกี และ พยายามไขมือข้างเกี่ยวกับแถบร่มช่วย กวามหวังจะกางก็เกือบถึงพื้นดินแล้ว โชคดีที่ร่มกางทัน และคนที่สองไม่ได้รับบาดเจ็บ บล็อกภัยทั้งคู่

จงตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) หน้าข้อที่ผิด ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

- เพราะเหตุใดทหารพลร่มทั้งสองจึงกระโดดลงจากเครื่องบิน

ก. เครื่องยนต์ชักของ	ข. เครื่องบินตกน้ำมัน
ค. เครื่องบินออกนอกเส้นทาง	ง. เครื่องยนต์เสีย
- พลร่มสองได้ลอยเป็นปกติ จะมีลักษณะอย่างไร

ก. ร่มกางช่วยกันแตกกันลมให้	ข. ร่มกางจะลงสู่พื้นดินที่ใดก็ได้
ค. ร่มกางลงสู่พื้นดินได้	ง. ร่มกางลอยตัวอยู่ในอากาศได้

3. "เกราะหาย" มีความหมายตรงกับข้อใด
 - ก. คร่าวเกราะห
 - ข. ไชคราย
 - ค. ไม่มีโชค
 - ง. หมกโชค
4. รวงกิ่ง ลงสู่พื้นดิน คำที่ชี้ให้เห็นโทษของความว้าวุ่นใด
 - ก. หลนกรงลงมา
 - ข. หลนจกที่สูง
 - ค. หลนเฉียงไป
 - ง. หลนมาพันดี
5. ร่มมีประโยชน์อย่างไรสำหรับทหารพลร่ม
 - ก. ช่วยกันแดด
 - ข. ช่วยกันฝน
 - ค. ช่วยประคองตัว
 - ง. ช่วยให้งัดพื้นเร็วขึ้น
6. คำว่า "บังเอิญ" หมายความว่าอย่างไร
 - ก. เกิดขึ้นโดยกะทันหัน
 - ข. เกิดขึ้นทันทีทันใด
 - ค. เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว
 - ง. เกิดขึ้นอย่างเร็วเร็ว
7. ร่มไม่สามารถประคองน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นอีกเท่าตัวได้ ข้อความที่ชี้ให้เห็นถึงเหตุใด
 - ก. น้ำหนักของทหารคนแรก
 - ข. น้ำหนักของทหารคนที่สอง
 - ค. น้ำหนักของทหารสองคนเท่ากัน
 - ง. น้ำหนักเท่ากันของทหารสองคนรวมกัน
8. ทหารคนแรกพูดว่า "เปิดร่มช่วยชี้อ้ายเซอ เปิดเร็วเข้า" แสดงว่าขณะนั้นเขารู้สึกอย่างไร
 - ก. ตกใจ
 - ข. ชักใจ
 - ค. หนักใจ
 - ง. ไม่พอใจ
9. การมช่วยไถ่ทางจะเกิดอะไรขึ้นกับพลร่มทั้งสองคน
 - ก. ตกใจจนหมดสติ
 - ข. ร่มใหญ่ขาดเบาะถึงพื้นดิน
 - ค. ร่างกระแทกพื้นตายทันที
 - ง. ร่างกระแทกพื้นได้รับบาดเจ็บ
10. เรื่องทหารพลร่มนี้เป็นเรื่องประเภทใด
 - ก. แปลกประหลาด
 - ข. ตลกขบขัน
 - ค. ผจญภัยตื่นเต้น
 - ง. นวนิยาย

แบบฝึกที่ 10

ชื่อ โรงเรียน

นกพิราบสองตัว

นกพิราบคู่หนึ่งอยู่ด้วยกันในรังที่มีทั้งสองโถช่วยกันสร้าง ในฤดูใบไม้ร่วง ผลไม้ต่าง ๆ สุกเต็มที่ ทั้งสองโถช่วยกันหาเสื้บมาเก็บไว้ในรังจนเต็ม พอเริ่มหนาวฤดูร้อน ผลไม้ที่หามาไว้ เมื่อฤดูกาลผ่านไปอาหารหมดแล้ว และความร้อนกลางวัน มันก็ค่อย ๆ เหี่ยวและหดเล็กลง นกตัวผู้ก็ออกไปหาอาหารมาเพิ่มเติม เมื่อกลับมาเห็นเสื้บที่เก็บไว้น้อยลง ก็เกิดความไม่พอใจ คิดว่าเมียขโมยกินก่อน จึงพูดกับเมียด้วยความไม่พอใจ เสื้บที่ช่วยกันหามาเก็บไว้ ถูกเจ้าถิ่นเสียเกือบหมดเหลือเพียงครึ่งเดียวเท่านั้น นกตัวเมียตอบว่าไม่กินเลย ผลไม้และอาหารที่เก็บไว้เราจะหลงเองก็ได้ แทนที่ตัวผู้ไม่เชื่อ พูดด้วยความโกรธออกไปว่า ถ้าเจ้าไม่กิน มันจะหายไปได้อย่างไร ว่าแล้วก็กระโดดเข้าจิกตีเมียจนกระทั่งเมื่อยตาย

ต่อมาฝนได้ตกลงมาอย่างหนัก ผลไม้ต่าง ๆ และอาหารที่เก็บไว้ในรัง เมื่อได้รับความชื้นและเปียกจนก้ขึ้นเต็มรังเหมือนเดิมอีก เมื่อนกตัวผู้เห็นเช่นนั้นก็เข้าใจเรื่องที่นางมาได้ ทลอดว่าอะไรเป็นอะไร มันเสียใจมากที่ได้ใช้อารมณ์และขาดเหตุผล ลงโทษเมียจนตาย เพราะความเข้าใจผิด จึงได้ตรองให้คร่าความทุกข์ความเศร้าโศก และร้องเรียกหาเมียอย่าง นาสงสาร

เมื่ออ่านแล้ว จงตอบคำถามต่อไปนี้เพียงสั้น ๆ ให้ได้ความ

1. เสื้บ ที่นกทั้งสองหามาไว้ในรังคืออะไร
2. ทำไมเสื้บอาหารที่นกเก็บสะสมไว้จึงน้อยลง

3. อะไรทำให้คุณผู้เข้าจำแนกโยยกินอาหารที่เก็บไว้

4. เพราะอะไรเมื่อเมียบอกว่าไม่ได้อะไรกิน คุณผู้จึงไม่เชื่อ

5. การที่คุณผู้กระโดดเข้าจิกตีเมียของบ้านตาย แสดงว่าคุณผู้เสียอย่างไร

6. อาหารที่คุณผู้เก็บไว้ขึ้นเต็มวังเหมือนเดิมได้อย่างไร

7. คุณผู้เสียใจมาก และคิดได้ว่า อะไร เป็นเหตุให้มันฆ่าเมียของบ้านตาย คำที่ชักเส้นได้ หมายถึงอะไร

แบบฝึกที่ 11

ชื่อ..... โรงเรียน

กินผักให้เกิดประโยชน์

ผักเป็นอาหารหมู่หนึ่ง ในอาหารหลัก 5 หมู่ของคนไทย ผักเป็นอาหารที่ให้วิตามิน และเกลือแร่สูง ซึ่งร่างกายต้องการเพื่อการเจริญเติบโต และความแข็งแรง นอกจากนี้ผักยังเป็นอาหารที่มีเส้นใยมาก ช่วยไม่ให้ท้องผูก

ใบผักส่วนที่มีสีเขียวแก่ จะมีคุณค่าสูงกว่าส่วนที่มีสีอ่อน และที่ใบผักจะมีวิตามิน และเกลือแร่มากกว่าส่วนอื่น ส่วนใหญ่จะมีวิตามินซี แร่เหล็ก และแคลเซียม

ผักที่เรากินนั้นได้มาจากส่วนต่าง ๆ ของพืช ได้แก่ ส่วนที่เป็นใบ ต้น ดอก ผล ราก และเมล็ด ซึ่งมีทั้งสีเขียวและสีเหลือง เราควรกินผักทุกชนิดให้ได้ทั้งผักสีเขียวและสีเหลือง เพื่อให้ได้วิตามินและเกลือแร่ครบถ้วน

การกินผักดิบของล้างให้สะอาดให้มากที่สุด จึงจะปลอดภัยจากพยาธิ และสารพิษที่ตกค้างอยู่ในผัก การล้างผักควรใช้น้ำมาก ๆ และล้างหลาย ๆ ครั้ง ก่อนล้างควรตัดส่วนที่กินไม่ได้ ออก ผักที่เป็นกอ เช่น ผักกาด ควรเด็ดใบออกจากกอแล้วจึงล้าง ไม่ควรหั่นหรือปอกผักแล้วแช่น้ำ เพราะจะทำให้สูญเสียคุณค่าทางอาหารได้ นอกจากนี้อาจลวกผักด้วยน้ำร้อนก็ได้

การกินผักให้ประโยชน์และปลอดภัยจากพยาธิ หรือยาฆ่าแมลง ควรเลือกกินผักที่ขึ้นในไร่ หรือผักสวนครัวที่สามารถปลูกกินเองได้ ไม่ต้องใช้ยาฆ่าแมลง

จงตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) หน้าตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. คำว่า อาหารหลัก หมายถึงอาหารอย่างไร

ก. อาหารที่หาง่ายและราคาถูก	ข. อาหารที่สำคัญมากจะขาดไม่ได้
ค. อาหารที่เก็บไว้ใช้ยามขาดแคลน	ง. อาหารที่ทุกคนต้องมี

2. ทำไมเราจึงต้องกินผักทุกวัน
 - ก. เพราะช่วยให้ร่างกายเติบโตเร็ว
 - ข. เพราะช่วยให้ร่างกายทำงานได้
 - ค. เพราะช่วยให้ผิวพรรณสดใส
 - ง. เพราะช่วยให้แข็งแรงและเติบโตเร็ว
3. ถ้าไม่กินผักจะทำให้ ท้องผูก คำนี้ชี้ให้เห็นโทษของความว่าอย่างไร
 - ก. ไม่ถ่ายอุจจาระ
 - ข. ถ่ายอุจจาระเป็นก้อนแข็ง
 - ค. ถ่ายอุจจาระมีมูกเลือด
 - ง. ถ่ายอุจจาระเป็นน้ำ
4. ใบผักส่วนที่มีสีเขียวแก่กว่าใบผักส่วนที่มีสีอ่อนอย่างไร
 - ก. มีวิตามินมากกว่า
 - ข. มีเกลือแร่มากกว่า
 - ค. มีรสชาดขร่อยกว่า
 - ง. มีคุณค่าทางอาหารสูงกว่า
5. ผักที่ใช้ชดเชยเป็นอาหาร เช่นเดียวกับคอกแคคืออะไร
 - ก. มะกอก
 - ข. ชะอม
 - ค. สะเคา
 - ง. กระถิน
6. เราจะลดสารพิษจากยาฆ่าแมลงที่ติดมากับผักได้อย่างไร
 - ก. หั่นเป็นชิ้นก่อนล้าง
 - ข. แช่น้ำเอาไว้นาน ๆ
 - ค. ใช้น้ำมาก ๆ ล้างหลาย ๆ ครั้ง
 - ง. ใช้น้ำผสมผงซักฟอก
7. เพราะเหตุใดเราจึงต้องล้างผักให้สะอาดก่อนกิน
 - ก. เพื่อให้ผักสดน่ากิน
 - ข. เพื่อความปลอดภัย
 - ค. เพื่อความสบายใจ
 - ง. เพื่อความสวยงาม
8. การปอกหรือหั่นผักแช่น้ำไว้ จะทำให้เกิดอะไรขึ้น
 - ก. ผักสะอาดอย่างทั่วถึง
 - ข. ผักจะบูดเน่า
 - ค. คุณค่าทางอาหารจะเปลี่ยนไป
 - ง. คุณค่าทางอาหารจะสูญเสียไป
9. การปลูกผักสวนครัวเอาไว้มากินเองได้อย่างไร
 - ก. ประหยัดและปลอดภัย
 - ข. ประหยัดและสะดวก
 - ค. ประหยัดและสบาย
 - ง. สะดวกและสบาย

แบบฝึกที่ 12

ชื่อ โรงเรียน

ชายหญิง เขียนคนป่วย

ชายหญิงคนหนึ่ง รู้ข่าวว่าเพื่อนป่วยนอนรักษาตัวอยู่บ้านมาหลายวัน จึงไปเยี่ยม
เขาคิดถอยคำที่จะซักถามอาการป่วยของเพื่อนไว้สามข้อดังนี้

1. "อาการป่วยทุเลาแล้วไม่ใช่หรือ" เพื่อนคงตอบว่า "ทุเลาแล้ว" หรือ "ค่อยยังชั่ว"
2. "ให้หมอไหนรักษา" เพื่อนจะบอกชื่อหมอให้ฟัง แล้วเขาจะถามต่อไปว่า
3. "คาดว่าจะหายภายในกี่วัน" เพื่อนคงตอบว่า "มีหวังว่าจะหายในไม่ช้า"

แล้วเขาจะพูดว่า "ผมขอภาวนาให้เป็นเช่นนั้น" ถอดจากนั้นจะคุยกับเพื่อนในเรื่องอื่น ๆ
แล้วจึงจะลากลับ

เมื่อเตรียมคำถามคำตอบได้เรียบร้อยแล้ว เขารู้สึกโล่งใจมาก พอไปพบเพื่อนเขาก็
ถามข้อที่ 1 ทันที แทนที่เพื่อนจะตอบอย่างที่เขาคาดเอาไว้ กลับตอบว่า "อาการเพียบลง"
ชายหญิงยิ้มด้วยความพอใจ แล้วพูดว่า "ผมก็ใจหายที่ได้ทราบข่าวนี้ คุณให้หมอไหนรักษา"
คนป่วยมองหน้าเพื่อนอย่างงุนงง แล้วตอบว่า "ให้หมออินรักษาครับ" ชายหญิงพยักหน้า แล้วพูดว่า
"ได้หมอคนนี้รักษาก็ดีละนะซี หมอกะว่าจะหายภายในกี่วัน" คนป่วยพูดอย่างไม่พอใจว่า "ขึ้นให้
หมออินรักษาเป็นไปมีวันหาย ผมก็ตายเท่านั้นเอง" ชายหญิงหัวเราะลั่นยกมือไหว้คนป่วย และพูด
อย่างยิ้มแย้มว่า "ผมขอภาวนาขอให้เป็นอย่างที่คุณว่า" พอได้ฟังคำพูดนี้ คนป่วยโกรธมากจึง
ตะโกนว่า "คนบ้า มานั่งแข็งจนเจ็บอยู่ได้ ออกไปให้พ้นบ้านซะเดี๋ยวนี้"

จงตอบคำถามต่อไปนี้เพียงสั้น ๆ ให้ได้ความ

1. คนหญิง คือคนอย่างไร

2. คำว่า ทุเลา หมายความว่าอย่างไร

3. คำว่า "โง่งเงิ" หมายถึงอะไร

4. "เมฆขาวนวลให้เป็นที่คิดว่า" คำที่ชายหญิงคิดเอาไว้ หมายถึงให้เป็นอย่างไร

5. อาการช่วยของคนป่วยในเรื่องนี้เป็นอย่างไร

6. คนป่วยรู้สึกอย่างไรจึงพูดว่า "คนบ้า มานั่งแข่งคนเจ็บอยู่ได้ ออกไปให้พ้นบ้านข้าเดี๋ยวนี้"

7. ทำไมชายหญิงจึงหัวเราะและแสดงความยินดีเมื่อเพื่อนบอกว่า หมออินทร์อาจคงตายแน่

แบบฝึกที่ 13

ชื่อ โรงเรียน

เตาเหาะ

เตาตัวหนึ่งอาศัยอยู่ในสระดิน ๆ มันรู้จักกับหงส์สองตัว ซึ่งมาหากินที่สระนั้นบ่อย ๆ หงส์ทั้งสองได้พบเห็นเหตุการณ์อะไรแปลก ๆ ก็นำมาเล่าให้เตาฟัง ต่อมาเกิดฝนแล้ง น้ำในสระนั้นก็แห้งลงทีละน้อย ๆ ทำให้เตาหาอาหารไม่ค่อยได้ และบอกลง ๆ ทุกวัน

หงส์ทั้งสองเห็นเพื่อนกำลังมีทุกข์ก็รู้สึกสงสาร จึงแนะนำเตาว่าควรไปหาที่อยู่ใหม่ และบอกว่ามีหนองน้ำแห่งหนึ่งมีผักและหญ้ามามาก แลอยู่ใกล้ อาเตาเดินไปจะใช้เวลาหาวัน เตาบอกว่าเดินไปไม่ไหวแน่ ขอให้หงส์ทั้งสองไปหาถึงไม้ม่า ตนจะเอาปากคาบกลางไม้ ให้หงส์คาบปลายไม้ข้างละตัว แล้วบินไป คงจะถึงภายในไม่กี่ชั่วโมง หงส์ทั้งสองได้ฟังก็เห็นดีด้วย จึงไปหาถึงไม้ม่า แล้วบอกเตาว่าระหว่างที่พาไปทองคำบอญ่่ง ๆ ห้ามพูดหรือคิดเป็นอันขาด เตาก็รับคำ

ขณะที่เตาหนีบ้านแห่งหนึ่ง ชาวบ้านแห่งนั้นมองเห็นเตาลอยอยู่ในช่องฟ้า เขาก็ร้องบอกต่อ ๆ กันว่า "เตาเหาะได้ เตาเหาะได้" เตาก็ยินเสียงคนพูดก็อดอยากจะถามหงส์ว่าคนพูดอะไรกัน พอมันเอาปากพูดก็ร่วงลงสู่พื้นดิน ร่วงแหลกเหลวไปไม่มีชิ้นดี

จงตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) หน้าตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. เตารู้จักกับหงส์ได้อย่างไร

ก. เพราะอาศัยอยู่ในสระเดียวกัน

ข. เพราะหากินที่สระเดียวกัน

ค. เพราะเตาได้รับความรู้จากหงส์

ง. เพราะหงส์ไปเยี่ยมเตาบ่อย ๆ

2. ปณเณงทำให้เก็อะอะไรขึ้น
 - ก. น้ำในสระลดลงมาก
 - ข. น้ำในสระแห้งหมด
 - ค. น้ำในสระมีเหาเต็ม
 - ง. น้ำในสระมีมากขึ้น
3. ในเรื่องนี้อาหารของเตาเคืออะไร
 - ก. ผักบุ้ง
 - ข. ผักกาด
 - ค. หนุ่ยขาว ๆ
 - ง. ผักและหนุ่ย
4. พงส์ทั้งสองเห็นคัวยกับเตาในเรืองใด
 - ก. หาที่อยู่ใหม่ให้เตา
 - ข. หาไม้มาให้เตาคาบ
 - ค. หาเรื่องสนุก ๆ มาเล่าให้เตาฟัง
 - ง. หาเรื่องแปลก ๆ มาเล่าให้เตาฟัง
5. จากเรื่องนี้ข้อใดแสดงว่าเตาฉลาด
 - ก. ให้พงส์เอาไม้มาคาบพาบินไป
 - ข. ยอมย้ายที่อยู่ตามพงส์บอก
 - ค. รับฟังเรื่องต่าง ๆ จากพงส์
 - ง. ถามพงส์เมื่อได้ยินคนพูด
6. เพราะเหตุใดชาวบ้านจึงพูดว่าเตาเหาะได้
 - ก. เห็นเตาอยู่ในท้องฟ้า
 - ข. เห็นเตาบินได้
 - ค. เห็นเตาบินไปกับพงส์
 - ง. เห็นพงส์ขึงเตา
7. ก่อนพาเตาบินไปพงส์ขอร้องเตาในเรื่องใด
 - ก. ไม้ให้พูด
 - ข. ไม้ให้สงสัย
 - ค. ไม้ให้ตกใจ
 - ง. ไม้ให้แปลกใจ
8. คนที่มีนิสัยเหมือนพงส์ในเรื่องนี้จะเป็นอย่างไร
 - ก. ชอบให้
 - ข. ชอบช่วยเหลือ
 - ค. ไม่สนใจใคร
 - ง. เกรงใจคน
9. ข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้คืออะไร
 - ก. การไม่เชื่อฟังผู้หวังดีจะมีอันตราาย
 - ข. การเป็นผู้ชอบถามจะมีอันตราาย
 - ค. การไม่ทำตามขอตกกลงจะมีอันตราาย
 - ง. การพูดไม่ถูกเวลาจะมีอันตราาย

แบบฝึกที่ 14

ชื่อ โรงเรียน

ไมสุแพง

ชายคนหนึ่งเลี้ยงนกแก้วไว้อย่างดี เขาสอนให้มันพูดภาษาคนทุกวัน แต่มันพูดได้คำเดียวว่า "ไมสุแพง ไมสุแพง" วันหนึ่งเขาเอานกแก้วตัวนั้นไปขายที่บ้านผู้ใดคนหนึ่ง ท่านผู้นั้นถามว่า "นกตัวนี้ราคาเท่าไร"

เจ้าของนกบอกว่า "ราคา 100 บาท"

ท่านผู้นั้นตอบว่า "แพงนี่ก็ไม้อ้อ"

เจ้าของนกพูดว่า "ไมแพงซอรับ"

เมื่อนกแก้วได้ยินคำว่า "ไมแพง" ก็พูดขึ้นว่า "ไมสุแพง ไมสุแพง"

ท่านผู้ใดได้ยินดังนั้นก็ขบขัน คิดว่านกตัวนั้นพูดได้มากจึงตกลงซื้อ

ครั้นเจ้าของนกกลับไปแล้ว ท่านผู้ใดก็พากันมา แต่ไม่ว่าท่านผู้ใดจะพูดอะไร นกตอบเหมือนกันทุกครั้งว่า "ไมสุแพง ไมสุแพง" ท่านผู้ใดจึงรู้ว่าถูกหลอกเสียแล้ว

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องข้างบนจบแล้ว ให้ตอบคำถามต่อไปนี้เพียงสั้น ๆ ให้อีกต้อง

1. ผู้ใด ในเรื่องนี้หมายถึงคนอย่างไร

2. การที่ผู้ใดพูดว่า "แพงนี่ก็ไม้อ้อ" แสดงว่าเขารู้สึกอย่างไรกับนกแล้ว

3. เจ้าของนกพูดว่า "ไมแพงซอรับ" แสดงว่าเขามีความรู้สึกต่อผู้ใดคนนั้นอย่างไร

4. ทั้งที่คนเลี้ยงสอนให้ทนทุกข์ทรมานมาคนทุกวัน ทำไมมันจึงพูดได้โดยคำเดียว

5. เพราะเหตุใดผู้จึงชอบนกแก้ว

6. ทำไมผู้จึงชอบนกแก้วเอาไว้

7. จากเรื่องนี้ผู้ถูกใครหลอกโดยไม่ตั้งใจ

แบบฝึกที่ 15

ชื่อ โรงเรียน

การเดินทางที่ไปเอาประโยชน์

ในตอนกลางคืน พ่อได้พบกับลูกชายว่า พรุ่งนี้ตอนเช้าลูกกับพ่อไปตลาดด้วยกันเพื่อนำเอาของบางอย่างกลับบ้าน ลูกชายเมื่อได้ฟังพ่อบอกเช่นนั้นก็จำไว้ในใจ พ่อรุ่งเช้าก็รีบตื่นแต่เช้ากว่าปกติ รีบออกเดินทางคนเดียวไปที่ตลาดทันที แต่พอไปถึงตลาดเขาก็ไม่รู้ว่าจะนำอะไรกลับบ้าน จึงได้แต่เดินทวนดูสิ่งของต่าง ๆ ที่ตลาด เขารอานั่นออกร้านนี้ แต่ก็ไม่รู้จะซื้ออะไร เพราะเขาไม่ได้นำเงินไปด้วย เขารู้สึกอ่อนเพลียและเหนื่อยมากเพราะตั้งแต่เดินทางมายังไม่ได้นั่งพัก และยังไม่มีอะไรมาถึงเลย เขารู้สึกหิวมากจึงรีบเดินทางกลับบ้าน แล้วถามพ่อว่าให้ไปเอาอะไรที่ตลาด ตนนำมาไม่ถูกจึงกลับมาตัวเปล่า แต่พ่อไม่ตอบ กลับบอกว่า โอ้ลูกใจ คนไม่มีปัญญา คนหัวทึบทำไมไม่คอยพ่อก่อน รีบรอนไปทำไม ไปแล้วกลับมาตัวเปล่าแบบนี้จะไรดีขึ้น ทำให้ตัวเองลำบากเปล่า ๆ พ่อไม่ได้บอกให้ทำอย่างนี้เลย

จงตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ใต้ตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

- ในตอนกลางคืนพ่อพบกับลูกชายเรื่องอะไร

ก. ให้ลูกไปซื้อของที่ตลาด	ข. ให้ลูกไปจ่ายตลาด
ค. พ่อกับลูกไปช่วยกันจ่ายตลาด	ง. พ่อกับลูกไปเอาของที่ตลาด
- การที่ลูกชายตั้งใจจำคำบอก ของพ่อเอาไว้ก่อนนอน แสดงว่าเขาเป็นคนอย่างไร

ก. เชื่อฟังผู้ใหญ่	ข. อยากรู้อะไรผู้ใหญ่
ค. อยากช่วยทำงาน	ง. ไม่ทำตามผู้ใหญ่

3. ทำไมลูกชายจึงรีบขึ้นนอนแต่เช้าในวันรุ่งขึ้น
 - ก. รีบปฏิบัติตามพ่อสั่ง
 - ข. รีบขึ้นก่อนพ่อ
 - ค. รีบไปตลาด
 - ง. รีบไปเอาของ
 4. เมื่อไปถึงตลาดทำไมเขาจึงไม่รู้ว่าอะไรกลับบ้าน
 - ก. ไม่ได้ถามพ่อก่อนไปตลาด
 - ข. ชังพ่อพูดไม่ถนัด
 - ค. เขาจำไม่ได้ว่าจะไปเอาอะไร
 - ง. เขาเหนื่อยมากจึงไม่อยากได้อะไร
 5. เขาเดินเขาร้านต่าง ๆ ในตลาดเพื่ออะไร
 - ก. สํารวจของ
 - ข. คุงของ
 - ค. เดินเล่น
 - ง. เดินเที่ยว
 6. "ไม่มีอะไรตกถึงท้อง" หมายความว่าอย่างไร
 - ก. ยังไม่ได้กินอะไรเลย
 - ข. ยังไม่ได้ซื้ออะไรเลย
 - ค. ยังไม่ได้นั่งพัก
 - ง. ยังไม่หายเหนื่อย
 7. ทำไมเขาจึงไม่ซื้อของ
 - ก. พ่อไม่ได้สั่ง
 - ข. ไม่มีเงิน
 - ค. ไม่รู้จะซื้ออะไร
 - ง. อยากรีบกลับบ้าน
 8. เพราะเหตุใดเขาจึงรีบเดินทางกลับบ้าน
 - ก. เหนื่อยมาก
 - ข. เหลือมาก
 - ค. กระหายมาก
 - ง. เหนื่อยและหิวมาก
 9. คนโง่ ตรงข้ามกับขี้โกง
 - ก. คนดี
 - ข. คนขยัน
 - ค. คนเก่ง
 - ง. คนฉลาด
 10. ข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้คืออะไร
 - ก. ก่อนทำอะไรต้องเข้าใจเสียก่อน
 - ข. ก่อนไปไหนต้องขออนุญาตผู้ใหญ่
 - ค. การเดินทางต้องมีอาหารติดตัวไปด้วย
 - ง. การเดินทางต้องมีการหยุดพัก
-

แบบฝึกที่ 16

ชื่อ โรงเรียน

วิตามินบีสอง

วิตามินบีสอง มีชื่อเรียกกันหลายชื่อ เช่น วิตามินจี ที่พบในทองคำมักเรียกว่า โรโซ-คลาวิน วิตามินบีสองเป็นสารสีเหลือง ละลายน้ำได้

ความสำคัญของวิตามินบีสองคือ ช่วยในการขับถ่ายของกากออกซิเจนของเซลล์ต่าง ๆ ในร่างกาย ดังนั้นถ้าขาดวิตามินบีสอง อวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายจะขาดกากออกซิเจนด้วย ทำให้มีอาการไคหลายอย่าง แล้วแต่ว่าจะขาดมากหรือน้อย

อาการที่เกิดจากการขาดวิตามินบีสองไม่มาก คนไข้จะมีอาการคลุมเครือ ส่วนมากจะมีสุขภาพไม่ดี เหนื่อยโศกและมักเป็นโรคผิวหนัง ทอมซันไธน์อีกเสบ

อาการที่เกิดจากการขาดวิตามินบีสองอย่างมาก มีหลายอย่างเช่น ผิวหนังแตกเป็นแผลที่ รุงrug หลังใบหู ถ้าเป็นที่มุมปากเรียกว่าปากนกกระจอก นอกจากนี้อาจมีอาการอื่นอีกเสบแคง เป็นโรคผิวหนังชนิดผิวหนังแห้งสากคำเป็นหย่อม ๆ แล้วลอก ขนร่วง มักเป็นที่หน้าหรือศีรษะ คาใบกลาสู่แสงสว่าง เมื่อยสายทางาย กลืนข้าวไม่ลงเพราะเผ็ดคอ

อาหารที่มีวิตามินบีสอง มีทั้งในอาหารที่ได้จากสัตว์และพืช เช่น ในเนื้อสัตว์ กับไข่แดง นม เนย และถั่วลิสง เพื่อป้องกันโรคที่เกิดจากการขาดวิตามินบีสอง และเพื่อความเจริญเติบโตของร่างกาย นักเรียนต้องกินอาหารที่มีวิตามินบีสองในแต่ละมื้อ

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องข้างบนจบแล้ว จงตอบคำถามต่อไปนี้เพียงสั้น ๆ ให้อยู่ทอง

1. วิตามิน หมายถึงอะไร

2. วิตามินบีสองมีประโยชน์อย่างไร
3. เพราะเหตุใดโภชนาการวิตามินบีสอง ร่างกายจึงจะขาดการใช้ออกซิเจนควย
4. ร่างกายของคนใช้การใช้ออกซิเจนทำอะไร
5. เนื้ออะไรบ้างที่กินแล้วจะได้วิตามินบีสอง (บอกมา 3 ชื่อ)
6. ไข่แดงที่ให้วิตามินบีสอง ส่วนมากได้มาจากไหน
7. เพราะอะไรจึงเรียกคนเป็นแผลที่มุมปาก เนื่องจากขาดวิตามินบีสองว่า "ปากนกกระจอก"

แบบฝึกที่ 17

ชื่อ โรงเรียน

การใช้น้ำ

น้ำเป็นสิ่งจำเป็นต่อชีวิตมาก ต้องใช้อย่างประหยัด ถ้าขาดแคลนน้ำจะเกิดสภาพสกปรก เกิดโรคร้ายไข้เจ็บ โดยเฉพาะโรคเกี่ยวกับทางเดินอาหาร โรคผิวหนัง ดังนั้นต้องระมัดระวังในการใช้น้ำ โดยปฏิบัติดังนี้

น้ำฝน เป็นน้ำสะอาดตามธรรมชาติ ใช้น้ำและใช้ชำระล้างได้ทุกกรณี การเก็บน้ำฝนควรมีภาชนะที่สะอาด ก่อนรองน้ำฝนเก็บไว้ ควรรอให้หลังคาสะอาดก่อน

น้ำบ่อ ต้องไม่ปล่อยให้สิ่งสกปรกตกลงในบ่อ และไม่ขุดบ่อใกล้สวน

น้ำในห้วยหนองลำคลอง ส่วนใหญ่ไม่สะอาด เพราะมีผู้ใช้น้ำมาก ควรทำให้สะอาดก่อนใช้ ด้วยการกวาดสารส้ม หรือต้มให้เดือด มักใช้อาบและซักเสื้อผ้า

การอาบน้ำ ควรรดน้ำที่ตัวพอเปียก แล้วจึงฟอกสบู่ ล้างสบู่โดยใช้น้ำ 2 - 3 ชั้น ล้างให้ทั่วตัว ไม่รดน้ำโครม ๆ

การล้างจาน ให้กวาดหรือเช็ดเศษอาหารออกก่อน แล้วจึงล้างจากใบที่เปื้อนน้อยที่สุดไปหาใบที่เปื้อนมากที่สุด เวลาล้างรองน้ำใส่อ่างล้างพร้อมกัน ไม่ล้างทีละใบ

การซักผ้า น้ำที่ใช้ซักเสื้อผ้าครั้งสุดท้าย ควรเก็บไว้ใช้รดบ้าน หรือล้างภาชนะได้ และถ้าไม่มีสารใดให้โทษแก่คนไม่ ก็ใช้รดน้ำต้นไม้ดีกว่าทิ้ง

จงตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) หน้าตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. น้ำจำเป็นต่อชีวิตมากในเรื่องใด

ก. ใช้ดื่มและชำระล้าง

ข. ใช้ในการเดินเรือ

ค. ใช้ในการเพาะปลูก

ง. ใช้ในโรงงานต่าง ๆ

2. น้ำจากธรรมชาติที่สะอาดและน้ำดื่มคือข้อใด
 - ก. น้ำบอ
 - ข. น้ำสระ
 - ค. น้ำคลอง
 - ง. น้ำฝน
3. โรคเกี่ยวกับทางเดินอาหารหมายถึงข้อใด
 - ก. หวัด
 - ข. หัก
 - ค. บิด
 - ง. วัณโรค
4. การเก็บน้ำฝนไว้ในโอ่ง ถ้าไม่ปิดฝาให้มิดชิดจะเกิดอะไรขึ้น
 - ก. น้ำระเหยไปหมด
 - ข. เป็นที่ยุ่งลงไข
 - ค. น้ำมีกลิ่นเหม็น
 - ง. เป็นที่เพาะเชื้อโรค
5. ในแต่ละวันเราใช้น้ำทำอะไรที่จำเป็นมากที่สุด
 - ก. ดื่ม
 - ข. ประุงอาหาร
 - ค. รดน้ำต้นไม้
 - ง. ชำระล้าง
6. เราใช้สารส้มกวนน้ำเพื่ออะไร
 - ก. ใ้หน้าใส
 - ข. ใ้หน้าสะอาด
 - ค. กำจัดกลิ่นเหม็น
 - ง. กำจัดเชื้อโรค
7. ทำไมเราจึงต้องซักเสื้อผ้าที่ใส่แล้ว
 - ก. ใ้เสื้อผ้าสวยงาม
 - ข. ใ้เสื้อผ้าดูใหม่
 - ค. ใ้เสื้อผ้าน่าใช้
 - ง. ใ้เสื้อผ้าสะอาด
8. การอาบน้ำทำอย่างไรจึงจะสะอาด
 - ก. รดน้ำที่หัวให้ทั่ว
 - ข. ฟอกสบู่ให้ทั่วหัว
 - ค. ฟอกและล้างสบู่ให้ทั่วหัว
 - ง. รดน้ำและซักดูให้ทั่วหัว
9. เพราะเหตุใดจึงไม่ควรล้างจานที่ละใบ
 - ก. เปลืองน้ำ
 - ข. เสียเวลา
 - ค. จานไม่สะอาด
 - ง. กองล้างหลายครั้ง

แบบฝึกที่ 16

ชื่อ โรงเรียน

พระมหาธีรราชเจ้า

พระมหาธีรราชเจ้า คือรัชกาลที่ 6 แห่งราชวงศ์จักรี ทรงมีพระนามเดิมว่า เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ เมื่อเสด็จขึ้นครองราชย์ ทรงพระนามว่า พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระราชกรณียกิจที่สำคัญ เช่น การวางรากฐานการปกครองระบอบประชาธิปไตย เลิกทาส ก ข และการพนันเบียร์ จัดตั้งคลังออมสิน ทรงพระราชนิพนธ์วิทยานิพนธ์ และพระราชบัญญัติขนานนามสกุล กำหนดค่าน้ำหนักของเหรียญ การนำประเทศเข้าร่วมสงครามโลกครั้งที่ 1 ตั้งกองเสือป่าและลูกเสือขึ้น เพื่ออบรมให้รักชาติ

พระมหาธีรราชเจ้าทรงพระปรีชาสามารถ ในการประพันธ์ทุกประเภท ทั้งที่เป็นร้อยแก้ว ร้อยกรอง และบทละคร ซึ่งเป็นประโยชน์แก่คนไทยมาก เพราะมีทั้งความรู้ ใจกว้าง และมี ความสนุกสนานอยู่ด้วย ประชาชนจึงพร้อมใจกันถวายพระนามว่า "สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า" เพราะคำว่า "มหา" แปลว่า ยิ่งใหญ่ "ธีร" แปลว่า นักปราชญ์ คือผู้รอบรู้ สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า จึงหมายถึง พระเจ้าแผ่นดินผู้ทรงรอบรู้ทุกด้าน

จงตอบคำถามต่อไปนี้เพียงสั้น ๆ ให้อยู่ในช่อง

1. นักปราชญ์ หมายถึงคนอย่างไร

2. มหา หมายความว่าอย่างไร

3. คำนำหน้าชื่อผู้หญิงหมายถึงคำใดบ้าง

4. ลูกเสือกงั้นเพื่ออะไร

5. ถวายพระนาม หมายถึงความว่อย่างไร

6. พระมหาธีรราชเจ้า ทรงมีความสามารถพิเศษในด้านใด

7. เหตุการณ์ที่ 6 จึงได้พระนามว่า พระมหาธีรราชเจ้า

แบบฝึกที่ 19

ชื่อ โรงเรียน

เนื้อสัตว์

สัตว์ที่เราใช้เป็นอาหารมีหลายชนิด มีทั้งประเภทที่เลี้ยงลูกด้วยนม สัตว์ปีก สัตว์เลื้อยคลาน และประเภทสัตว์น้ำ

คุณค่าทางอาหารของเนื้อสัตว์คือ ให้โปรตีนสูง ซึ่งร่างกายต้องการนำไปใช้สร้างความเจริญเติบโต และซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอ เครื่องในของสัตว์จะให้วิตามินบีหนึ่งและวิตามินบีสองสูงกว่าเนื้อธรรมดา ทั้ง จะมีวิตามินเอสูง ในตับปลาจะมีวิตามินเอและอีสูงเป็นพิเศษ วิตามินเอจะช่วยบำรุงสายตา วิตามินอีจะช่วยบำรุงกระดูก ส่วนในปลาทะเลจะมีไอโอดีน ซึ่งจะช่วยบำรุงสมองและป้องกันคอพอก

เนื้อที่ใช้เป็นอาหารต้องปรุงสุกให้สุกจนทั่วเสียก่อน ถ้ากินเนื้อสุก ๆ ดิบ ๆ เนื้อจะย่อยยาก และอาจเป็นพยาธิได้ เช่น ในเนื้อวัวและเนื้อหมูที่ไม่สุก จะมีพยาธิตัวเล็ก ในสัตว์น้ำจึงจะมีพยาธิใบไม้ในตับ และตัวจิ๋ว คนที่ชอบกินยาหยอโขงแกล่มสุรา อาจกินเอาตัวอ่อนของพยาธิเข้าไปด้วย

การเลือกเนื้อต้องให้สดและปลอดภัย เช่น เนื้อวัวมีสีแสด เนื้อหมูมีสีชมพู และเนื้อทั้งสองชนิดนี้ต้องไม่มีเมือกขาว หอยที่ยังสดๆ จะปิด ปลาสดเพื่อจะคงมีสีแสดสด ทาโลนูนเต็มเป็นท่อน

จงตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ใต้ตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. กินอาหารพวกเนื้อสัตว์มีประโยชน์อย่างไร

ก. ช่วยให้มีกำลัง	ข. ช่วยให้เจริญเติบโต
ค. ช่วยให้แข็งแรง	ง. ช่วยให้เป็นพยาธิ

2. ถ้ายากให้ร่างกายได้วิตามินเอมาก ๆ จะต้องกินอาหารในข้อใด

ก. กล้วย	ข. ไข่
ค. ปลา	ง. หัวใจ
3. อาหารในข้อใดจะช่วยป้องกันโรคคอพอกได้

ก. ปลาชุก	ข. ปลาแซลมอน
ค. ปลาทู	ง. ปลาสาหร่าย
4. เราไม่ควรกินเนื้อที่สุก ๆ ดิบ ๆ เพราะอะไร

ก. เนื้อมีกลิ่นเหม็น	ข. เนื้อไม่ย่อย
ค. เนื้อจะย่อยยาก	ง. เนื้อไม่น่ากิน
5. คนที่มีพยาธิตัวเล็กเกิดจากอะไร

ก. กินเนื้อวัวที่ไม่สุก	ข. กินเลือดที่ไม่สุก
ค. กินยาปลาชิว	ง. กินยาคุม
6. ถ้ากินเนื้อหมูที่มีเมือกสีขาวจะเป็นอย่างไร

ก. ไก่พยาธิใบไม้ในตับ	ข. ไก่พยาธิเส้นด้าย
ค. ไก่พยาธิตัวจิ๋ว	ง. ไก่พยาธิตัวเล็ก
7. คนที่ชอบกินยาหยอชิง อาจเกิดอะไรขึ้น

ก. มีพยาธิตัวเล็ก	ข. มีพยาธิตัวจิ๋ว
ค. มีพยาธิตัวกลม	ง. มีพยาธิเส้นด้าย
8. ลักษณะของปลาที่ยังสดอยู่จะเป็นอย่างไร

ก. หัวสีดำ	ข. คางสีนูนเต็ม
ค. คางโตเนื้อแข็ง	ง. เหงือกสีชมพู
9. อยากจะกินอาหารที่ช่วยบำรุงสมอง ควรจะเลือกในข้อใด

ก. สัตว์ปีก เช่น นก	ข. สัตว์เลี้ยงลูก
ค. สัตว์จากทะเล	ง. สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม

แบบฝึกที่ 20

ชื่อ โรงเรียน

พระนเรศวรมหาราช

พระนเรศวรมหาราช ทรงพระราชสมภพที่เมืองพิษณุโลก เมื่อ พ.ศ. 2098 เป็นโอรสของพระมหาธรรมราชา กับพระวิสุทธิกษัตริย์ ทรงมีพระพี่นางหนึ่งองค์คือพระสุพรรณเทวี และมีพระอนุชาหนึ่งองค์คือ พระเอกาทศรถ

เมื่อ พ.ศ. 2106 พระเจ้าบุเรงนองกษัตริย์พม่า ได้ยกทัพมาโจมตีเมืองพิษณุโลก และได้ขอพระนเรศวรไปเลี้ยงไว้ที่กรุงหงสาวดี เป็นเวลา 9 ปี เพื่อเป็นตัวประกันมิให้พระมหาธรรมราชาคิดร้ายต่อพม่า เมื่อได้กลับคืนมากรุงศรีอยุธยา พระนเรศวรได้รับสถาปนาขึ้นเป็นมหาอุปราช ไปครองเมืองพิษณุโลก พ.ศ. 2114

พระนเรศวรทรงมีพระปรีชาสามารถในการรบเป็นอย่างดี เช่น สามารถตีเมืองคังให้พม่าได้ ทำให้พม่าเริ่มไม่ไว้วางใจ และวางแผนกำจัดพระองค์ เพราะเห็นว่าเจ็ดยวฉาคมากเกรงว่าจะเป็นภัยต่อพม่า เมื่อทรงทราบว่าพมามีความคิดร้ายต่อพระองค์ จึงได้ประกาศอิสรภาพของกรุงศรีอยุธยาที่เมืองแครง พ.ศ. 2127

หลังจากนั้นพม่าได้ยกทัพมาตีไทยอยู่เสมอ แต่ไทยสามารถป้องกันบ้านเมืองไว้ได้ทุกครั้ง มีครั้งที่สำคัญคือ ใน พ.ศ. 2135 ได้ทรงทำยุทธหัตถีกับพระมหาอุปราชา แล้วใช้พระแสงของ้าวฟันพระมหาอุปราชาสิ้นพระชนม์อยู่บนคอช้าง พม่าจึงถอยทัพกลับไป

พระนเรศวรเสด็จสวรรคต พ.ศ. 2148 พระชนม์ได้ 50 พรรษา และครองราชย์ได้ 15 ปี ทรงเป็นกษัตริย์ไทยที่สำคัญพระองค์หนึ่ง ที่ได้รับการเชิดชูว่าเป็น "มหาราช"

จงตอบคำถามต่อไปนี้เพียงสั้น ๆ ให้อีกข้อ

1. อนุชา คืออะไร

2. เมืองแครงเกี่ยวข้องกับพระนเรศวรอย่างไร

3. เพราะเหตุใดสมเด็จพระนเรศวรมหาราชจึงวางแผนกำจัดพระนเรศวร

4. เมืองที่มี อิสรภาพ จะมีลักษณะอย่างไร

5. พระนเรศวรทรงมีความสามารถในด้านใด

6. ยุทธหัตถี หมายถึงอะไร

7. การเป็น มหาราช ของพระนเรศวร เนื่องจากได้สร้างคุณประโยชน์แก่ชาติอย่างไร

แบบฝึกที่ 21

ชื่อ โรงเรียน

บทเรียนของหนูหรั่ง

หนูครอบครัวหนึ่ง อาศัยอยู่ที่ชายป่า มีพ่อ แม่ และลูกหนูเล็ก ๆ อีกห้าตัว ลูกหนูตัวสุดท้ายชื่อ "หนูหรั่ง" ตัวของมันออกสีชมพู พ่อแม่และพี่ ๆ รักหนูหรั่งมาก แต่หนูหรั่งมันสับสนใจในสิ่งที่มันมีอยู่

เช้าวันหนึ่ง พี่ ๆ พาหนูหรั่งไปเที่ยวในป่า หนูหรั่งพอใจมากที่มันได้เห็นช้างมีหูใหญ่ตัวใหญ่โต นานาเกรงขาม สิ่งใดมีหน้าสง่างาม มาลายามีลายสวยแปลกตา กวางมีเขาเป็นกิ่งก้านนาดู ฉีเสื้อมีปีกสไลสวยงาม หนูหรั่งรู้สึกพอใจที่ตัวของมันเล็กนัย ๆ และไม่วางาม มันจึงไปนั่งร้องไห้อยูริมสระน้ำ นางฟ้าองค์หนึ่ง ได้ยินเสียง หนูหรั่งร้องไห้ก็ปรากฏกายขึ้นและถามหนูหรั่งว่า เพราะเหตุใดจึงร้องไห้ หนูหรั่งเล่าให้ฟัง นางฟ้าก็เข้าใจแล้วและชี้ไปที่ตัวหนูหรั่งให้กลายเป็นร่างที่มีทุกอย่างที่มันต้องการ หนูหรั่งก็ใจและภูมิใจในตัวเองมาก มันเดินเที่ยวไปในป่าอย่างมีความสุข

มีนายพรานคณะหนึ่งมาล่าสัตว์ในป่านี้ เห็นหนูหรั่งก็ไล่จับ หนูหรั่งตกใจกลัวมาก ขยับปีกจะบินหนีบินไม่ขึ้นเพราะตัวหนักเกินไป จะวิ่งหนีให้เร็วก็เกะกะเขา จึงวิ่งไปขอร้องขอให้ช่วย นางฟ้าตอบว่า "เจ้ามีรูปร่างเหมือนช้างก็จริง แต่เจ้าไม่ใช่ช้างเราช่วยเจ้าไม่ได้หรอก เราตกลงนายพรานเหมือนกัน" แล้วนางฟ้าก็วิ่งหนีไป หนูหรั่งวิ่งไปหาสิงโต มาลาย กวาง และฉีเสื้อขอให้ความช่วยเหลือ ล้วนแต่ได้รับการปฏิเสธ และวิ่งหนีไปจากมัน

ในที่สุดหนูหรั่งก็ถูกนายพรานจับได้ และนำไปขายให้คณะละครสัตว์ หนูหรั่งถูกขังอยู่ในกรง มันได้แต่ร้องไห้คิดถึงบ้าน นางฟ้าองค์เดิมปรากฏกายขึ้น ถามหนูหรั่งว่าได้ทุกอย่างตามที่ต้องการแล้วทำไมจึงร้องไห้ หนูหรั่งบอกว่าโดยบทเรียนแล้ว ขอไปนี้ไม่ต้องการอะไร ขอให้โลกกลับเป็นหนูหรั่งตามเดิมพ่อ นางฟ้าก็ช่วย หนูหรั่งก็ใจมากรีบวิ่งกลับบ้านทันที

จงตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) หน้าตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. นิสัยของหนูหึ่งต่างจากพี่ ๆ อย่างไร

ก. อยากไต่ของเพื่อน	ข. ไม่เชื่อฟังพ่อแม่
ค. ร้องไห้เมื่อไม่พอใจ	ง. ไม่พอใจในสิ่งที่มียู
2. หนูหึ่งนั่งร้องไห้เพราะไม่พอใจตัวเองในเรื่องใด

ก. ตัวเล็กและไม่สวยงาม	ข. ตัวเล็กและไม่แปลกตา
ค. ตัวเล็กและไม่แข็งแรง	ง. ตัวเล็กและไม่น่ารัก
3. นางฟ้า หมายถึงใคร

ก. ปี	ข. ปีศาจ
ค. เทวดา	ง. เทพธิดา
4. นายพราน หมายถึงใคร

ก. ผู้ชำนาญล่า	ข. ผู้ล่าสัตว์เลี้ยงสัตว์
ค. ผู้ล่าสัตว์ป่า	ง. ผู้ยิงปืนแม่น
5. หนูหึ่งมีรูปร่างเป็นอย่างไร เมื่อมีปีกแล้วจึงบินไม่ได้

ก. มีปีกเหมือนผีเสื้อมีตัวเป็นข้าง	ข. มีปีกเหมือนนกมีตัวเป็นข้าง
ค. มีปีกเหมือนผีเสื้อมีตัวเป็นสิงโต	ง. มีปีกเหมือนนกมีตัวเป็นสิงโต
6. นางฟ้าช่วยให้หนูหึ่งมีใบหน้าอย่างไร

ก. เหมือนหน้าสิงโต	ข. เหมือนหน้าผีเสื้อ
ค. เหมือนหน้ากวาง	ง. เหมือนหน้านาง
7. เพราะเหตุใดหนูหึ่งจึงร้องไห้เมื่อถูกขังในกรง

ก. หิว	ข. หนาว
ค. คิดถึงบ้าน	ง. อยากเห็นนางฟ้า
8. ข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้คืออะไร

ก. ควรจะพอใจในสิ่งที่มียู	ข. ควรจะพอใจในสิ่งที่ได้มา
ค. ไม่ควรอยากไต่สิ่งของของเพื่อน	ง. ไม่ควรร้องไห้เมื่อไม่พอใจ

แบบฝึกที่ 22

ชื่อ โรงเรียน

นางจุงจาง

แจ่มเป็นคนงานประจำหน่วยบำรุงทาง เขาเก่า มีหน้าที่ซ่อมทางรถไฟบริเวณสถานีเขาเก่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ วันนั้นเขาดังใจจะไม่ทางหลวง แต่ต้องเดินผ่านป่า เขาไม่มีอาวุธติดตัวไปเลย คิดว่าคงไม่มีสัตว์ร้าย แต่เขาก็ต้องตกใจสุดขีดและขนลุกซู่เมื่อเห็นจุงจางสีน้ำตาลเหลืองขนาดใหญ่ชกอยู่ห่างจากเขาเพียงสองเคียว ทาของนั้นกำลังจ้องเขาอยู่ เขารู้ว่าจุงจางถูกราย และหนีไม่พ้นจุงจาง เขาถอยหลังอย่างรวดเร็ว ยังไม่ทันได้วิ่งก็เลื้อยตามาติด ๆ

แจ่มเคยได้ยินว่า เวลาจุงจางไล่กวดคน มันเลื้อยเร็วมาก คนมักจะหนีไม่ทัน เขาก็เลิกคิดจะหนีหลังวิ่งหนี เปลี่ยนมาถอยหลังหนี เขาพยายามคุ้ยเสกไว้ ปากก็ท่องคาถาอาคมขอความคุ้มครองจากพระพุทธเจ้า เพราะว่าทั้งคู่อยู่ในระดับเดียวกับหน้าของเขา เขากลั้วงูก็เห็นว่าจิ้งยกเหาชายซึ่งสวมรองเท้าบูตขึ้นเป็นโล่ แล้วกระโดดถอยหลังที่ละก้าวด้วยขาข้างเดียว ฝ่ายจุงก็ตามมาติด ๆ และขู่ถึงฟัด ๆ

เขาอาศัยจับต้นไม้เวลากระโดดถอยหลัง ถ้าเขาหยุดงูก็หยุด เมื่อถอยได้ประมาณห้าวา ก็พบต้นไม้ขนาดเล็กท่าโล่รอบพอดิ และยอกไม้อยู่ไม่สูงนัก เขาจับยอกไม้ดีดไปอุดหนุนงูเต็มที่ มันตกใจถอยไปราวสองวา เขารับเอาขามาวางลงและหันหลังออกวิ่งหนีสุดแรง เมื่อหันไปก็เห็นงูไล่ตามมา จนเขาวิ่งออกมาพ้นป่า งูจึงหยุดไล่ตาม เขายังเก็บรองเท้าบูตคู่หนึ่งเอาไว้ และพูดว่า "ถ้าไม่มีอายโอบคุน ชีวิตคงไม่รอดแน่"

เมื่ออ่านจบแล้ว ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้เพียงสั้น ๆ

1. คำว่า โล ในเรื่องนี้หมายความว่าอย่างไร
.....
2. คำว่า บุญ หมายความว่าอย่างไร
.....
3. แฉมนับถือศาสนาอะไร
.....
4. "เขาใช้เท้าข้างเดียวกระโดดลงหลัง" หมายถึงเท้าใด
.....
5. ทำไมเขาจึงยกเท้าซึ่งสวมรองเท้าขึ้นเป็นโล
.....
6. เขาทองคำดาเพื่ออะไร
.....
7. "ถ้าไม่มี อ้ายโอบ กูนี้ ชีวิตคงไม่รอดแน่" อ้ายโอบหมายถึงอะไร
.....

แบบฝึกที่ 23

ชื่อ โรงเรียน

พระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช

พระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกทรงเป็นกษัตริย์องค์แรกแห่งราชวงศ์จักรี ประสูติเมื่อ พ.ศ. 2279 ในสมัยพระเจ้าบรมโกศ ยุคที่กรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี ทรงมีพระนามเดิมว่า "ทองด้วง" ได้เริ่มเข้ารับราชการในสมัยพระเจ้าอู่ทอง และได้เป็นหลวงยกกระบัตรเมืองราชบุรีในสมัยพระเจ้าเอกทัศ เมื่อกรุงศรีอยุธยาแตกแล้ว ได้รับราชการในสมัยพระเจ้าตากสินมหาราช ในตำแหน่งพระราชวรินทร์ ได้ทำสงครามมีความกล้าหาญชอบได้เป็นพระยาจักรี และ เจ้าพระยามหากษัตริย์ศึก ตามลำดับ

ต่อมาเกิดยุคเข็ญขึ้นกับพระเจ้ากรุงธนบุรี เจ้าพระยามหากษัตริย์ศึกสามารถปราบได้ จึงได้ปราบดาภิเษกขึ้นเป็นกษัตริย์ ทรงย้ายเมืองหลวงจากกรุงธนบุรีมาอยู่ที่กรุงรัตนโกสินทร์ ทรงสถาปนาราชวงศ์จักรีขึ้น เมื่อ พ.ศ. 2325 ได้ทรงทำนุบำรุงกรุงรัตนโกสินทร์ให้เจริญรุ่งเรือง และทรงสร้างวัดพระศรีรัตนศาสดาราม เพื่อเป็นที่ประดิษฐานพระแก้วมรกต

พระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก เสด็จสวรรคตเมื่อ พ.ศ. 2352 พระชนมได้ 73 พรรษา ครองราชย์ได้ 28 ปี เนื่องจากได้ทรงสร้างคุณประโยชน์แก่ประเทศไทยอย่างมากมาย คณะรัฐมนตรีจึงได้พิจารณาเห็นชอบ เมื่อวันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2524 ให้ถวายพระราชสมัญญาว่า "สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช"

จงตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) หน้าตัวอักษร ก ข ค
หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ประสูติ หมายถึงข้อใด

ก. พบ	ข. ใ้
ค. เห็น	ง. เกิด
2. ราชธานี มีความหมายตรงกับข้อใด

ก. เมืองใหญ่	ข. เมืองหลวง
ค. เมืองสำคัญ	ง. เมืองท่า
3. กษัตริย์องค์สุดท้ายก่อนกรุงศรีอยุธยาแตกคือใคร

ก. พระเจ้าบรมโกศ	ข. พระเจ้าอู่ทอง
ค. พระเจ้าเอกทัศ	ง. พระเจ้าตากสินมหาราช
4. เจ้าพระยามหากษัตริย์ศึก ได้รับความดีความชอบในเรื่องใด

ก. การรบ	ข. การประพันธ์
ค. การบำรุงศาสนา	ง. การติดต่อกับต่างประเทศ
5. คำว่า ยุดเข็ญ หมายความว่าอย่างไร

ก. คราวทุกข์	ข. คราวลำบาก
ค. คราวยาก	ง. คราวคอยยาก
6. คำว่า ประคิณฐาน หมายถึงอะไร

ก. การทำไว้	ข. การคิดทำขึ้น
ค. การตั้งขึ้น	ง. การตั้งไว้
7. พระราชสมัญญาว่า "สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช" ได้แก่อย่างไร

ก. ความเห็นชอบของประชาชน	ข. ความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี
ค. ความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรื	ง. ความเห็นชอบของพระเจ้าแผ่นดิน
8. เมื่อ พ.ศ. 2325 คือ 200 ปีที่ผ่านมา มีเหตุการณ์สำคัญอย่างไร

ก. สร้างกรุงเทพเป็นเมืองหลวง	ข. สร้างกรุงธนบุรีเป็นเมืองหลวง
ค. กรุงธนบุรีเกิดโรคระบาด	ง. กรุงศรีอยุธยาแตก

แบบฝึกที่ 24

ชื่อ โรงเรียน

บุญมหาชาติ

มหาชาติคือ เรื่องพระเวสสันดร บุญเทศน์มหาชาตินี้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเรียกว่า "บุญพระเวส" มักกำหนดทำบุญในเดือนสี่ ซึ่งเป็นเวลาที่เสร็จจากการทำบุญลาน เอาข้าวขึ้นยุ้งแล้ว การที่นิยมทำบุญพระเวสนี้ เพราะเชื่อว่าจะเป็นมหากุศล ถ้าใครฟังเทศเรื่องนี้อยู่ในเวลารุ่งและคืนเกี่ยวได้ จะมีอันส่งผลได้พบพระศรีอาริยมะโคตร ซึ่งจะมาตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าต่อจากพระสมณโคตมสัมมาสัมพุทธเจ้า

การเทศน์มหาชาติจะแบ่งออกเป็นสิบสามกัณฑ์ แต่ก่อนวันนิยมคือ กัณฑ์มหาพรต กัณฑ์ภัทรี และกัณฑ์ชูชก เพราะมีพระแท้เป็นภรรยาพื้นเมืองท่านองไฟเวระ คนจึงชอบฟัง

ก่อนวันงานจะมีการตกแต่งวัด หรือศาลาการเปรียญที่จะเป็นสถานที่เทศน์ด้วยราวซวักฉัตร ธง ทอดจอมบริเวณรอบ ๆ สถานที่ก็ประดับทำเป็นรูปประทุน่าที่ป่าทางเขาวัดและที่ปากทางที่พระขึ้นเทศน์ บางที่ก็ทำทางเข้าให้กว้าง เป็นการสนุกของผู้ที่เดินเข้า ส่วนที่ธรรมมาสน์นั้นตามมุมทั้งสี่ใช้ไหมผูกประดับด้วยคนกลวย ทยอยย มักเลือกคนกลวยที่ดูกลมกลึง และสุกใสเครือความเสาวศาลาการเปรียญก็ผูกคนกลวยเช่นกัน เมื่อเสร็จการเทศน์แล้วถวายพระ ถวายยัง เล็กอยู่พระก็ไช้ปลูกไว้ในวัด

จงตอบคำถามต่อไปนี้เพียงสั้น ๆ ให้อยู่กลาง

1. บุญพระเวส ของภาคอีสานหมายถึงบุญอะไร

2. คณินยพำณูพระเวส เพราะมีความเชื่ออย่างไร
.....
3. พระกรีกอริยเมตไตร หมายถึงใคร
.....
4. ทำไมคนจึงชอบฟังเทศน์กันทุก
.....
5. ธรรมมาสน์ หมายถึงอะไร
.....
6. กลวยสุกกาเครือ มีลักษณะอย่างไร
.....
7. สิ่งที่ไขปริศนาคัมภีร์ตามเสาศาลาการเปรียญ หรือบุษธรรมมาสน์ เมืองานเล็กจะถวายพระ
แสดงว่าคนถวายอะไรให้พระ
.....

แบบฝึกที่ 25

ชื่อ โรงเรียน

การใช้สบู่และเมซซัฟลอก

สบู่ ใช้สำหรับทำความสะอาดร่างกาย โดยช่วยขจัดคราบเหนียว ไขมัน และเชื้อโรคที่ติดอยู่บนผิวหนัง ช่วยให้เราสุขภาพดีขึ้น

เมซซัฟลอก ใช้ในการซักล้างเสื้อผ้า และสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ โดยช่วยขจัดคราบสกปรก ซึ่งเกิดจากสิ่งสกปรกต่าง ๆ บนร่างกายของเรา และสิ่งสกปรกที่มาจากสิ่งแวดล้อมออกไปได้ดีกว่าซักด้วยน้ำธรรมดาเพียงอย่างเดียว

สบู่เป็นเกลือของกรดไขมันชนิดหนึ่ง อยู่ในรูปของสารประกอบ ส่วนเมซซัฟลอกเก็บมาจากน้ำมันละหุ่ง ซึ่งเป็นน้ำมันธรรมชาติ แต่ทุกวันนี้สังเคราะห์จากน้ำมันปิโตรเลียม เมซซัฟลอกที่สังเคราะห์ขึ้นนี้ต่างจากสบู่คือ ไม่เป็นตะกอนในน้ำกรัง และสามารถขจัดสิ่งสกปรกได้ดีกว่าสบู่

อันตรายจากสบู่และเมซซัฟลอกที่สำคัญคือ ทำให้เป็นโรคผิวหนัง ซึ่งเกิดจากปริมาณที่ใช้มากเกินไป หรือแพ้สารที่ประกอบอยู่ในสบู่หรือเมซซัฟลอก เช่น สารทำลายเชื้อโรค ซึ่งปีละในการฆ่าเชื้อโรคได้สูง แต่มันทำให้ผิวหนังเป็นโรคแพ้แสงแดดได้

โดยทั่วไปถ้าใช้สบู่หรือเมซซัฟลอก 4 - 5 ครั้ง ภายในเวลา 8 ชั่วโมง จะไม่เป็นอันตรายต่อผิวหนัง ผู้ใช้ของหมั่นสังเกตผิวหนัง ถ้าถูกสบู่หรือเมซซัฟลอกบ่อย ๆ แล้วเป็นแผล อดทน คัน เป็นผื่นแดง ใหนยุบใจ แล้วไปปรึกษาแพทย์เพื่อป้องกันและรักษาต่อไป

วิธีที่จะช่วยป้องกันโรคผิวหนังจากการใช้สบู่และเมซซัฟลอกคือ ต้องระมัดระวังในการใช้ และชำระล้างผิวหนังให้สะอาดทุกครั้งหลังจากใช้แล้ว

จงตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) หน้าตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. เวลาอาบน้ำเราใช้สบู่เพื่ออะไร

ก. ทำความสะอาดผิวหนัง	ข. ทำให้รู้สึกสดชื่น
ค. ทำให้กลิ่นหอม	ง. ทำให้สบายใจ
2. เวลาซักผ้าเราใส่ผงซักฟอกเพื่ออะไร

ก. ซัбыให้ผ้าเป็นฟอง	ข. ซัбыให้ซักสะอาด
ค. ช่วยซักความสกปรก	ง. ช่วยแก้คราบสกปรก
3. สิ่งขี้ถ่ายจากร่างกายที่เปลี่ยนสีออกมา หมายถึงอะไร

ก. เหงื่อไคล	ข. น้ำลาย
ค. น้ำตา	ง. น้ำมูก
4. ผงซักฟอกทางจากสบู่อย่างไร

ก. มีกลิ่นแรงกว่าสบู่	ข. ถูกน้ำแล้วขึ้นฟอง
ค. ไม่เป็นฟองในน้ำกรด้าง	ง. ไม่เป็นตะกอนในน้ำกรด้าง
5. น้ำกรด้าง หมายถึงน้ำอย่างไร

ก. น้ำมีเชื้อโรค	ข. น้ำมีเกลือผสมอยู่
ค. น้ำที่ใส่ผงซักฟอกแล้วมีฟองน้อย	ง. น้ำที่ใส่ผงซักฟอกแล้วไม่มีฟองเลย
6. อันตรายจากสบู่และผงซักฟอกเกิดขึ้นได้อย่างไร

ก. ใช้มากเกินไป	ข. ใช้แล้วล้างไม่สะอาด
ค. เปลี่ยนชนิดที่ใช้น้อย ๆ	ง. ใช้กับน้ำไม่สะอาด
7. เพราะเหตุใดสบู่บางชนิดเมื่อใช้แล้วผิวหนังจึงแพ้ง่าย

ก. มีสารช่วยในการซัก	ข. มีสารช่วยขจัดน้ำกรด้าง
ค. มีสารทำลายเชื้อโรค	ง. มีสารที่มีกลิ่นหอม
8. การป้องกันโรคผิวหนังจากสบู่และผงซักฟอกที่ง่ายที่สุด จะทำอย่างไร

ก. หลังใช้เก็บไว้ให้เรียบร้อย	ข. หลังใช้ล้างให้สะอาด
ค. เลือกใช้ชนิดที่ราคาถูก	ง. ทายากันแดดก่อนใช้

แบบฝึกที่ 26

ชื่อ โรงเรียน

พระเจ้าอู่ทอง

พระเจ้าอู่ทองเป็นกษัตริย์ไทยองค์แรก ซึ่งทรงก่อตั้งกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี เสด็จ
พระองค์ครองดินแดน 3 แคว้นคือ แคว้นลโวทยา แคว้นศิริธรรมราช และแคว้นสุวรรณภูมิ โดย
มีราชธานีอยู่ที่เมืองอู่ทอง

ต่อมาอำนาจระเข้สามพัน ซึ่งไหลผ่านเมืองอู่ทองเกิดเปลี่ยนทิศทาง ทำให้น้ำคั่งขึ้นและ
เกิดโรคระบาดขึ้น พระเจ้าอู่ทองจึงย้ายถิ่นฐานมาตั้งอยู่ที่ตำบลเวียงเหล็ก เป็นเวลา 3 ปี แล้ว
ได้ย้ายมาตั้งเมืองใหม่ที่ตำบลหนองโสน (ปัจจุบันเรียกบึงพระราม) สถาปนาเป็นราชธานี มีนามว่า
"กรุงเทพวาราวดีศรีอยุธยา" พระองค์เสด็จขึ้นครองราชย์ทรงพระนามว่า "สมเด็จพระรามธิบดี
ที่ 1"

พระเจ้าอู่ทองทรงปรับปรุงการปกครองภายในประเทศให้เป็นระเบียบแบบแผน โดยทรง
เลือกเอาแบบอย่างที่ดีของสุโขทัย และเขมรมาผสมกัน ในด้านการต่างประเทศ ได้เจริญสัมพันธไมตรี
กับต่างประเทศ เพื่อส่งเสริมการค้า ในด้านศาสนาพระองค์ทรงนับถือศาสนาพุทธลัทธิลังกาวงศ์เหมือน
สุโขทัย จึงทรงเอาใจใส่ศาสนาเป็นอย่างดี ทรงอุทิศทำนบกเวียงเหล็กให้เป็นวัดพุทธไสยาสน์ และ
ทรงสร้างวัดป่าแก้ว หรือวัดใหญ่ชัยมงคลขึ้นเป็นศูนย์เผยแพรศาสนา

พระเจ้าอู่ทองเป็นกษัตริย์นักรบที่เข้มแข็ง ได้ทรงรวบรวมหัวเมืองของไทยเข้ากับ
กรุงศรีอยุธยาให้เป็นปึกแผ่นมั่นคง ในขณะที่กรุงสุโขทัยกำลังเสื่อมอำนาจลง ทำให้ชาติไทยเจริญ
รุ่งเรืองขึ้น

จงตอบคำถามต่อไปนี้เพียงสั้น ๆ ใหญ่กตอง

1. เพราะเหตุใด พระเจ้าอุทองจึงย้ายราชธานีมาจากเมืองอุทอง

2. แม่น้ำมีความสำคัญต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างไร

3. วิธีการปกครองภายในของกรุงศรีอยุธยา ใดมาอย่างไร

4. ชาวเมืองสุโขทัยนับถือศาสนาอะไร

5. ในสมัยพระเจ้าอุทองมีจุดมุ่งหมายในการ เป็นไมตรีกับต่างประเทศอย่างไร

6. คำว่า อุตฺติ หมายถึงความว่าอย่างไร

7. พระเจ้าอุทองมีความสำคัญอย่างไร

แบบฝึกที่ 27

ชื่อ โรงเรียน

บุญบังไฟ

บุญบังไฟ เป็นบุญใหญ่ของชาวอีสาน "บังไฟ" คือกระบอกไม้ไผ่หรือกระบอกเหล็กที่บรรจุขี้ดินเป็นทำให้น้ำมันเต็มกระบอก มีไม้ไผ่ท่อนยาวผูกเป็นหาง ส่วนผสมของดินน้ำมันเป็นความลับของชาว **กัณฑ์บังไฟ**จะประกบประกายกระดานสี่ ทำเป็นรูปต่าง ๆ สวยงาม

บังไฟมีสองชนิดคือ บังไฟเสียงและบังไฟแข่งขัน เมื่อทำบังไฟเสร็จแล้วจะมีการแห่บังไฟ มีขบวนแห่และการแข่ง แห่ไปรอบ ๆ หมู่บ้าน

บุญบังไฟนิยมทำในเดือนหก หรือเลื่อนไปทำเดือนเจ็ดก็มีถือว่าเป็นปีที่มีเดือนแปดสองหน บางทีเรียกว่า "บุญเดือนหก" จุดมุ่งหมายของการทำบุญบังไฟคือ เพื่อบูชาพระยาแถนเทพเจ้าแห่งฝน ขอให้ฝนตกทั่วพื้นที่เพื่อพืชพันธุ์ธัญญาหารจะได้อุดมสมบูรณ์ บางที่อาจมีการบวชถวาย ซึ่งในขบวนแห่จะมีการจุดพลุไฟที่เรียกว่า "คะไล" ในงานถวาย

ในการจุดบังไฟเขาจะทำวงจุดบังไฟ (ฐานสำหรับจุด) มักทำบนต้นไม้ใหญ่ ห่างหมู่บ้าน เวลาจุดจะเอาบังไฟขึ้นวางจุดบนคาง ถ้ามีบังไฟเสียงจะจุดก่อน โดยเชื่อกันว่า ถ้าบังไฟเสียงขึ้นสูงแสดงว่าเป็นฝนจะตกดี และอุดมสมบูรณ์ ส่วนบังไฟแข่งถ้าของใครขึ้นสูงและนานกว่าก็ชนะ ถ้าของคณะใดไม่ขึ้น หรือแตกเสียก่อนขึ้น ที่เรียกว่า "บังไฟชู้" เจ้าของบังไฟก็จะถูกจับโยนลงโคลนตม

จงตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. บังไฟ หมายถึงอะไร

ก. กระบอกไฟ

ข. กระบอกเหล็ก

ค. กระบอกไม้ไผ่ยาว ๆ

ง. กระบอกไม้ไผ่ใส่ดินเป็น

2. ทำไมจึงเรียกเบร็กไฟว่าเบร็กไฟเค้นหกล
 - ก. เพราะนิยมทำในเค้นหกล
 - ข. ต้องการให้เบร็กเค้นหกล
 - ค. เค้นหกลยังไม่เข้าหน้าฝน
 - ง. เบร็กไฟเหมาะแก่หน้าฝน
3. ชาวอีสานทำเบร็กไฟเพื่ออะไร
 - ก. ความสามัคคี
 - ข. แสดงความเคารพเทวคา
 - ค. ทำบุญและบูชาเทวคาขอฝน
 - ง. ทำบุญเลี้ยงพระและบวชนาค
4. กะไล ในเรื่องนี้หมายถึงอะไร
 - ก. ถ้วยเล็ก ๆ
 - ข. ชามะนิคหนึ่ง
 - ค. กอกไม้ชนิดหนึ่ง
 - ง. กอกไม้ไฟชนิดหนึ่ง
5. ทำไมชาวอีสานจึงทำคางจุกเบร็กไฟไว้ทางหมู่บ้าน
 - ก. เบร็กไฟมีเสียงดังมาก
 - ข. กลัวอันตรายจากเบร็กไฟตก
 - ค. มีต้นไม้ใหญ่ทำคางได้
 - ง. หาดมีโคลนถมโกงาย
6. เบร็กไฟเสียง หมายถึงเบร็กไฟอย่างไร
 - ก. เบร็กไฟขนาดเล็ก
 - ข. เบร็กไฟของส่วนรวม
 - ค. เบร็กไฟทำนายนฝน
 - ง. เบร็กไฟขอฝน
7. เบร็กไฟชุก หมายความว่าอย่างไร
 - ก. เบร็กไฟขนาดเล็ก
 - ข. เบร็กไฟที่จุกแล้วขึ้นไม่สูง
 - ค. เบร็กไฟที่จุกแล้วขึ้นสูงมาก
 - ง. เบร็กไฟที่จุกแล้วไม่ขึ้น
8. จากเรื่องนี้แสดงว่าสภาพของภาคอีสานเป็นอย่างไร
 - ก. อากาศร้อน
 - ข. ยากจน
 - ค. ชีวิตขึ้นอยู่กับเทวคา
 - ง. ชาวคน้ำในการเพาะปลูก

แบบฝึกที่ 28

ชื่อ โรงเรียน

พระยาพิชัยดาบหัก

พระยาพิชัยดาบหัก มีนามเดิมว่า "ทองคำ" หรือ "จ้อย" เกิดที่เมืองพิชัย (เป็นชื่ออำเภอหนึ่งในจังหวัดอุตรดิตถ์) บิดามารดาเป็นชาวนา เมื่อยังเล็กเป็นผู้รักการอ่านหนังสือ แต่โตขึ้นสนใจในการชกมวย และฟันดาบ จนมีความสามารถสูง

พระยาตาก ซึ่งเป็นเจ้าเมืองตากขณะนั้น ชอบมีมือการชกมวยของนายทองคำมาก จึงชวนเขามาชกมวยด้วยกัน ทั้งแต่นายทองคำก็ได้คิดตามรวมฝ่าฟันอันตรายกับพระยาตากตลอดมา เช่น ที่ห้วงลอมของพม่าออกมาตอนเสียกรุงศรีอยุธยา เมื่อพระยาตากได้ทำสงครามกับพม่า กู้สรีรภาพได้สำเร็จ ขึ้นครองราชย์มีพระนามว่า "สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี" นายทองคำก็ได้รับราชการด้วยความจงรักภักดี จนได้เลื่อนบรรดาศักดิ์เป็นพระยาพิชัย ไปครองเมืองพิชัยซึ่งเป็นบ้านเดิมของท่าน

ในปี พ.ศ. 2316 พม่าได้ยกทัพมาทางเหนือของไทย ที่เมืองเชียงใหม่ สุโขทัย สวรรคโลก และ พิชัย พระยาพิชัยได้คุมทหารไทยออกต่อสู้อย่างกล้าหาญ จนดาบหักในทีรบ แต่ยังคงรบกับพม่าต่อไปจนได้ชัยชนะ ทั้งแต่นายประชาชนก็เรียกท่านว่า "พระยาพิชัยดาบหัก"

พระยาพิชัยดาบหักถึงแก่กรรมเมื่ออายุ 41 ปี ในสมัยพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช นับเป็นบุคคลตัวอย่างที่สร้างชื่อเสียง และเกียรติยศขึ้นด้วยความรู้ความสามารถของตนเอง และเป็นผู้ที่มีความกล้าหาญเด็ดเดี่ยว

อ่านแล้วให้ตอบคำถามต่อไปนี้

1. เมื่อพระยาพิชัยเป็นเด็กมันส์อย่างไร
.....
2. พระยาพิชัยมีความสามารถในด้านใด
.....
3. พระยาตากสินเจ้านายองค์ใดในเรื่องใด
.....
4. พระยาพิชัยทำไมจึงได้ชื่อว่า พระยาพิชัยดาบหัก
.....
5. ชื่อที่เรียกว่า "พระยาพิชัยดาบหัก" ได้รับแต่งตั้งมาอย่างไร
.....
6. พระยาพิชัยเป็นบุคคลตัวอย่างในด้านใด
.....
7. ปัจจุบันเมืองพิชัยอยู่ในภาคใดของประเทศไทย
.....

แบบฝึกที่ 29

ชื่อ โรงเรียน

หมอลำและเจ๊เรียง

หมอลำ เป็นการขับร้องหรือขับลำเป็นเรื่องราว มักขับเป็นคำกลอนภาษาลาว มีท่อนเป่าแคนคลอไปด้วย หมอลำมีหลายประเภท เช่น

หมอลำหนุ่ม ใช้คนแสดงมาก แสดงเป็นเรื่องราว ๆ มีลีลาการลำช้า ๆ มีท่อนเฉพาะตอนจะเข้าโรง แต่งกายคล้ายลิเกของภาคกลาง บางที่เรียกว่า "ลิเกลาว"

หมอลำเพลิน เหมือนหมอลำหนุ่ม แต่มีจังหวะในการลำเร็วกว่า มีการเต้นรำ สนุกสนานตลอดเรื่อง บางที่เรียก "ลำกนกชาขาว" เพราะผู้แสดงหญิงมักจะนุ่งผ้าและเห็นตัว ๆ แวบ ๆ ออกมาเห็นเหมือนหางเครื่องของวงดนตรีลูกทุ่ง ซึ่งเป็นหมอลำที่มีรูปแบบไปจากวัฒนธรรมดั้งเดิม

หมอลำเฒ่า เป็นการลำรักษาคันไซ ไม่ใช้ลำอาชีพ บางที่เรียกว่า "หมอลำปัว" (ปัวคือรักษา) หรือ "หมอลำสอง" (สอง คือ คำพิพิทวงเจ้าเข้าผี)

หมอลำกลอน มักจะลำคู่ชายหญิง มีลำเตย ลำเกี้ยว ลำโพนย้อย

ส่วนเจ๊เรียง เป็นการร้องแก่เกี้ยวของหนุ่มสาว ซึ่งร้องเป็นภาษาเขมรในงานมงคลต่าง ๆ เช่น การเล่นเจ๊เรียงเบ็ด ในขณะที่หญิงสาวที่มาช่วยงานพากันทำงานอยู่ ชายหนุ่มจะเดินลอยชายไปมา หรือหยอกกลัสาว ๆ โดยมีเบ็ดเกี้ยวขมหรืออาหารไปให้หญิงคนที่ตนหมายปอง แล้วหย่อนเบ็ดขมไว้ตรงหน้า ถ้าหญิงเคยแสดงว่าเบ็ดไม่คิด

นอกจากนี้บางที่ก็ร้องเพลงอาลัยไค้ทอภักดิ์ คล้ายรำลึกของภาคกลาง หรือใช้เพลงกันตรึม ซึ่งประกอบด้วย ปี่อ้อ 1 เล้า โทน 2 ใบ คนร้อง 1 คน

จงตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) หน้าตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. หมอลำ หมายถึงอะไร

ก. การขับร้องเป็นเรื่องราว	ข. การขับลำที่ใช้คนมาก
ค. การขับลำเป็นเรื่องราว	ง. การขับลำเป็นภาษาลาว
2. ทำไมจึงเรียกหมอลำหลวงว่า "ลิเกลาว"

ก. ร้องเป็นภาษาลาวแตงกวเหมือนลิเก	ข. ใช้นั้นแสงมากเหมือนลิเก
ค. ร้องเป็นเรื่องราวแตงกวเหมือนลิเก	ง. แสงเรื่องราว ๆ เหมือนลิเก
3. หมอลำหลวงจากหมอลำเพลินอย่างไร

ก. ใช้นั้นแสงมาก	ข. ใช้นั้นประกอบอย่างเดียว
ค. ฟ้อนเฉพาะตอนจะเข้าโรง	ง. แสงเฉพาะเรื่องราว ๆ
4. หมอลำป๊อ ต่างจากหมอลำประเภทอื่น ๆ อย่างไร

ก. ไม่ลำเป็นเรื่อง	ข. ลำเพื่อรักษาคณไซ้
ค. ไม่ลำเป็นคำกลอน	ง. ลำอย่างเดียวไม่มีฟ้อน
5. เพราะเหตุใดจึงเรียกหมอลำเพลินว่า "ล้ากกาชาขาว"

ก. ผู้แสดงหญิงนุ่งสั้นจนเห็นโคนขา	ข. ผู้แสดงหญิงสวมถุงเท้าสีขาว
ค. ผู้แสดงหญิงนุ่งกระโปรงสีขาว	ง. ผู้แสดงหญิงสวมรองเท้าสีขาว
6. "เห็นวัน ๆ แวม ๆ" หมายความว่าอย่างไร

ก. เห็นบ้าง ไม่เห็นบ้าง	ข. เห็นแล้วหายไป
ค. เห็นชั่วคราว	ง. เห็นไกล ๆ
7. ลักษณะของการร้องแก้เกี่ยวกับของเจี๊ยม คล้าย กับหมอลำประเภทใด

ก. หมอลำหลวง	ข. หมอลำเพลิน
ค. หมอลำกลอน	ง. หมอลำยี่ฟ้า
8. จากการ เล่นเจี๊ยมเบ็ด ทำให้เรารู้ว่าชีวิตของสังคมชาวบ้านเป็นอย่างไร

ก. ชายหนุ่มไม่ชอบทำงาน	ข. หญิงขยันทำงานกว่าชาย
ค. ชายหนุ่มชอบแกล้งสาว ๆ	ง. มีการหยอกกลอนกันขณะทำงาน

แบบฝึกที่ 30

ชื่อ โรงเรียน

ท้าวสุรนารี

ท้าวสุรนารี มีชื่อเดิมว่าโม เกิดที่เมืองนครราชสีมา ได้แต่งงานกับนายทองคำ ซึ่งต่อมาได้เป็นพระยาปลัด ตำแหน่งรองเจ้าเมืองนครราชสีมา

ทั้งแต่สมัยพระเจ้ากรุงธนบุรีเป็นต้นมา เมืองลาวซึ่งมีพระเจ้าแผ่นดินปกครองอยู่ที่เมืองเวียงจันทน์ ได้ตกเป็นประเทศราชของไทยมาจนถึง พ.ศ. 2369 ในสมัยสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 3) เจ้าอนุวงศ์ผู้ครองเมืองเวียงจันทน์คิดยกไพร่บ้านเมืองของตนเป็นอิสระ จึงได้ยกทัพข้ามทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผ่านเมืองต่าง ๆ มาได้โดยสะดวก จนมาถึงเมืองนครราชสีมา

ในขณะนั้น เจ้าเมืองนครราชสีมาและพระยาปลัดไปราชการที่เมืองสุโขทัย (ปัจจุบันเป็นชื่ออำเภอหนึ่งในจังหวัดศรีสะเกษ) กองทัพลาวจึงตีเมืองได้ แล้วกวาดต้อนพลเมืองไป เมื่อถึงทุ่งสัมฤทธิ์ (อยู่ในอำเภอฟินาย) กองทัพลาวซึ่งถูกกวาดต้อนมาด้วย ได้กลุ้มใจและวางแผนการให้คนไทยรวมมือกันลุกขึ้นต่อสู้ทหารลาว จนทัพลาวแตกพ่ายไป การได้ชัยชนะในครั้งนั้นนับว่าเป็นความสามารถอย่างกล้าหาญของคุณหญิงโม รัชกาลที่ 3 จึงสถาปนาท่านขึ้นเป็น "ท้าวสุรนารี" ปัจจุบันมีอนุสาวรีย์ของท่านเป็นรูปปั้นในสวนโอศิต อยู่หน้าประตูชุมพลของจังหวัดนครราชสีมา และรัฐบาลได้ตั้งชื่อค่ายทหารนครราชสีมาว่า "ค่ายสุรนารี"

จงตอบคำถามต่อไปนี้เพียงสั้น ๆ ให้ถูกต้อง

1. เมืองลาวต้องตกเป็น ประเทศราช ของไทย คำที่ขีดเส้นใต้หมายความว่าอย่างไร

2. เพราะเหตุใดเจ้าอนุวงศ์จึงยกทัพมาในครั้งนั้น
.....
 3. อะไรเป็นเหตุให้กองทัพลาวยึดเมืองนครราชสีมาได้อย่างสะดวก
.....
 4. เพราะเหตุใดกองทัพลาวจึงกวาดต้อนชาวเมืองนครราชสีมาไปด้วย
.....
 5. อูบาย หมายถึงอะไร
.....
 6. สถาปนา หมายถึงอย่างไร
.....
 7. ท้าวสุนารี เป็นบุคคลสำคัญที่เราควรเอาแบบอย่างในด้านใด
.....
-

ภาคผนวก ค.

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน
- ก. แสดงค่าความแตกต่างและความแตกต่างกำลังสอง ของนักเรียนที่ทุกภาควาเขมร เป็นรายคน

เลขที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	D	D ²
1	92	110	18	324
2	92	107	15	225
3	70	73	3	9
4	60	76	16	256
5	74	66	- 8	64
6	84	92	8	64
7	94	85	- 9	81
8	95	107	12	144
9	72	80	8	64
10	94	103	9	81
11	93	112	19	361
12	59	89	30	900
13	112	125	13	169
14	42	48	6	36
15	51	39	-12	144
16	54	72	18	324
17	74	77	3	9
18	72	80	8	64
19	63	73	10	100
20	50	76	26	676

เลขที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	D	D ²
21	98	107	9	81
22	95	122	27	729
23	68	87	19	361
24	51	81	30	900
25	39	38	- 1	1
26	51	44	- 7	49
27	46	67	21	441
28	49	44	- 5	25
29	56	72	16	256
30	80	101	21	441
31	68	89	21	441
32	75	69	- 6	36
33	42	52	10	100

ข. การหาค่า t ตามสูตร $t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$

เมื่อ $N = 33$ $\sum D = 348$ $\sum D^2 = 7956$

$df = 32$

$t = 5.2347$

ค่า t ที่ .01 จากตาราง = 2.423

2. เปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังการให้แบบฝึกหัดและการอ่าน

ก. แสดงค่าความแตกต่างและความแตกต่างกำลังสอง ของนักเรียนที่พูดภาษาส่วยเป็นรายคน

เลขที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	D	D ²
1	89	107	18	324
2	80	94	14	196
3	61	66	5	25
4	76	95	19	361
5	49	50	1	1
6	58	51	- 7	49
7	87	105	18	324
8	81	96	15	225
9	59	56	- 3	9
10	76	80	4	16
11	50	50	0	0
12	55	60	5	25
13	38	37	- 1	1
14	77	100	23	529
15	84	100	16	256
16	59	74	15	225
17	90	113	23	529
18	59	84	25	625
19	82	91	9	81
20	73	83	10	100

เลขที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	D	D ²
21	46	75	29	841
22	75	79	4	16
23	48	70	22	484
24	100	113	13	169
25	81	97	16	356
26	53	48	-5	25
27	73	78	5	25
28	77	87	10	100
29	92	121	29	841
30	90	108	18	324
31	103	119	16	256
32	96	117	21	441
33	84	95	11	121
34	123	132	9	81
35	85	52	-33	1089

ข. การหาค่า t ตามสูตร
$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$$

เมื่อกำหนด $N = 35$ $\sum D = 374$ $\sum D^2 = 8970$

$df = 34$

$t = 5.2271$

ค่า t ที่ .01 จากตาราง = 2.423

3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มทดลองที่ 1 กับกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังการให้แบบฝึกหัดการอ่าน โดยการใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนรวม (ANCOVA)

	กลุ่มทดลอง 1		กลุ่มทดลอง 2		รวม	
	ก่อนทดลอง (Y)	หลังทดลอง (X)	ก่อนทดลอง (Y)	หลังทดลอง (X)	(Y)	(X)
$\Sigma ()$	2315	2663	2609	2983	4924	5646
$\Sigma ()^2$	174967	232729	206511	274693	381478	507422
ΣXY	199870		236117		435987	

$$N = n_1 + n_2 = 33 + 35 = 68$$

$$(1) \quad \Sigma BS_y = 4924$$

$$(2) \quad \Sigma BS_y^2 = [BS_y] = 381478$$

$$(3) \quad \frac{(\Sigma BS_y)^2}{N} = [Y] = \frac{(4924)^2}{68} = 356555.52$$

$$(4) \quad \sum_{i=1}^k \left(\frac{B_y}{n} \right)^2 = [B_y] = \frac{(2315)^2}{33} + \frac{(2609)^2}{35} = 356883.06$$

$$(5) \quad \Sigma BS_x = 5646$$

$$(6) \quad \Sigma BS_x^2 = [BS_x] = 507422$$

$$(7) \quad \frac{(\Sigma BS_x)^2}{N} = [X] = \frac{(5646)^2}{68} = 468784.05$$

$$(8) \quad \sum_{i=1}^k \frac{(\sum B_x)^2}{n} = [B_x] = \frac{(2663)^2}{33} + \frac{(2983)^2}{35} = 469132.85$$

$$(9) \quad \sum BS_y \cdot BS_x = [BS_{xy}] = 435987$$

$$(10) \quad \frac{(\sum BS_y)(\sum BS_x)}{N} = [XY] = \frac{(4924)(5646)}{68} = 408836.82$$

$$(11) \quad \sum_{i=1}^k \frac{(\sum B_y)(\sum B_x)}{n} = [B_{xy}] = \frac{(2315)(2663)}{33} + \frac{(2609)(2983)}{35} = 409174.82$$

$$(12) \quad T_{yy} = [BS_y] - [Y] = 381478 - 356555.52 = 24922.48$$

$$(13) \quad B_{yy} = [B_y] - [Y] = 356883.06 - 356555.52 = 327.54$$

$$(14) \quad S_{yy} = [BS_y] - [B_y] = 381478 - 356883.06 = 24594.94$$

$$(15) \quad T_{xx} = [BS_x] - [X] = 507422 - 468784.05 = 38637.95$$

$$(16) \quad B_{xx} = [B_x] - [X] = 469132.85 - 468784.05 = 348.8$$

$$(17) \quad S_{xx} = [BS_x] - [B_x] = 507422 - 469132.85 = 38289.15$$

$$(18) \quad T_{xy} = [BS_{xy}] - [XY] = 435987 - 408836.82 = 27150.18$$

$$(19) \quad B_{xy} = [B_{xy}] - [XY] = 409174.82 - 408836.82 = 338$$

$$(20) \quad S_{xy} = [BS_{xy}] - [B_{xy}] = 435987 - 409174.82 = 26812.18$$

$$(21) \quad T_{adj} = T_{yy} - \frac{(T_{xy})^2}{T_{xx}} = 24922.48 - \frac{(27150.18)^2}{38637.95} = 5844.55$$

$$(22) \quad S_{adj} = S_{yy} - \frac{(S_{xy})^2}{S_{xx}} = 24594.94 - \frac{(26812.18)^2}{38289.15} = 5819.57$$

$$(23) \quad B_{adj} = T_{adj} - S_{adj} = 5844.55 - 5819.57 = 24.98$$

ตารางสรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม (ANOVA)

แหล่งข้อมูล	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	$B_{adj} = 24.98$	$K - 1 = 1$	$MS_{B_{adj}} = 24.98$	0.2790
ภายในกลุ่ม	$S_{adj} = 5819.57$	$N - K - 1 = 65$	$MS_{S_{adj}} = 89.53$	
รวม	$T_{adj} = 5844.55$	$N - 2 = 66$		

df 1 = 1, df 2 = 65

ค่า F ที่ .05 จากตาราง = 3.99

การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมร
และนักเรียนที่พูดภาษาส่วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ในจังหวัดสุรินทร์

บทคัดย่อ

ของ

สุนันทา ทองซอน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กันยายน 2525

การศึกษาเรื่องนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน
ที่พูดภาษาเขมรกับนักเรียนที่พูดภาษาส่วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนบ้านประทุนอายุของ
อำเภอศรีธรณี จังหวัดสุรินทร์ ในภาคเรียนแรกของปีการศึกษา 2525 จำนวน 68 คน แบ่งเป็น
กลุ่มที่พูดภาษาเขมร จำนวน 33 คน และกลุ่มที่พูดภาษาส่วย จำนวน 35 คน นักเรียนทั้งสองกลุ่ม
ได้รับการทดลอง โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยประกอบการเรียนอ่านในชั่วโมงเรียนภาษาไทย
โดยมีระยะเวลาในการทดลองกลุ่มละ 90 คาบ คาบละ 20 นาที การวิจัยดำเนินการตามแผนการวิจัย

แบบ Non - randomized Pretest - Posttest Design

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลมี 2 ชนิด ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 30 แบบฝึก ในตอนท้ายของแต่ละแบบฝึกเป็นข้อคำถามที่ถามความเข้าใจใน
การอ่าน ซึ่งเนื้อหาของแบบฝึกเป็นเรื่องสั้น ๆ ความประเภของเรื่องที่ตรงกับความสนใจของนักเรียน
10 ประเภท ประเภทละ 3 เรื่อง รวม 30 เรื่อง ซึ่งได้จากการสำรวจ 2) แบบทดสอบมาตรฐาน
วิชาภาษาไทย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ t - test และ ANCOVA

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนทั้งสองกลุ่มที่พูดภาษาเขมร
และกลุ่มที่พูดภาษาส่วยหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมร
กับนักเรียนที่พูดภาษาส่วยหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

THE USE OF THAI READING SKILL EXERCISES OF
KMER-SPEAKING AND SUIA-SPEAKING STUDENTS
IN PRATHOM SUKSA 4 IN SURIN PROVINCE

AN ABSTRACT

BY

SUMMITA TONGKHON

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

September 1982

The purpose of this study was to compare Thai reading comprehension of Kmer - Speaking and Suia - Speaking students in Prathom Suksa 4 by the use of Thai reading skill exercises.

The subjects were 68 Prathom four students in Ban Pratun Ayong School, Amphur Sikhorphum, Surin, during the first semester of the academic year 1982. Thirty three students were selected into the Kmer - Speaking group, and so were the other 35 in the Suia - Speaking group. The both groups were assigned to the treatment, the Thai reading skill exercises constructed by the researcher, for 90 periods. The research design used in the study was Non - randomized Pretest - posttest Design.

The instruments used for collecting data were as follows :

1) Thirty - Thai reading skill exercises constructed by the researcher with some reading comprehension questions in the last section. The contents of the exercises were 30 short passages varying to 10 kinds of students' interest according to the survey study. 2) Thai standardized test. The data analysis of the study t - test and ANCOVA were statistically used.

The results showed that 1) Thai reading comprehension of Kmer - Speaking and Suia - Speaking students after the used of Thai reading skill exercises was significantly higher than that before using the exercises at the .01 level, and 2) Thai reading comprehension between Kmer - Speaking and Suia - Speaking students after the use of Thai reading skill exercises was not significantly different at the .05 level.